TRZECI

Śpiewnik

DOMOWY

ST. MONIUSZKI.

Wydanie drugie.

Cena (Złp) 30.
Rubl. sr. 4. Kop. 50.

WARSZAWA,
NAKŁAD I WŁASNOŚĆ GUSTAWA GEBETHNER I SPÓŁKI
Ulica Krakowskie Przedmieście No 415
Lipsku u Bartholfa Senff.
G. & C. 7.

3

TRZECI

Śpiewnik

DOMOWY

ST. MONIUSZKI.

Wydanie drugie.

Cena (Złp) 30.
Rubl. sr. 4 Kop. 50.

WARSZAWA,
NAKŁAD I WŁASNOŚĆ GUSTAWA GEBETHNER I SPÓŁKI
Ulica Krakowskie Przedmieście No 41.5

Lipsk u Bartholfa Senff.

G. & C. 7.

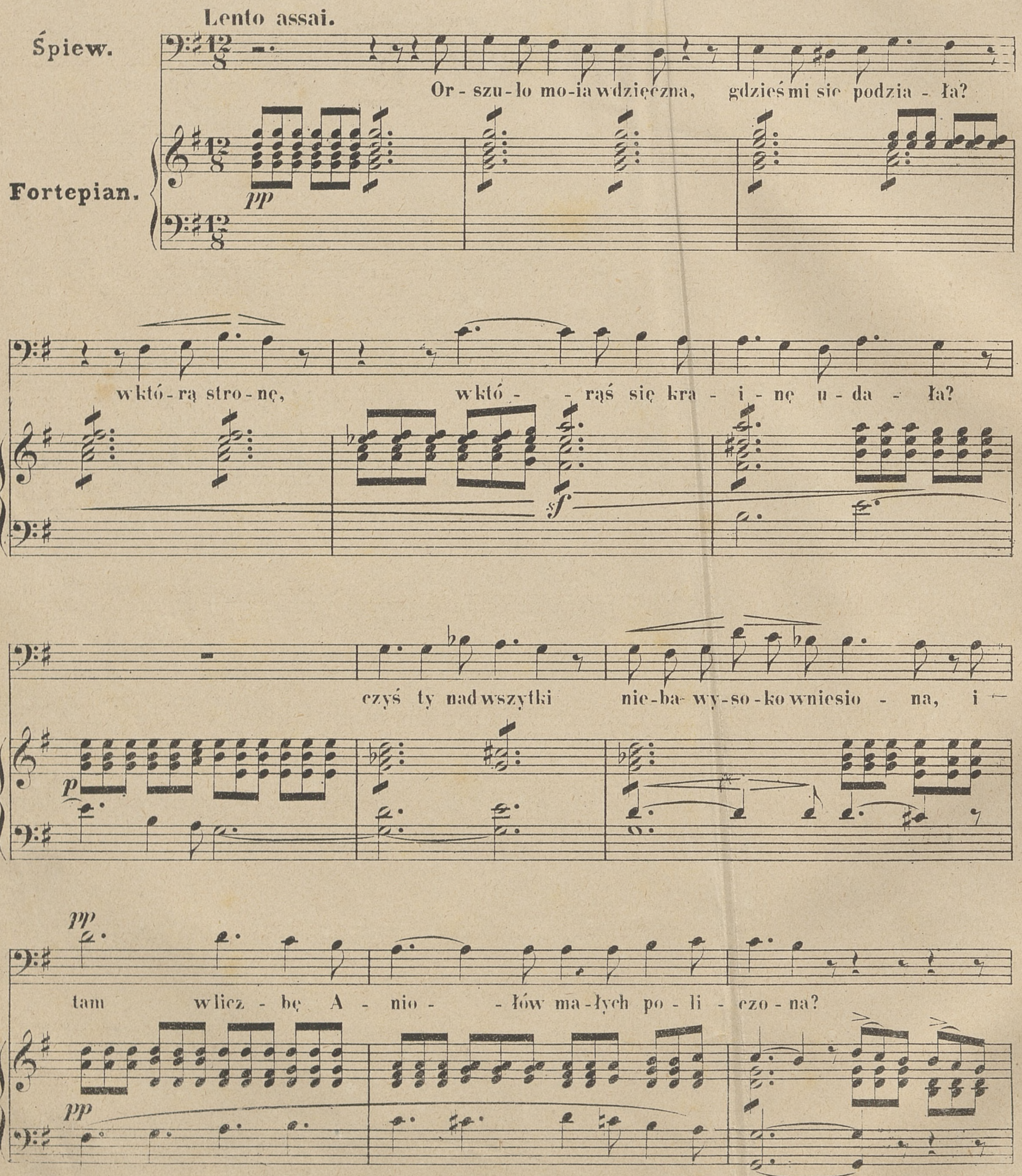
Zakład Litogr. C. G. Rödera w Lipsku.

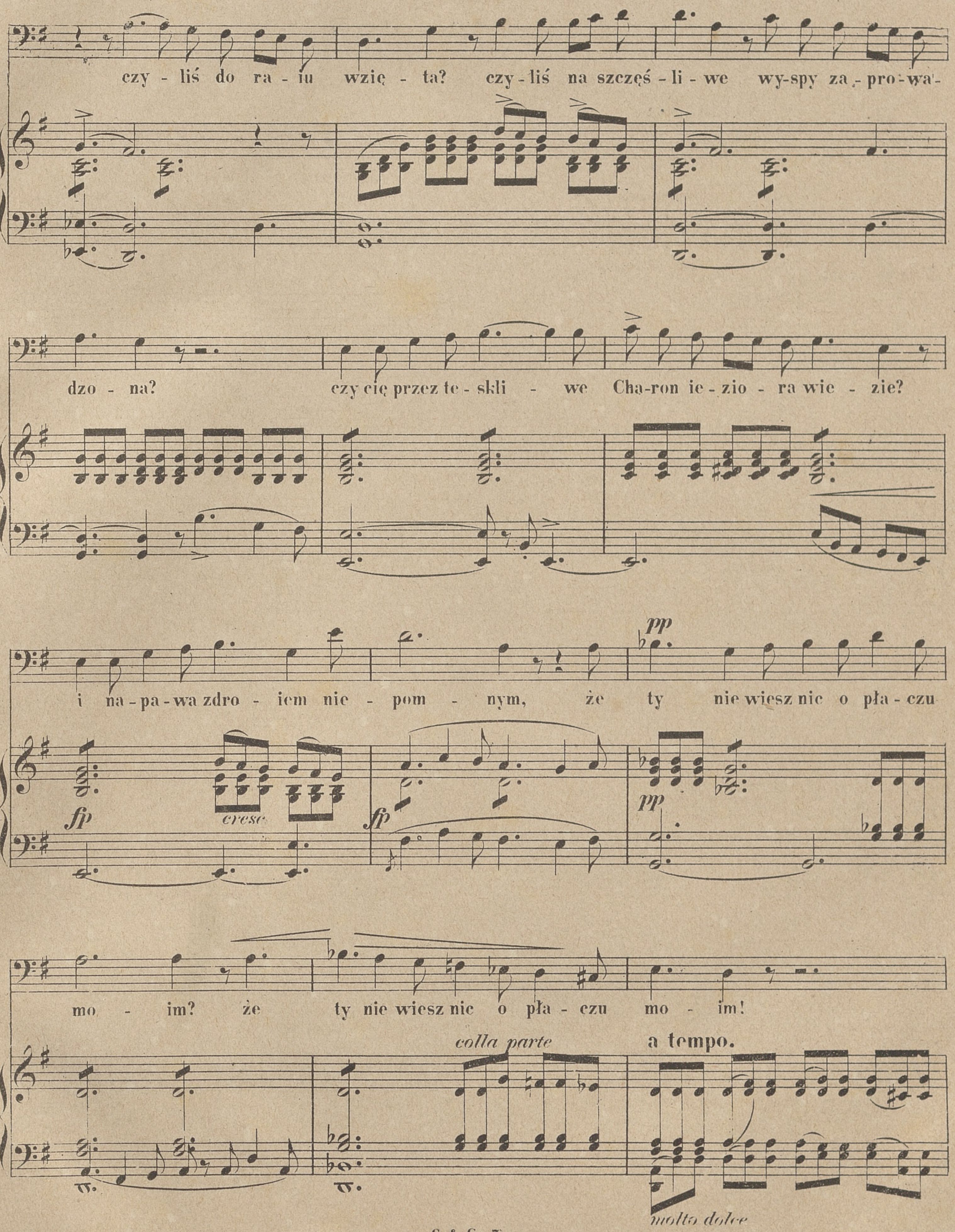
JULII
Z HRABIÓW GROCHOLSKICH
HRABINEJ RZEWUSKIEJ

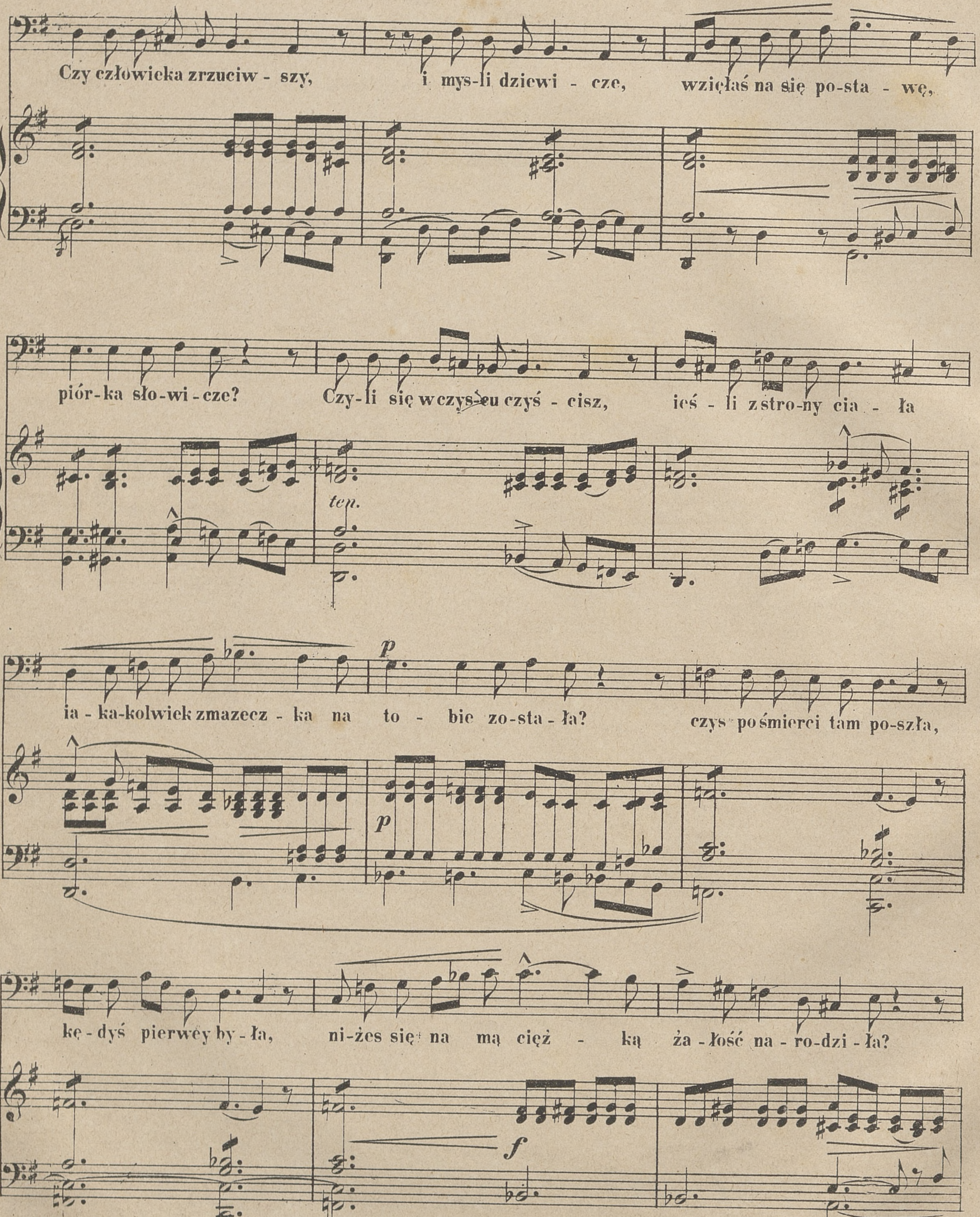
Jana Kochanowskiego.

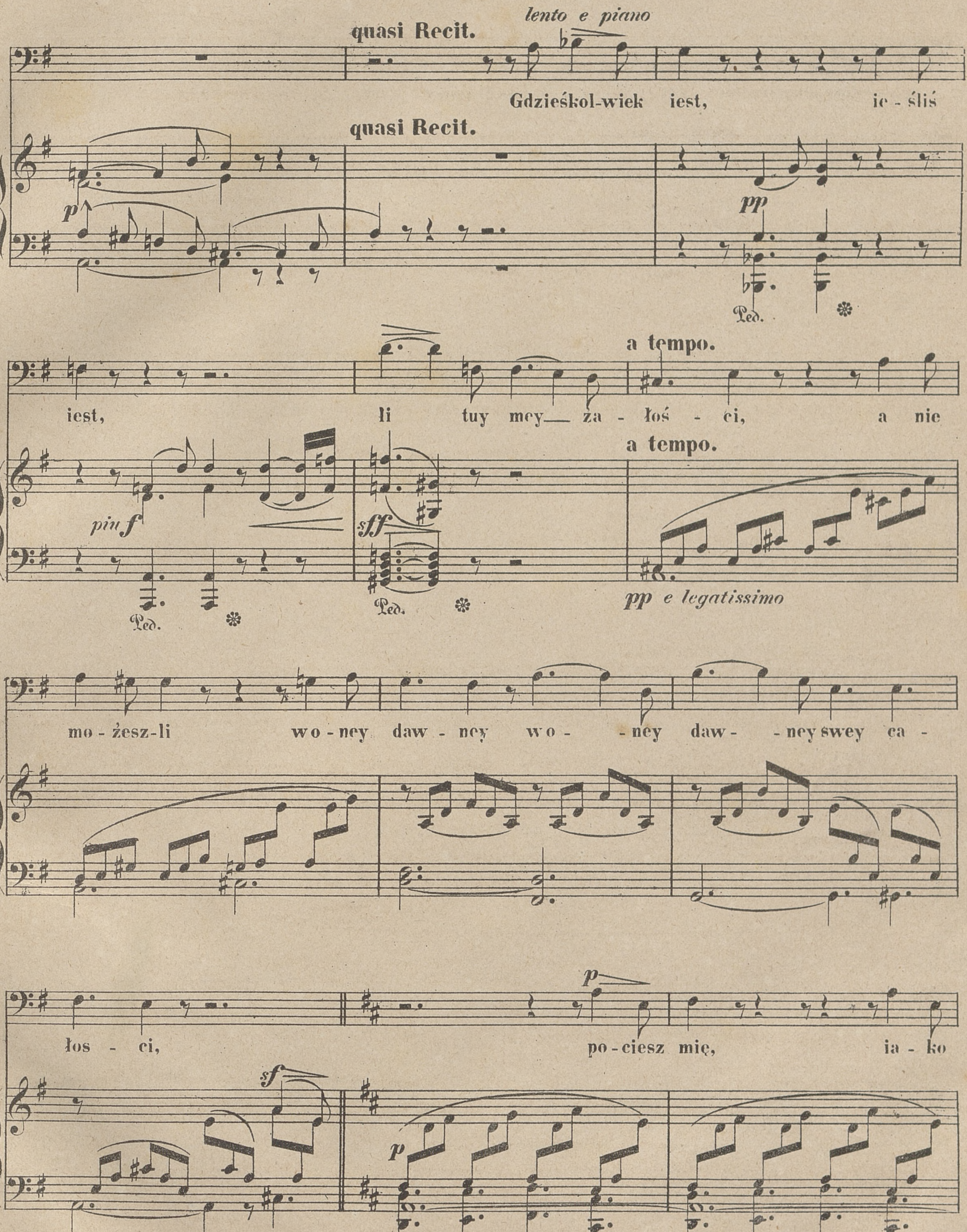
Tren dziesiąty.

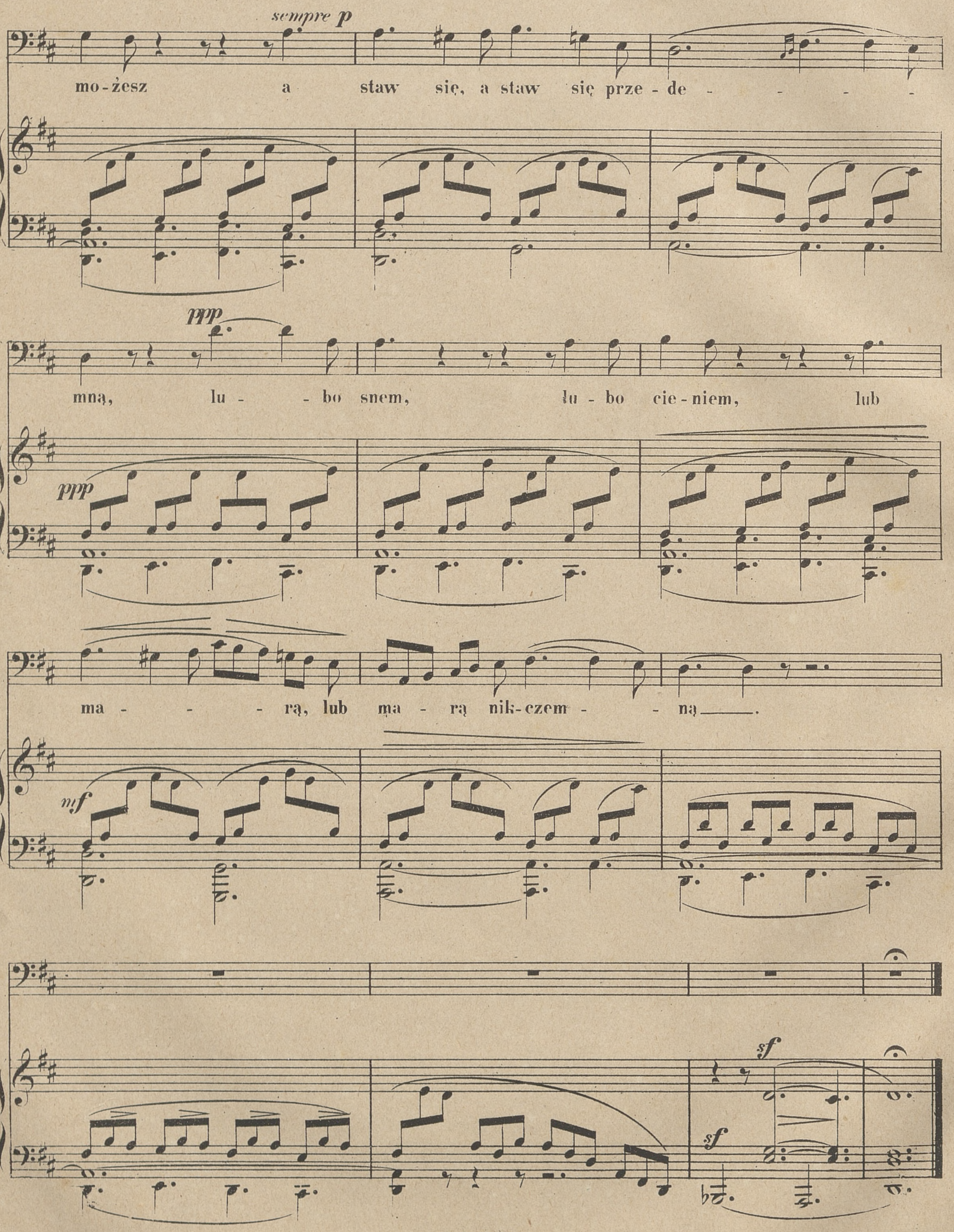
Thren dziesiąty.

czy - liś do ra - iu wzię - ta? czy - liś na szczęś - li - we wy-spy za - pro - wa-
dzo - na? czy cię przez te - skli - we Cha-ron ie - zio - ra wie - zie?
cresc.
i na - pa - wa zdro - iem nie - pom - nym, że ty nie wiesz nic o pła - czu
pp
mo - im? że ty nie wiesz nic o pła - czu mo - im!
colla parte
a tempo.
molto dolce

Czy człowieka zrzuciw - szy,
i mys-li dziewi - cze,
wzięłaś na się po-sta - wę,
piór-ka sło-wi-cze?
Czy-li się wczys-cu czyś - cisz,
ieś - li z stro-ny cia - ła
ten.
ia - ka-kolwiek zmazecz - ka na
to - bie zo-sta - ła?
p
p
czys po śmierci tam po-szła,
kę-dyś pierwey by - ła,
ni-żes się na mą cięż - ką
f
ża - łość na - ro-dzi - ła?

quasi Recit.
lento e piano
Gdzieśkol-wiek iest, ie - śliś
quasi Recit.
p
pp
Ped.
iest, li tuy mey za - łoś - ci, a nie
a tempo.
a tempo.
più f
sff
Ped.
pp e legatissimo
mo - żesz-li wo - ney daw - ney wo - - ney daw - - ney swey ca -
łos - ci, po - ciesz mię, ia - ko
sf
p

sempre p
mo-żesz a staw się, a staw się prze-de - - - - -
ppp
mną, lu - bo snem, łu-bo cie-niem, lub
ppp
ma - - - rą, lub ma-rą nik-czem - - ną.
mf
sf
sf

Kazimiérzowi Skirmunttowi.

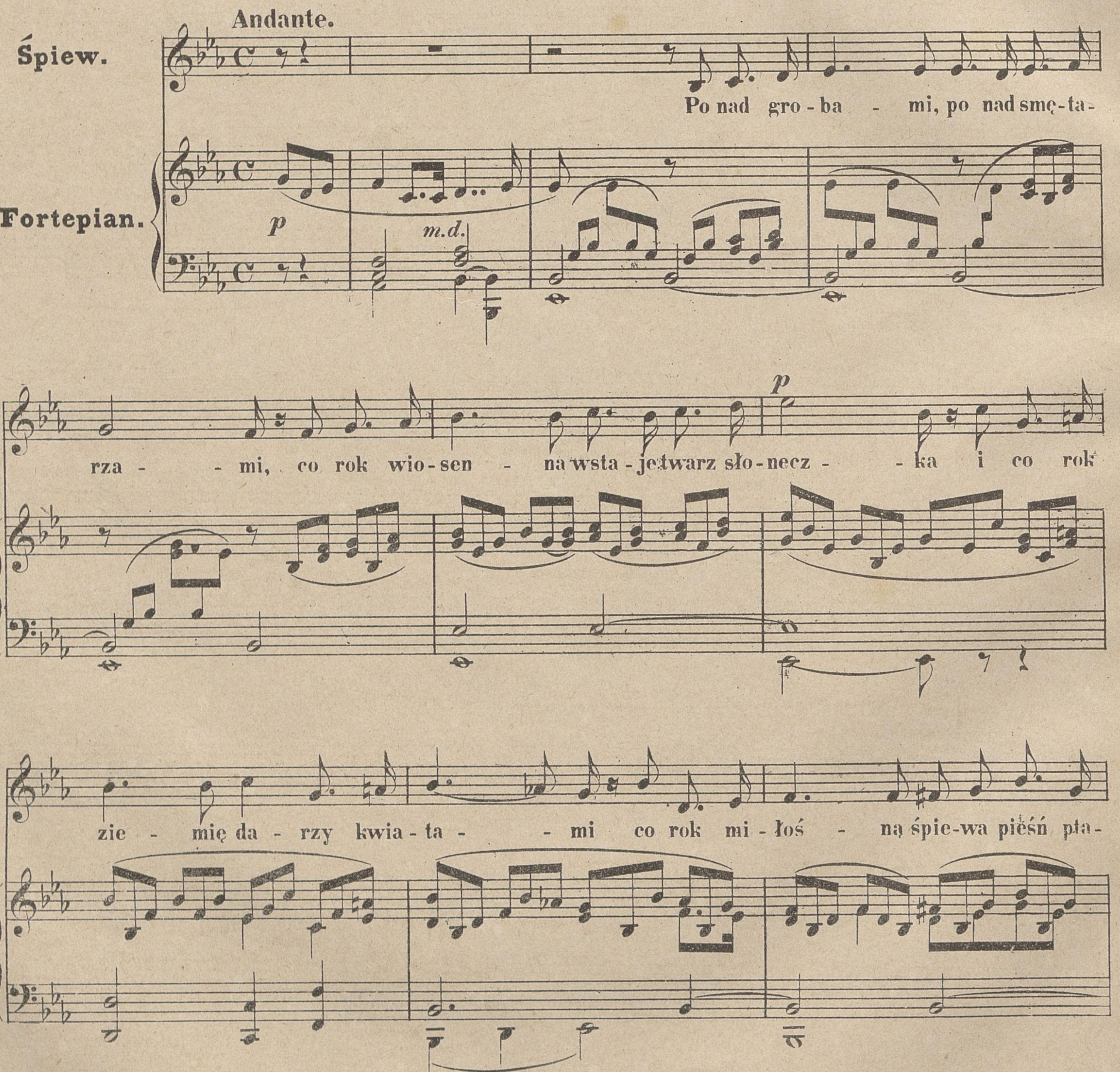
DWA SŁOWA

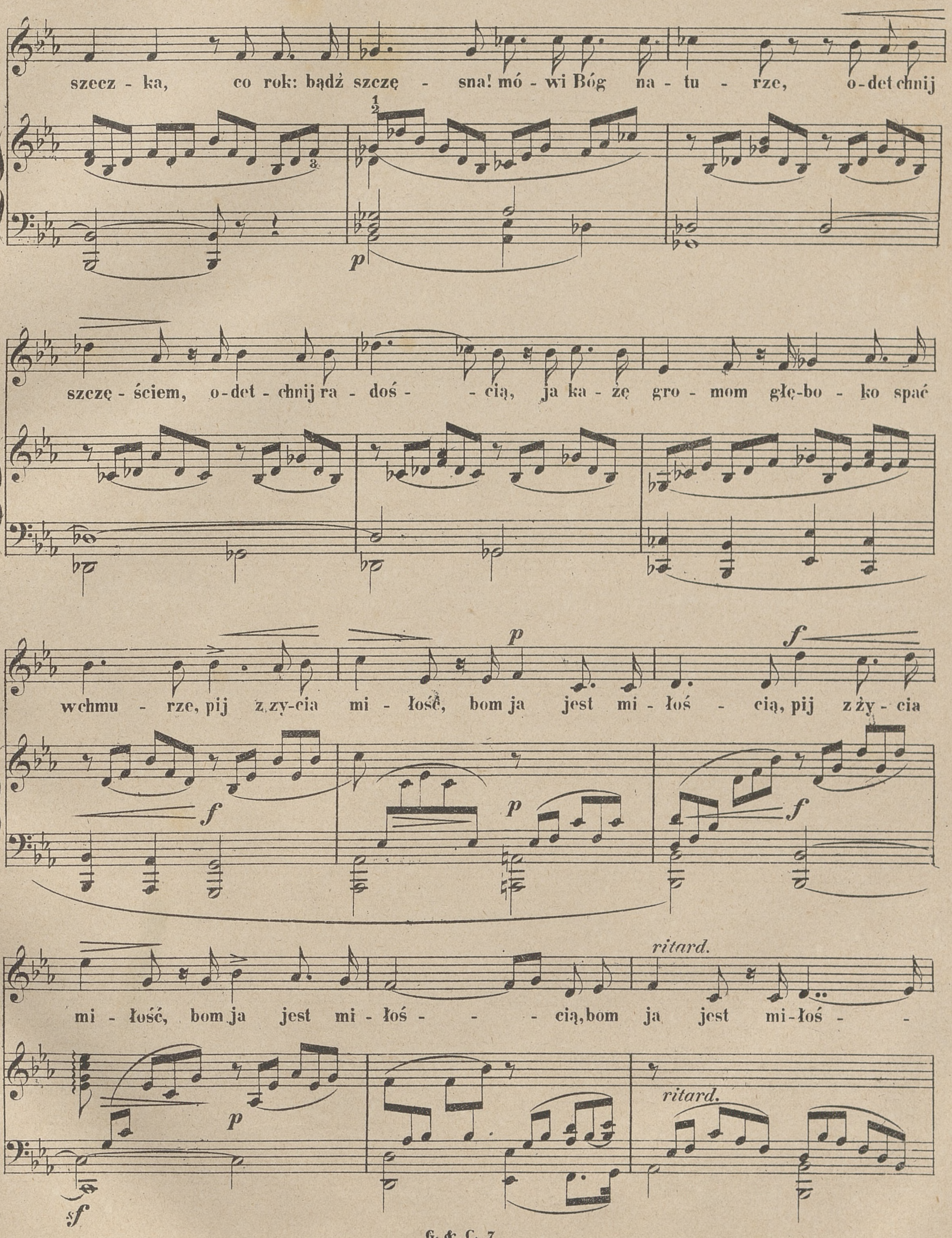
PIEŚŃ.

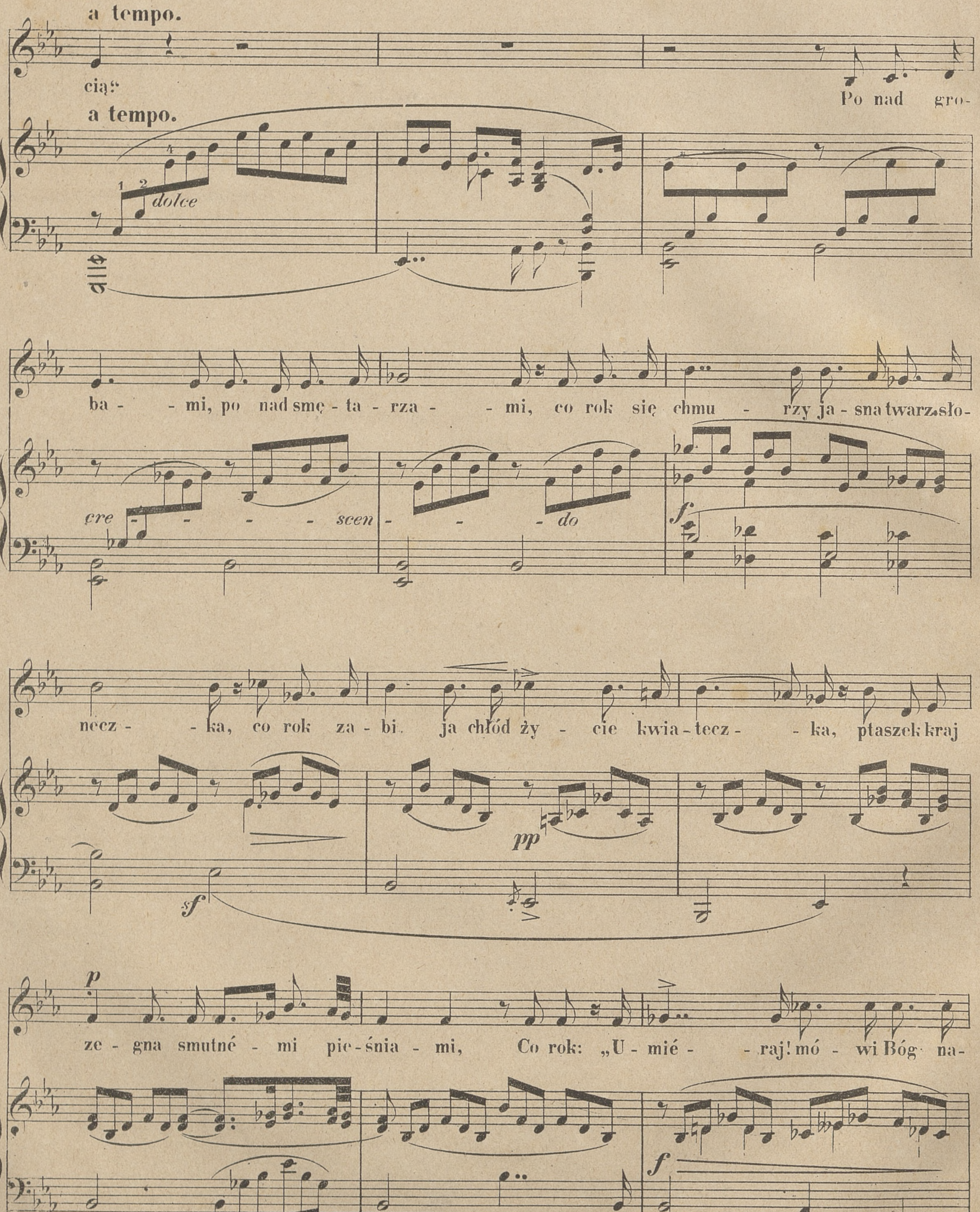
DWA SŁOWA.

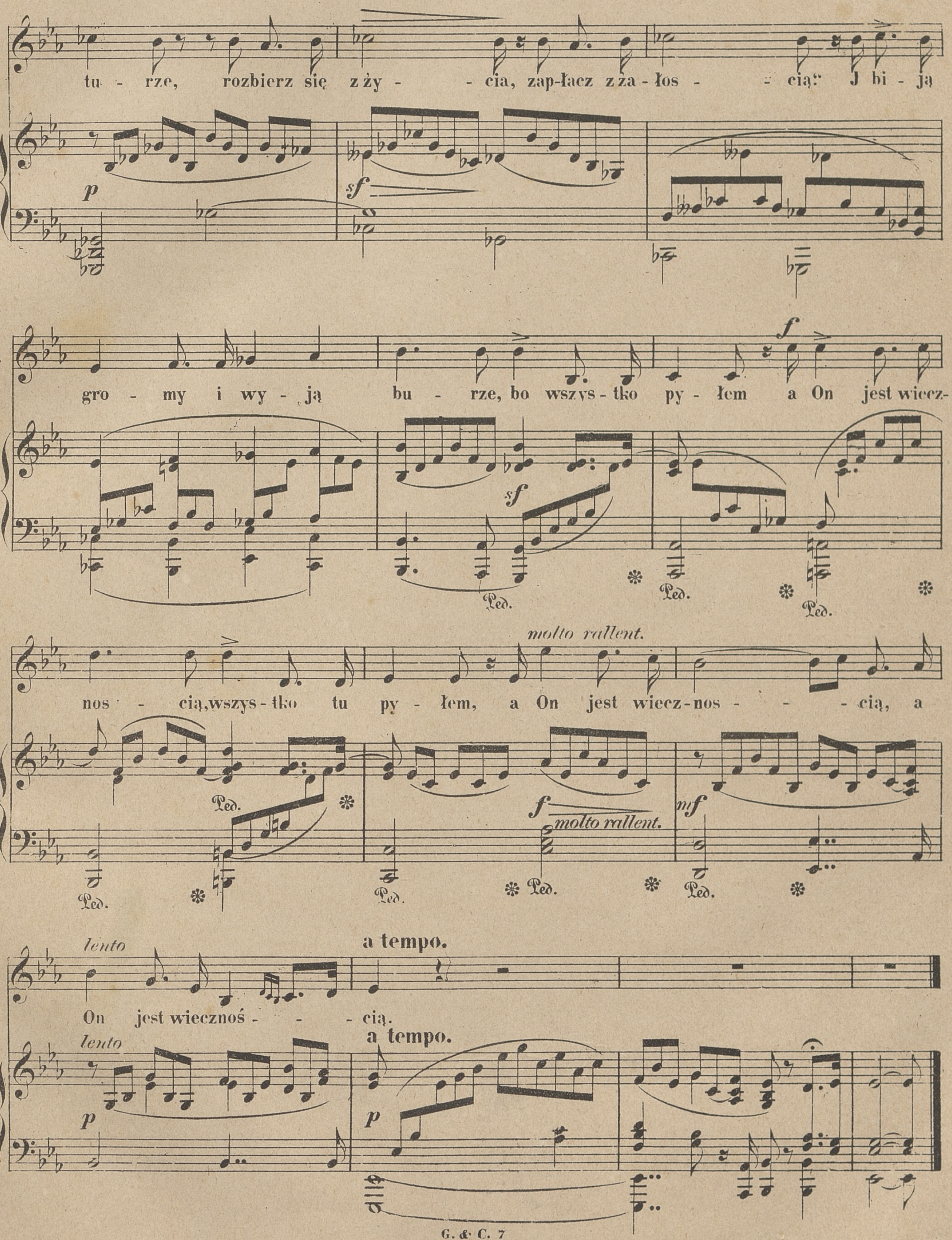
PIEŚŃ.

A. Sowy.

szecz - ka, co rok: bądź szczę - sna! mó - wi Bóg na - tu - rze, o-det chnij
szczę - ściem, o-det - chnij ra - doś - - cią, ja ka - żę gro - mom głę-bo - ko spać
wchmu - rze, pij z zy-cia mi - łość, bom ja jest mi - łoś - cią, pij z ży - cia
mi - łość, bom ja jest mi - łoś - - cią,bom ja jest mi-łoś - -
ritard.
ritard.

a tempo.
cią.
Po nad gro-
a tempo.
dolce
ba - - mi, po nad smę - ta - rza - - mi, co rok się chmu - rzy ja - sna twarz, sło-
cre - - - - scen - - - do
f
necz - - ka, co rok za - bi. ja chłód ży - cie kwia - tecz - - ka, ptaszek kraj
sf
pp
p
ze - gna smutné - mi pie - śnia - mi, Co rok: „U - mié - - raj! mó - wi Bóg na-
f

tu - rze, rozbierz się z ży - cia, zap-łacz z za-łos - - cią! J bi - ją
p
sf
gro - my i wy - ją bu - rze, bo wszys - tko py - łem a On jest wiecz-
f
sf
Ped.
nos - - cią, wszys - tko tu py - łem, a On jest wiecz-nos - - - cią, a
molto rallent.
f
molto rallent.
mf
Ped.
lento
On jest wiecznoś - - cią.
a tempo.
lento
p
a tempo.
p

Pannie
Helenie Żołkowskiej.

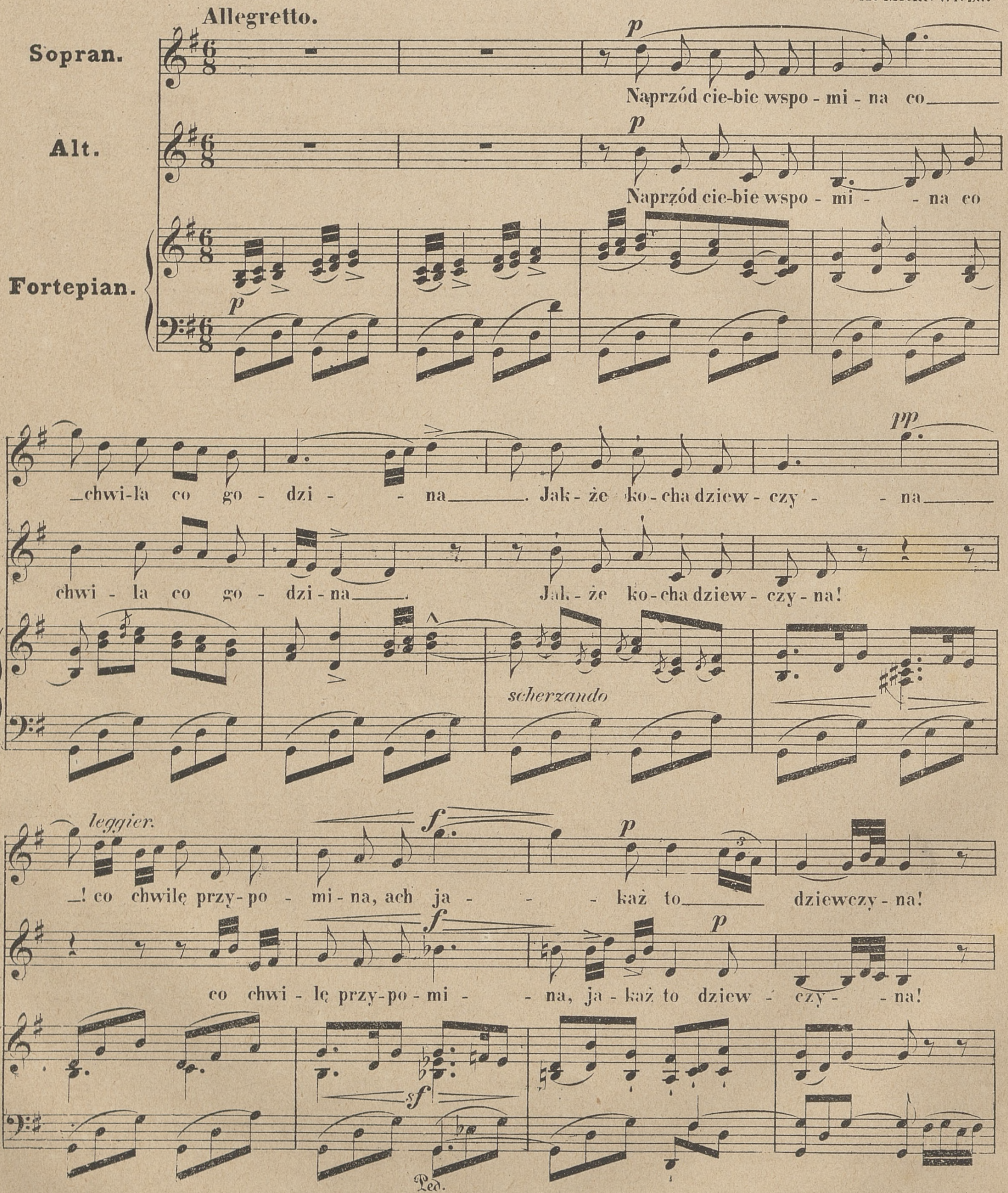
Duettino

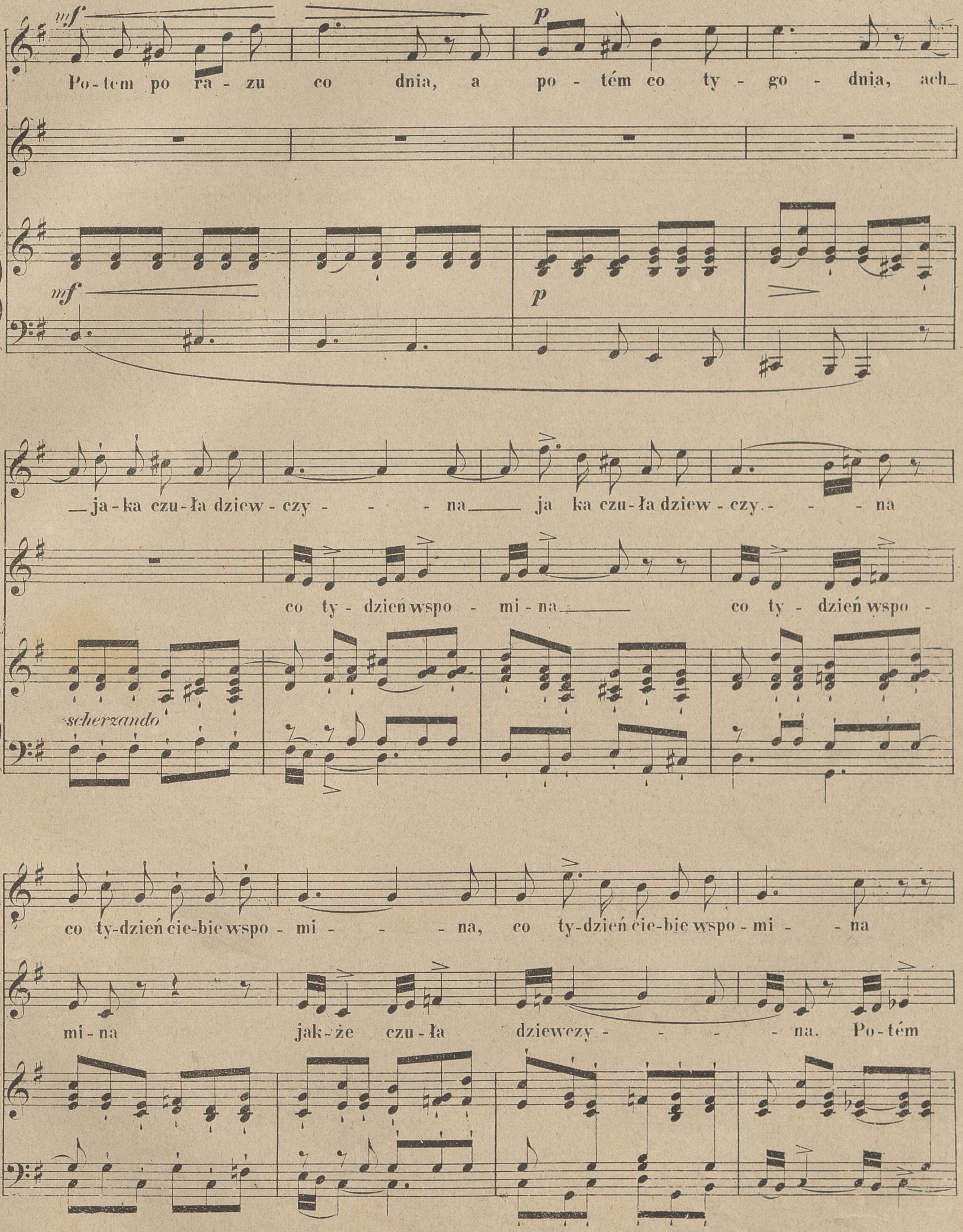
na

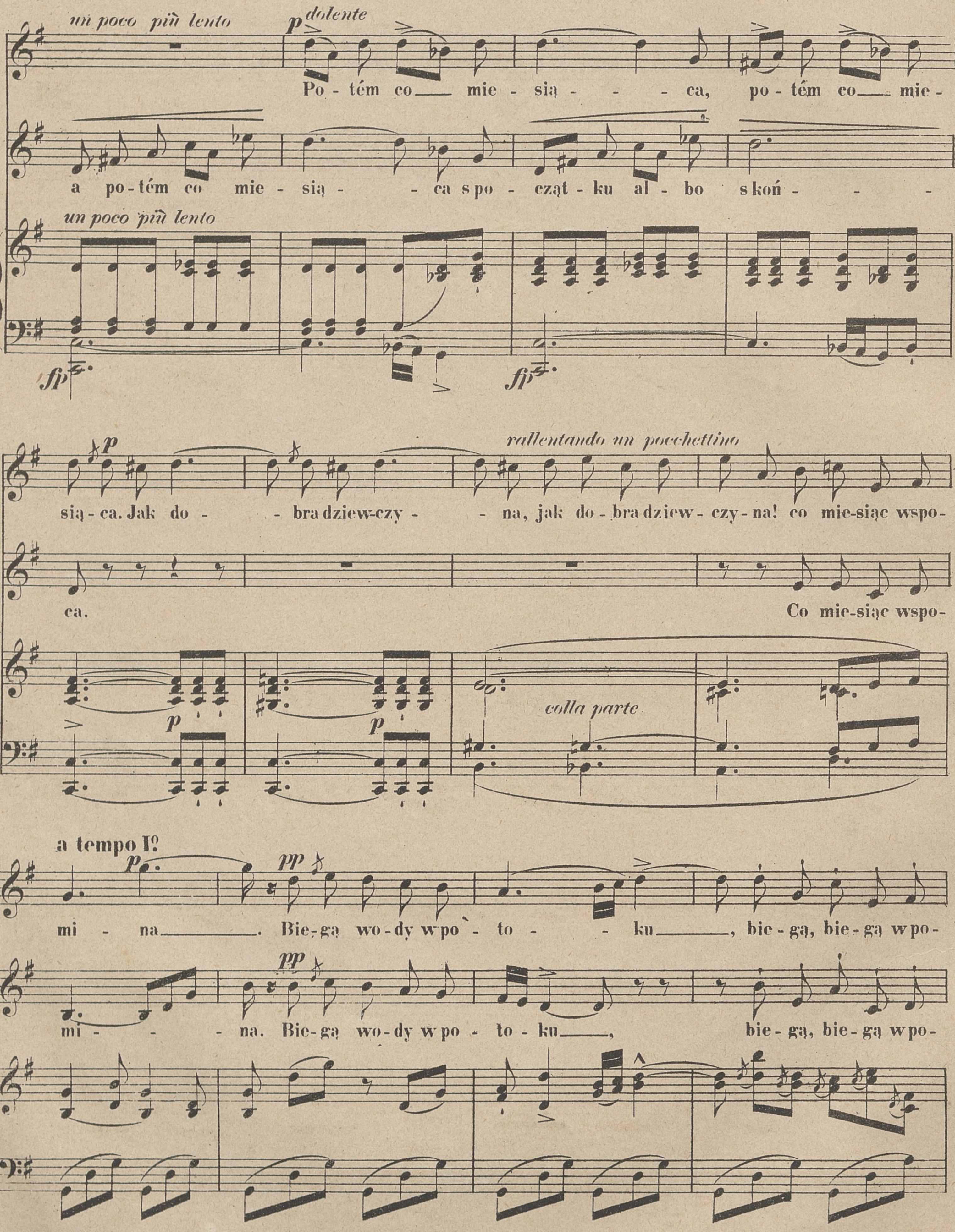
SOPRAN I ALT.

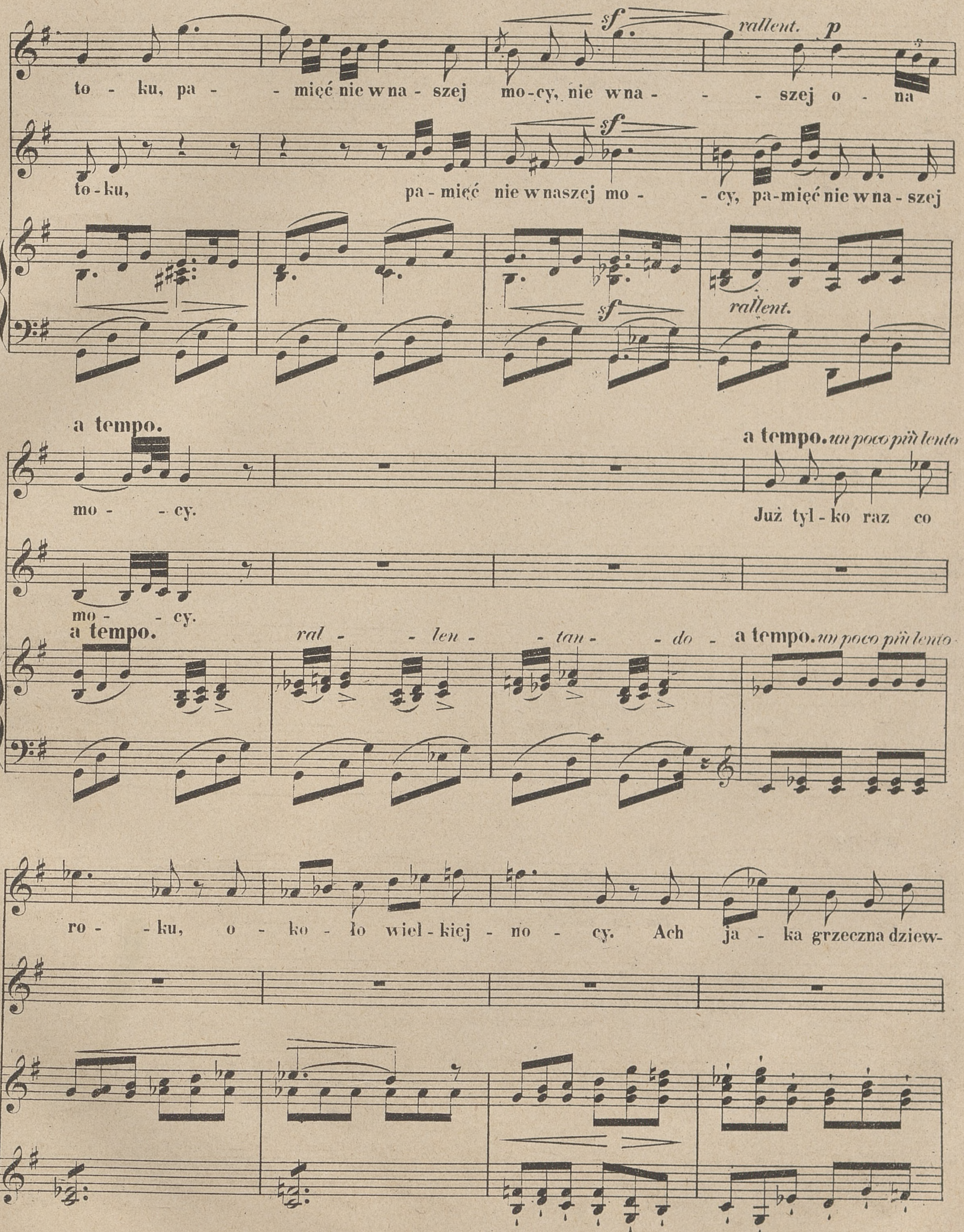
DUETTINO.

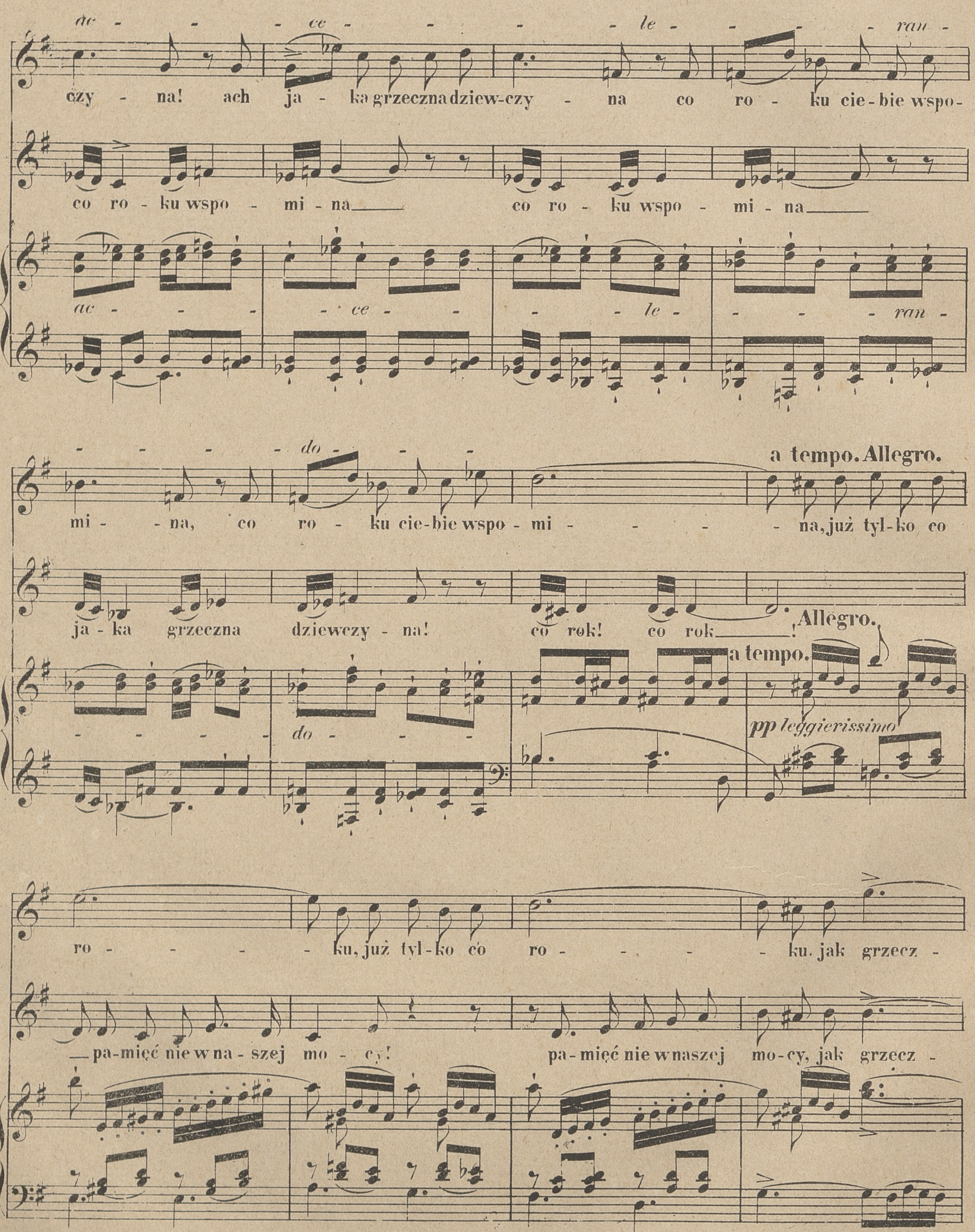
A. Mickiewicza.

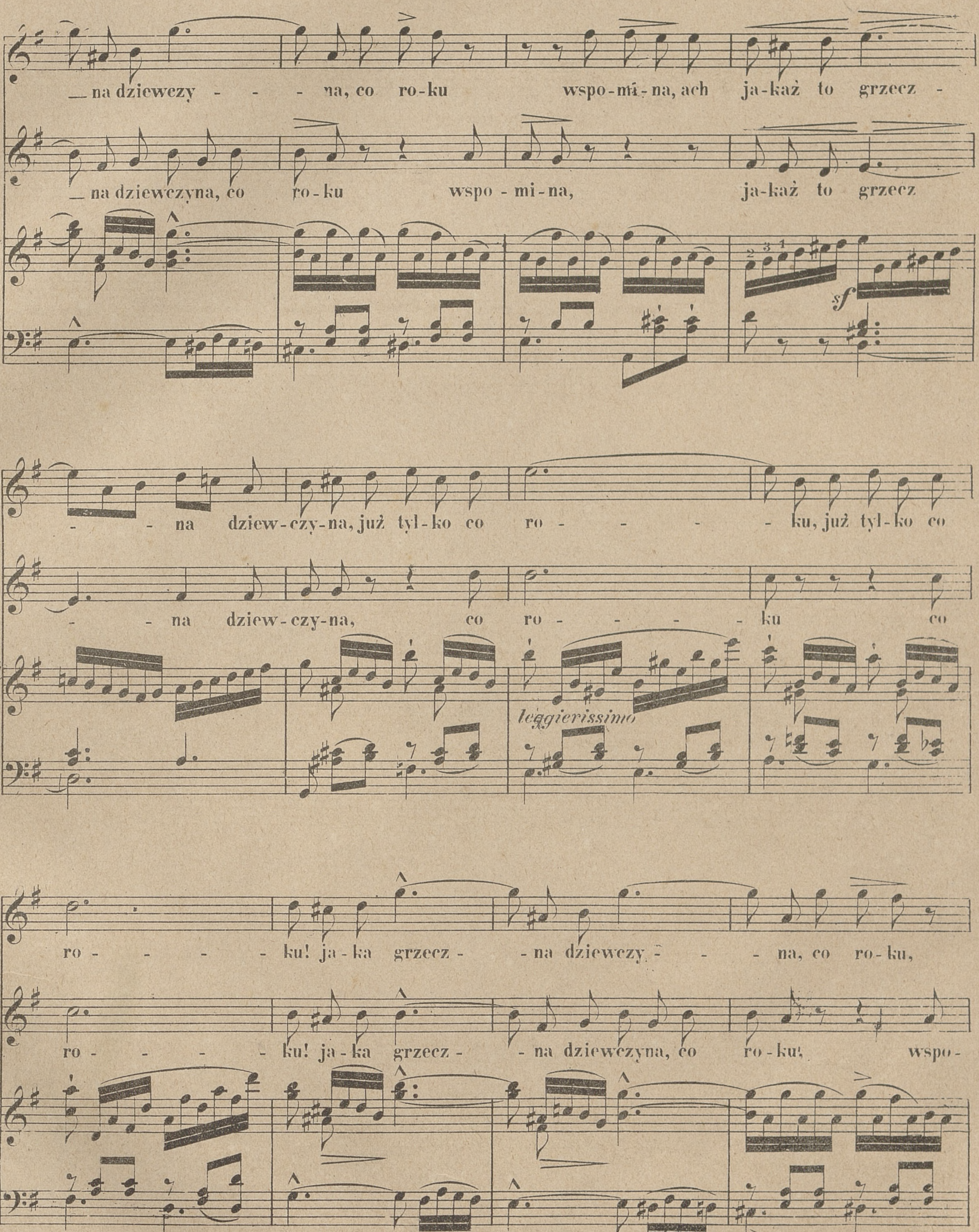

mf
Po-tem po ra-zu co dnia, a po-tém co ty-go-dnia, ach
mf
p
p
ja-ka czu-ła dziew-czy-na ja ka czu-ła dziew-czy-na
co ty-dzień wspo-mi-na co ty-dzień wspo-
scherzando
co ty-dzień cie-bie wspo-mi-na, co ty-dzień cie-bie wspo-mi-na
mi-na jak-że czu-ła dziewczy-na. Po-tém

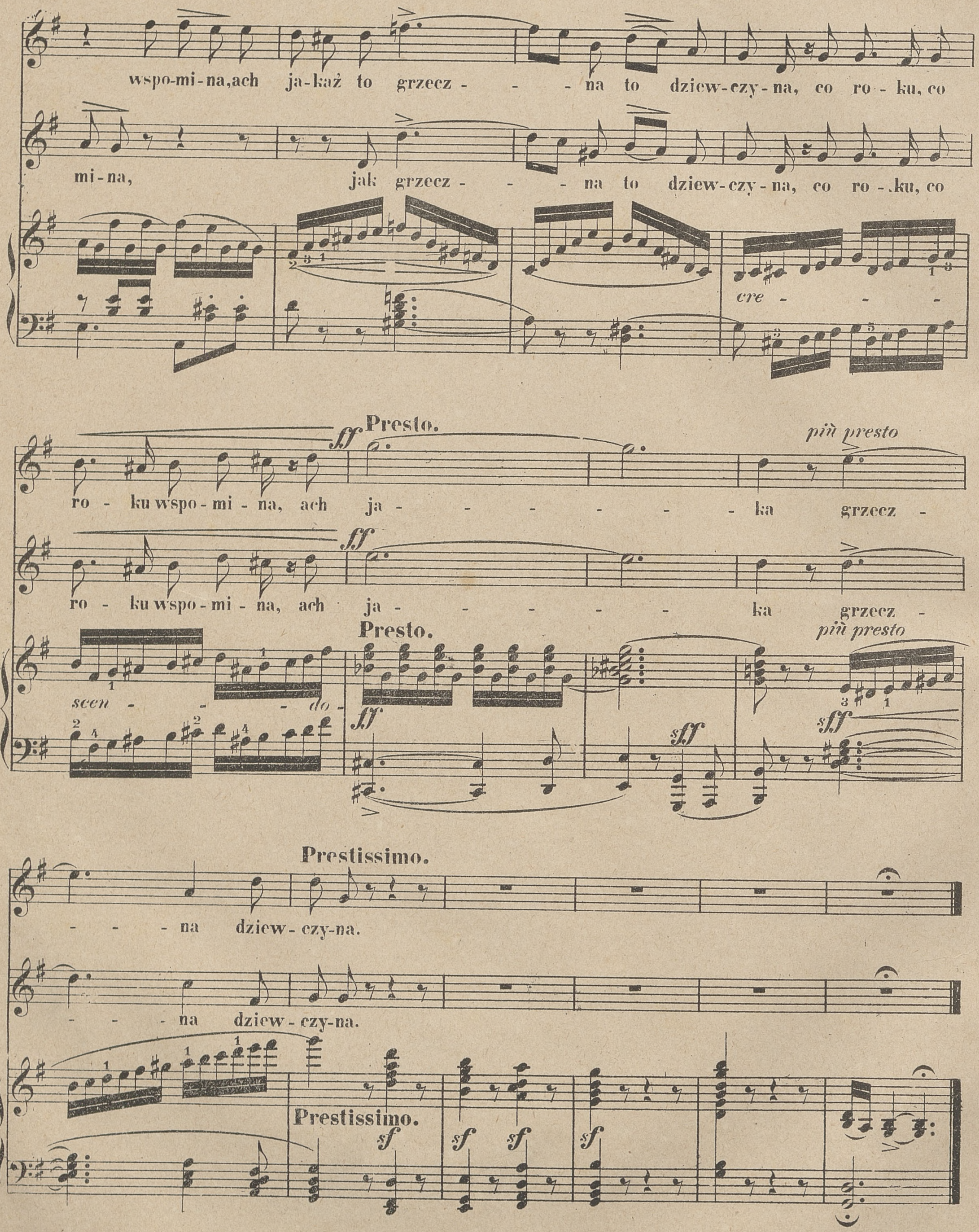

un poco più lento
p dolente
Po - tém co mie - sią - - - ca, po - tém co mie -
a po - tém co mie - sią - - ca spo - cząt - ku al - bo skoń - - -
un poco più lento
fp
fp
p
sią - ca. Jak do - - bra dziew-czy - - na, jak do - bra dziew - czy - na! co mie-siąc wspo -
rallentando un pocchettino
ca.
Co mie-siąc wspo -
colla parte
p
p
a tempo I°
p
pp
mi - na. Bie - gą wo - dy w po - to - - ku, bie - gą, bie - gą w po -
pp
mi - - - na. Bie - gą wo - dy w po - to - ku, bie - gą, bie - gą w po -

sf
rallent.
p
to - ku, pa - - mięć nie w na - szej mo - cy, nie wna - - szej o - na
to - ku, pa - mięć nie w naszej mo - - cy, pa - mięć nie w na - szej
rallent.
a tempo.
mo - - cy.
a tempo. un poco più lento
Już tyl - ko raz co
mo - - cy.
a tempo.
ral - - len - - tan - - do -
a tempo. un poco più lento
ro - - ku, o - ko - ło wiel - kiej - no - cy. Ach ja - ka grzeczna dziew-

ac - - - ce - - - - le - - - - ran -
czy - na! ach ja - ka grzeczna dziew-czy - na co ro - ku cie - bie wspo -
co ro - ku wspo - mi - na co ro - ku wspo - mi - na
ac - - - - ce - - - - le - - - - ran -
- - - - do - - -
a tempo. Allegro.
mi - na, co ro - ku cie - bie wspo - mi - - - - na, już tyl - ko co
ja - ka grzeczna dziewczy - na! co rok! co rok!
Allegro.
a tempo.
pp leggierissimo
- - - - do - - -
ro - - - - ku, już tyl - ko co ro - - - - ku, jak grzecz -
pa - mięć nie w na - szej mo - cy! pa - mięć nie w naszej mo - cy, jak grzecz -

— na dziewczy - - - na, co ro-ku wspo-mi-na, ach ja-każ to grzecz -
— na dziewczyna, co ro-ku wspo - mi-na, ja-każ to grzecz
- - na dziew-czy-na, już tyl-ko co ro - - - - ku, już tyl-ko co
- - na dziew-czy-na, co ro - - - - ku co
leggierissimo
ro - - - - ku! ja-ka grzecz - - na dziewczy - - na, co ro-ku,
ro - - - - ku! ja-ka grzecz - - na dziewczyna, co ro-ku, wspo -

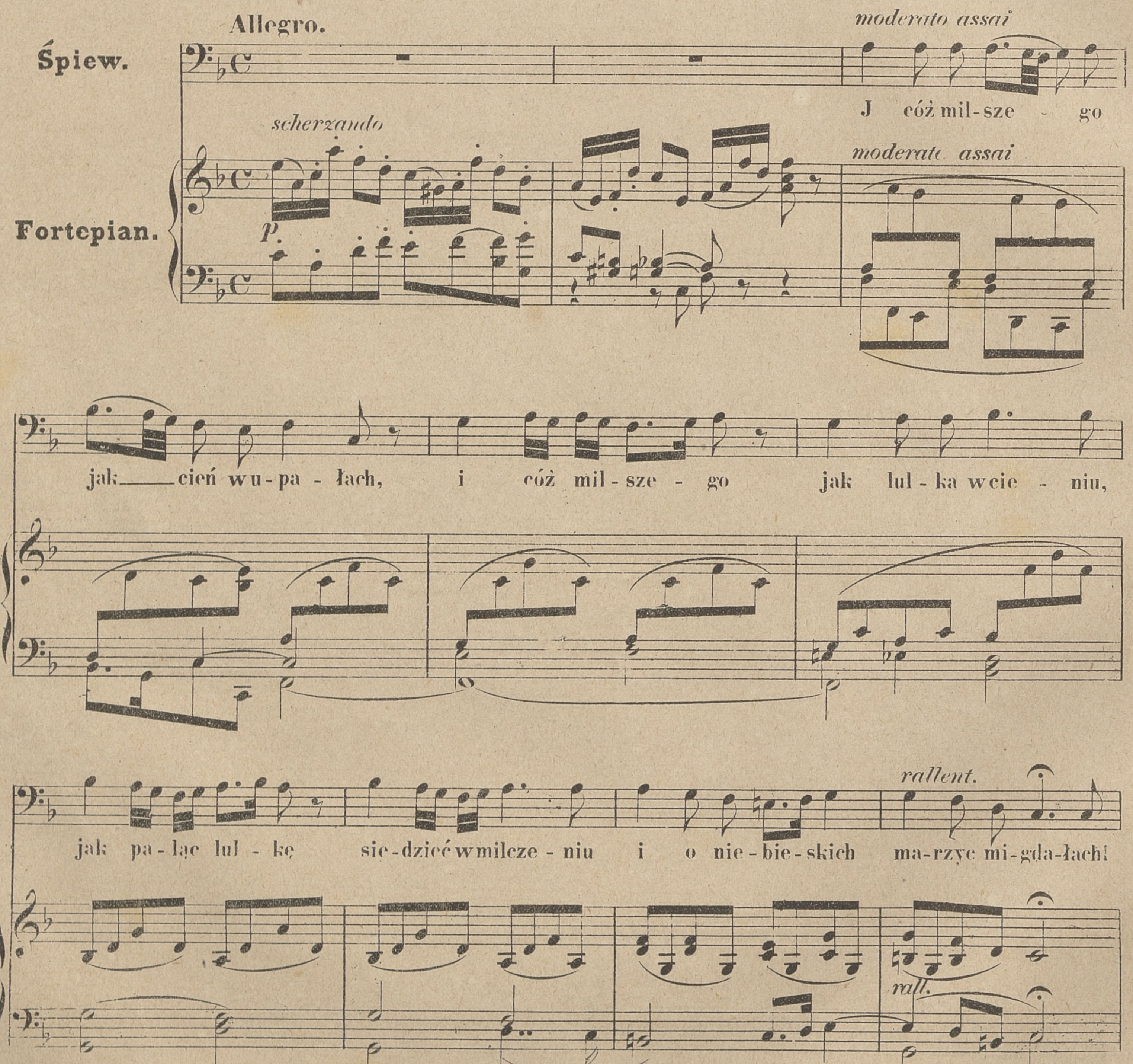

wspo-mi-na,ach ja-każ to grzecz - - na to dziew-czy-na, co ro - ku, co
mi-na, jak grzecz - - na to dziew-czy-na, co ro - ku, co
cre
Presto.
ro - ku wspo - mi - na, ach ja - - - - - - - ka grzecz -
ro - ku wspo - mi - na, ach ja - - - - - - ka grzecz -
scen - - do
Presto.
ff
più presto
Prestissimo.
- - na dziew - czy-na.
- - na dziew - czy-na.
Prestissimo.
sf

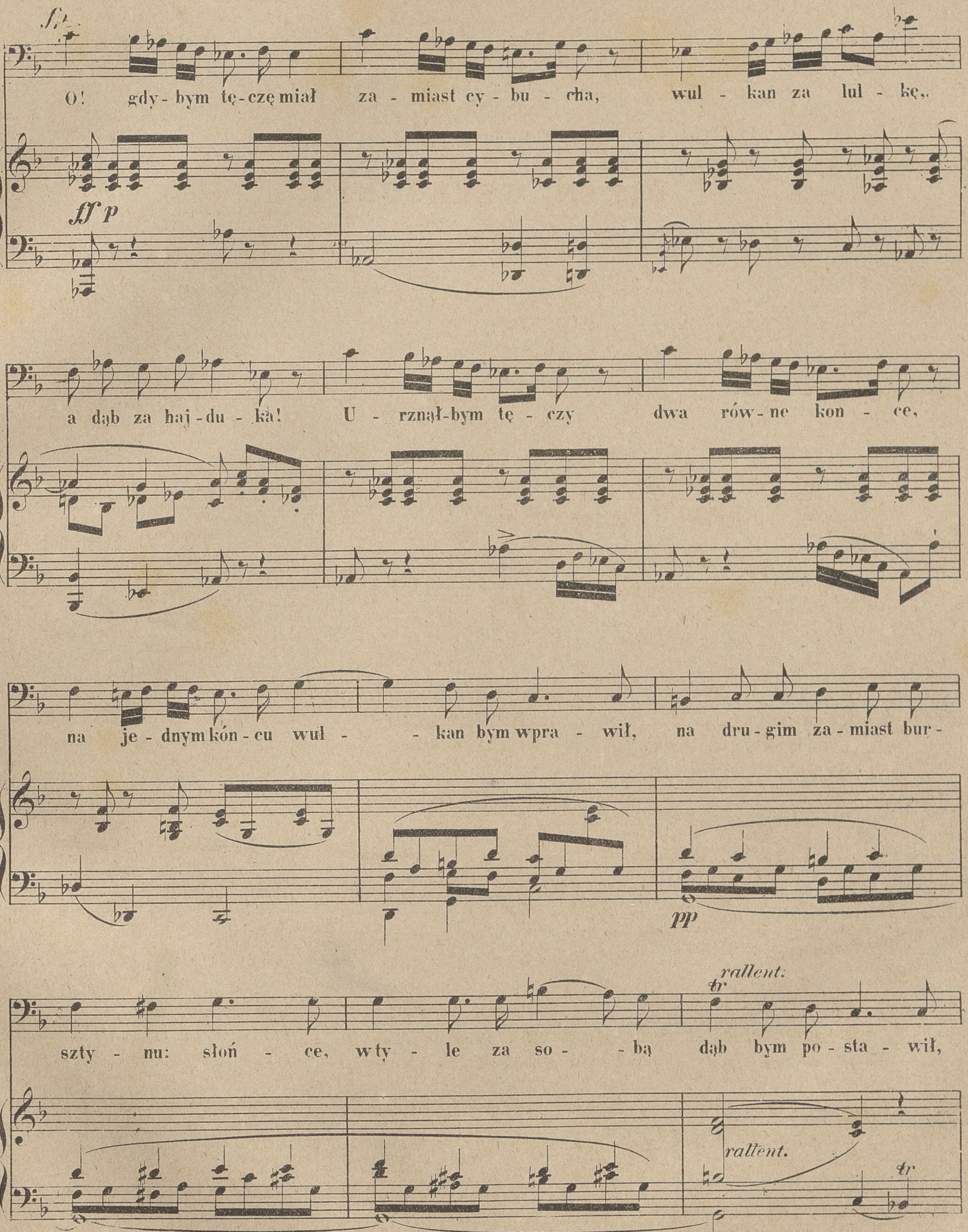
Edwardowi Jlcewiczowi.

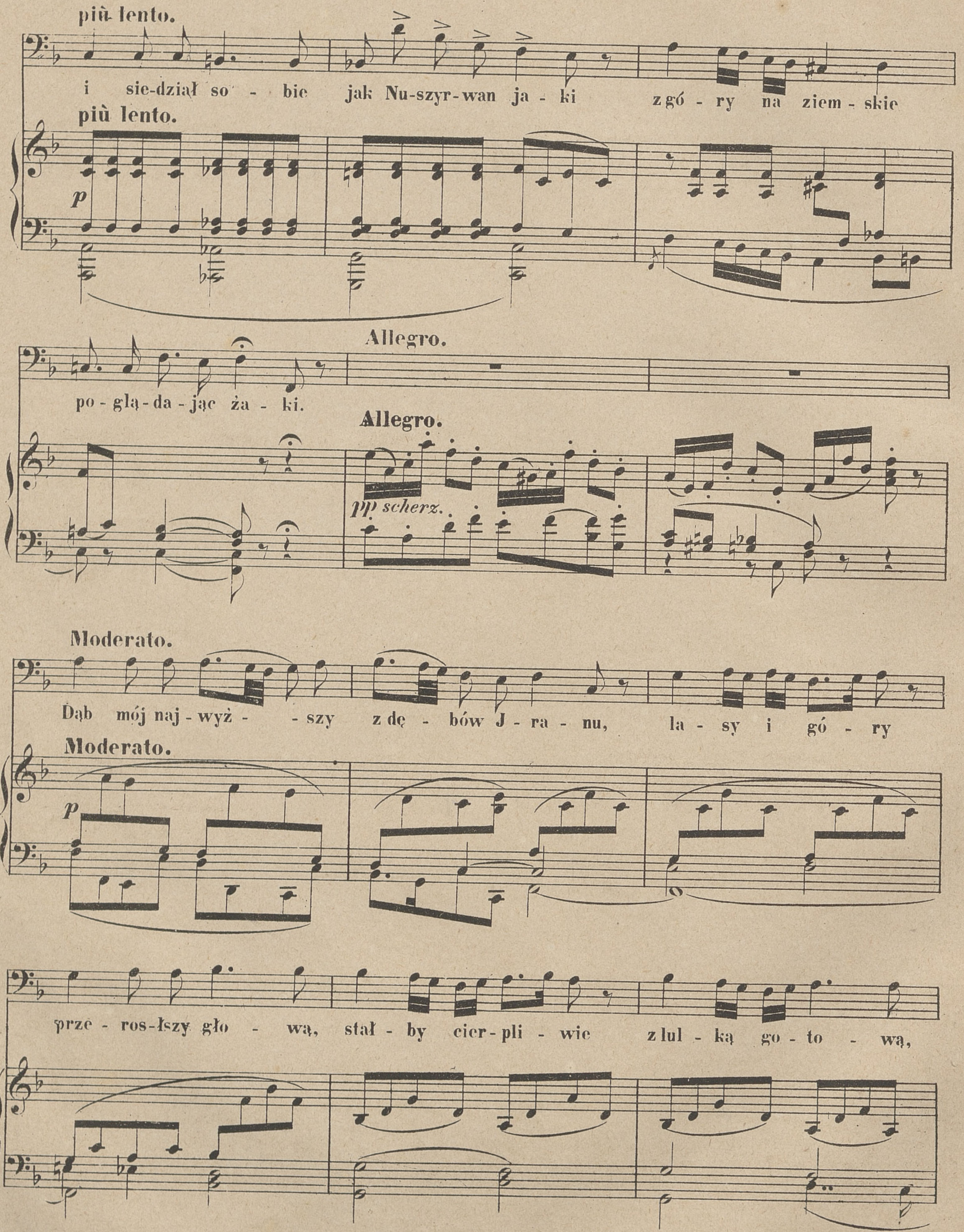
PIEŚŃ WSCHODNY

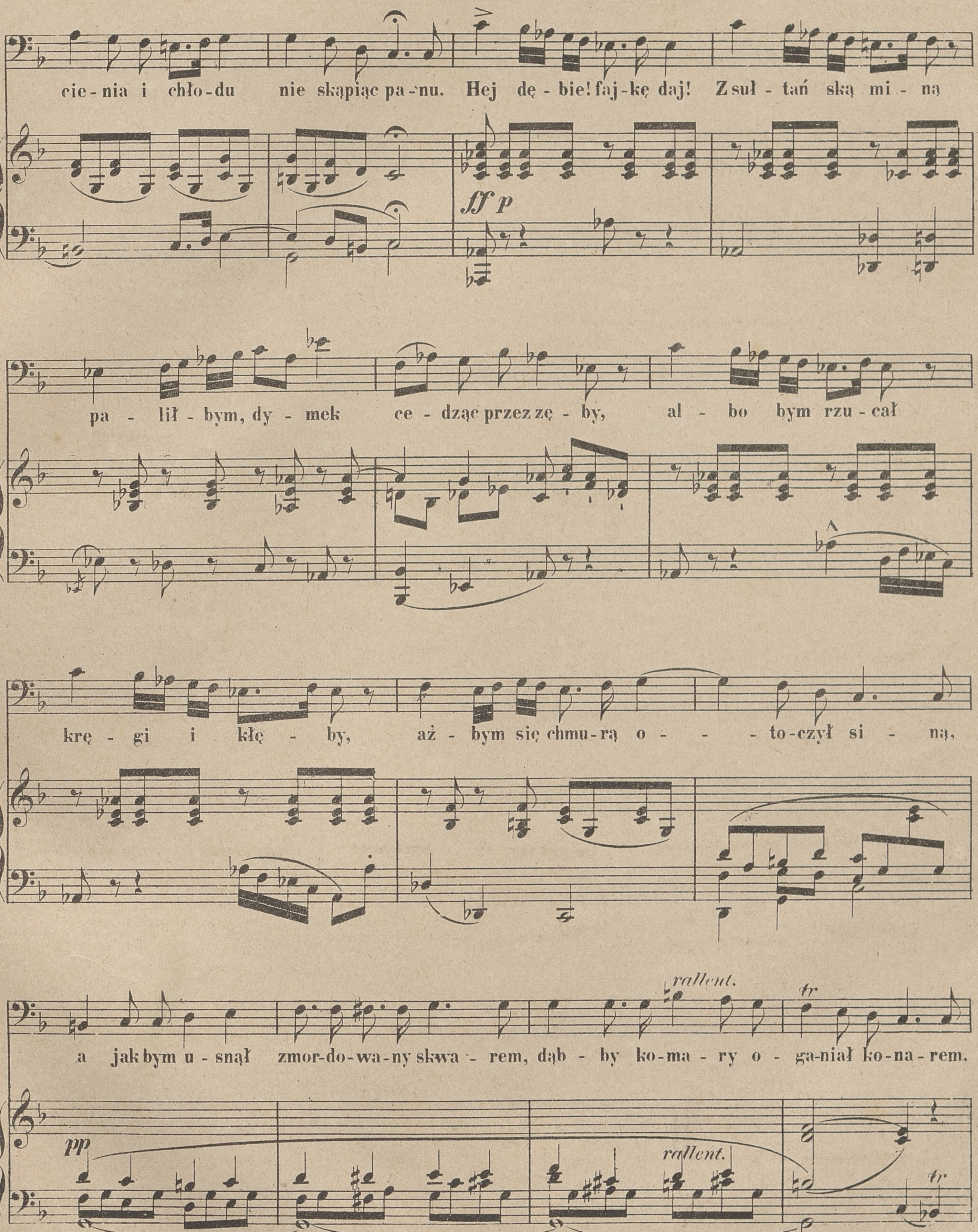
PIEŚŃ WSCHODNIA.

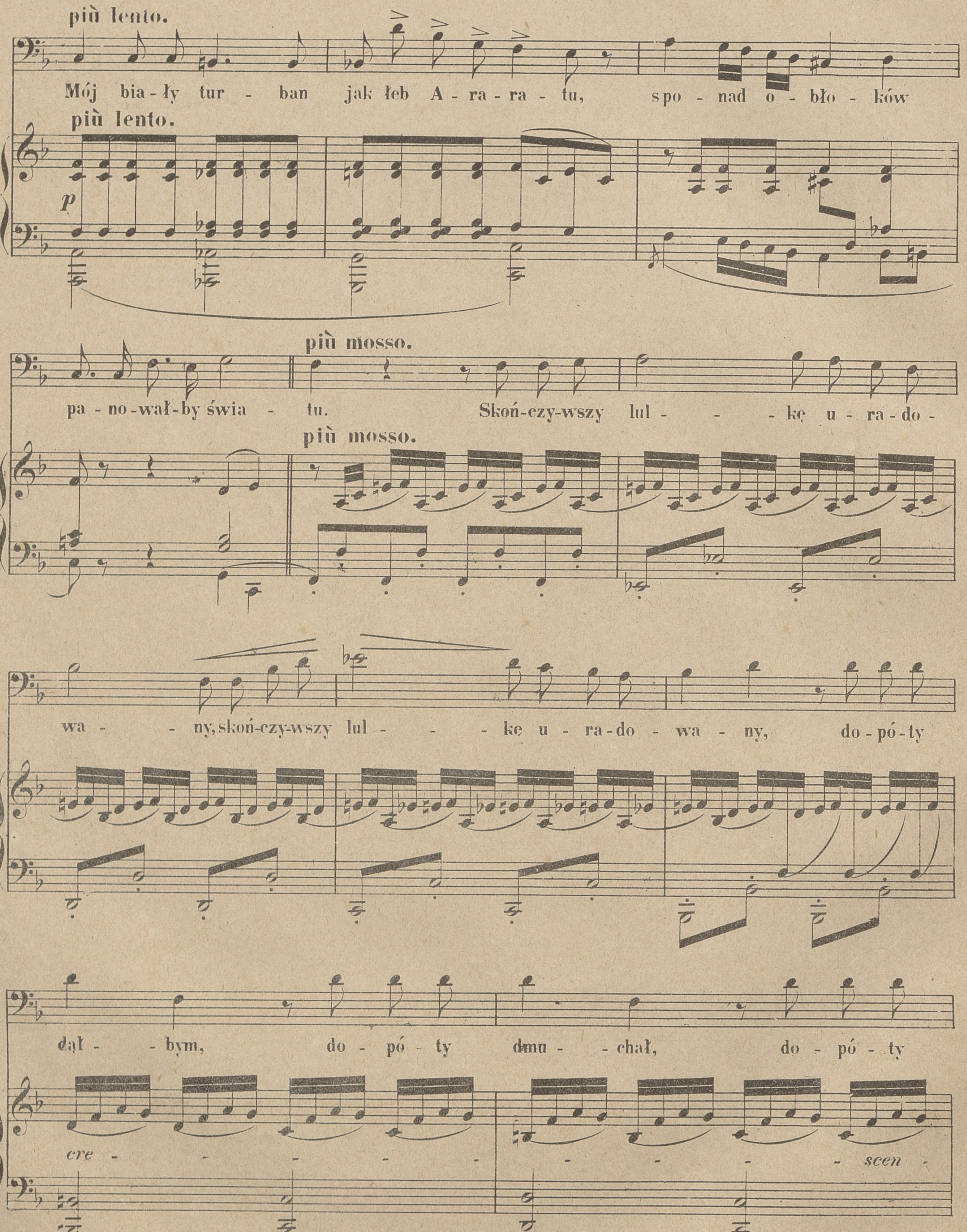
A. Chodźki.

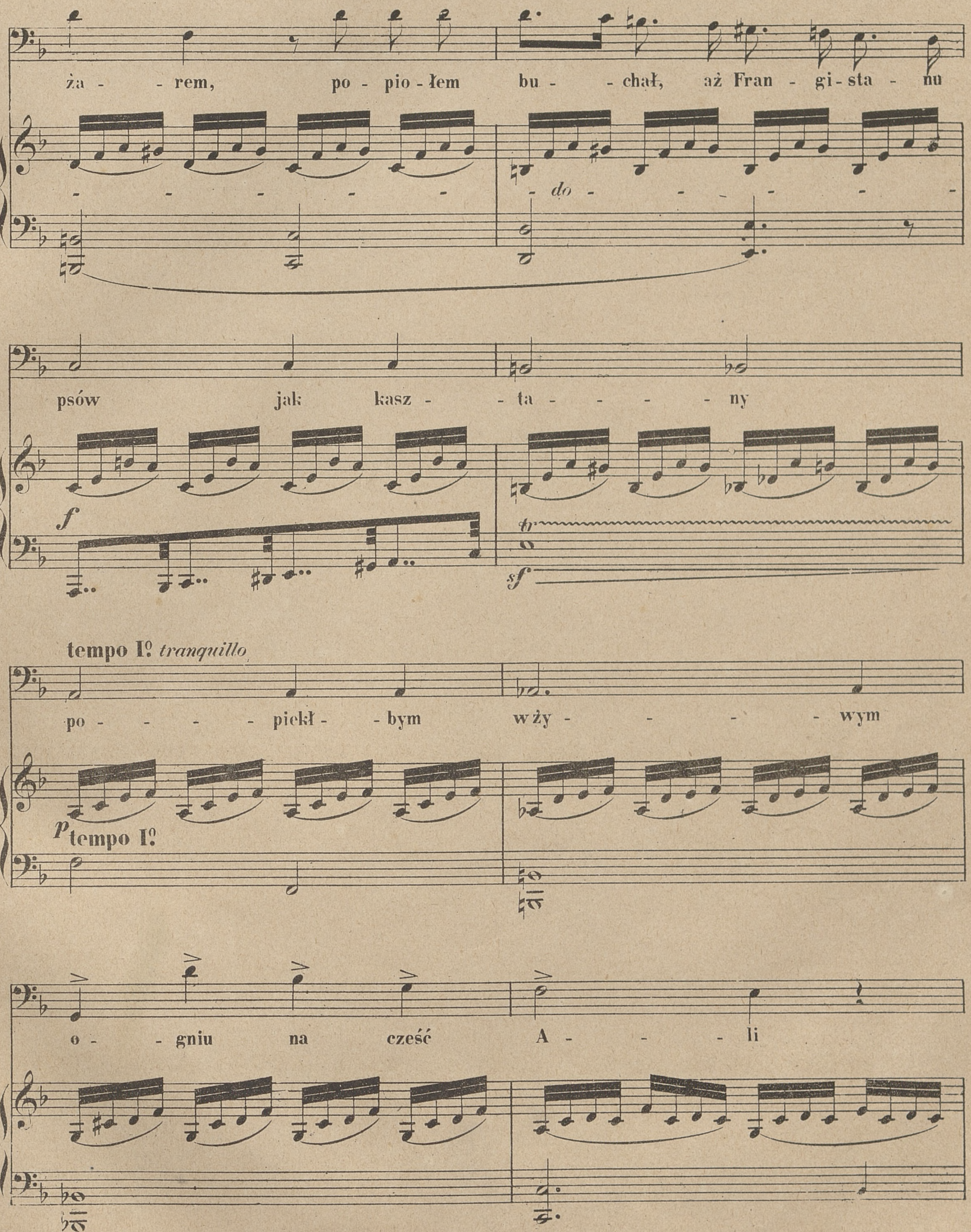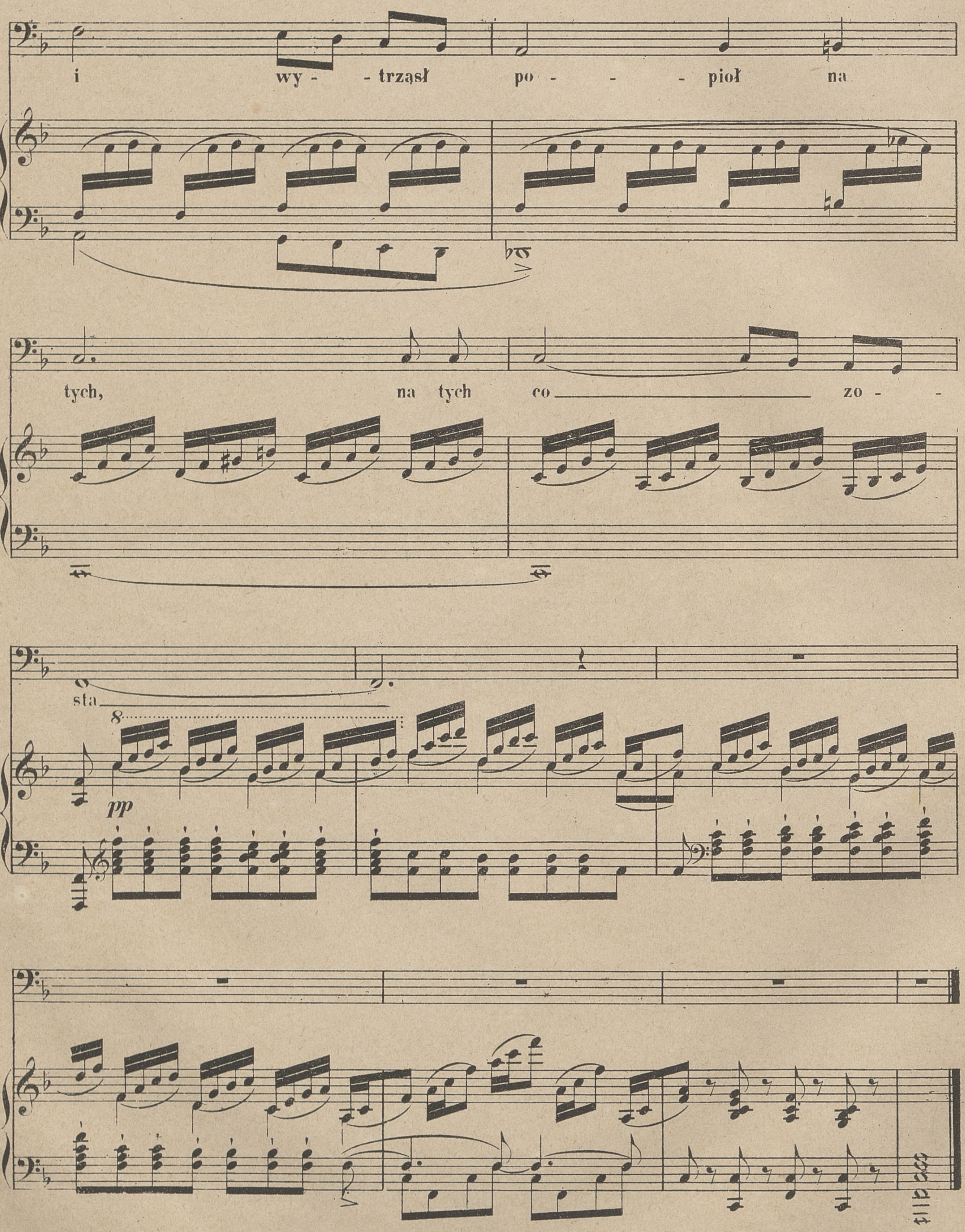

O! gdy-bym tęczę miał za-miast cy-bu-cha, wul-kan za lul-kę,
a dąb za haj-du-ka! U-rznął-bym tę-czy dwa rów-ne kon-ce,
na je-dnym kón-cu wul-kan bym wpra-wił, na dru-gim za-miast bur-
szty-nu: słoń-ce, w ty-le za so-bą dąb bym po-sta-wił,
ffp
pp
rallent.
tr

più lento.
i sie-dział so - bie jak Nu-szyr-wan ja - ki zgó - ry na ziem - skie
più lento.
p
po - glą - da - jąc ża - ki.
Allegro.
Allegro.
pp scherz.
Moderato.
Dąb mój naj - wyż - - szy zdę - bów J - ra - nu, la - sy i gó - ry
Moderato.
p
prze - ros-łszy gło - wą, stał - by cier-pli - wie zlul - ką go - to - wą,

cie-nia i chło-du nie skąpiąc pa-nu. Hej dę-bie! faj-kę daj! Z suł-tań ską mi-ną
pa-lił-bym, dy-mek ce-dząc przez zę-by, al-bo bym rzu-cał
krę-gi i klę-by, aż-bym się chmu-rą o-to-czył si-ną,
a jak bym u-snął zmor-do-wa-ny skwa-rem, dąb-by ko-ma-ry o-ga-niał ko-na-rem.
rallent.
tr

più lento.
Mój bia - ły tur - ban jak łeb A - ra - ra - tu, spo - nad o - bło - ków
più lento.
p
pa - no - wał - by świa - tu.
più mosso.
Skoń-czy-wszy lul - - kę u - ra - do -
più mosso.
wa - - ny, skoń-czy-wszy lul - - - kę u - ra - do - wa - ny, do - pó - ty
dał - bym, do - pó - ty dmu - - chał, do - pó - ty
cre - - - - - - - - - scen -

ża - - rem, po - pio - łem bu - - chał, aż Fran - gi - sta - nu
- do -
psów jak kasz - - ta - - - - - ny
f
sf
tempo I° tranquillo
po - - - - - piekł - - bym wży - - - - wym
p tempo I°
o - - gniu na cześć A - - - li

i wy - trząsł po - - - pioł na
tych, na tych co zo -
sta
8
pp

Achillesowi Józefowi Bonoldi.
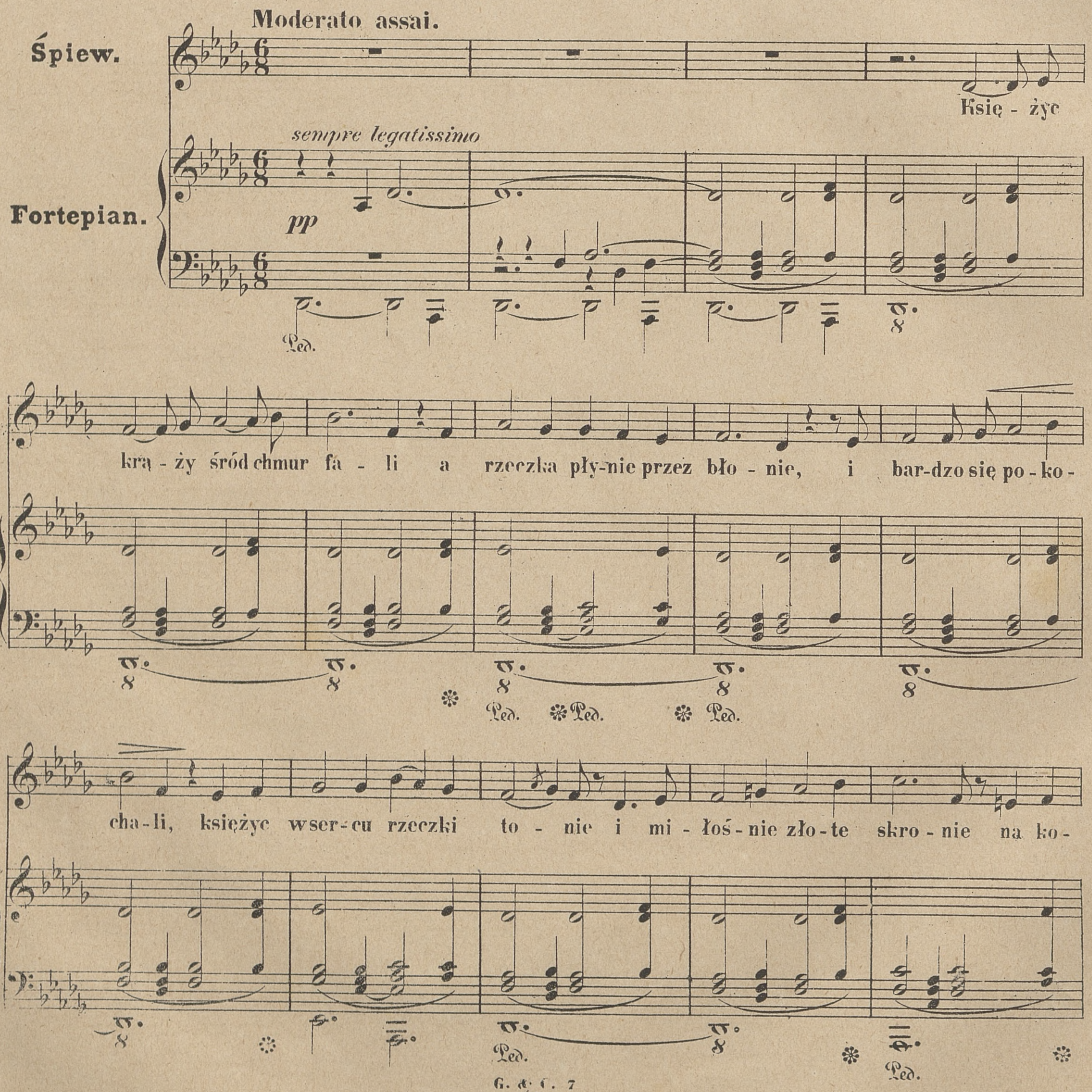
Piosnki

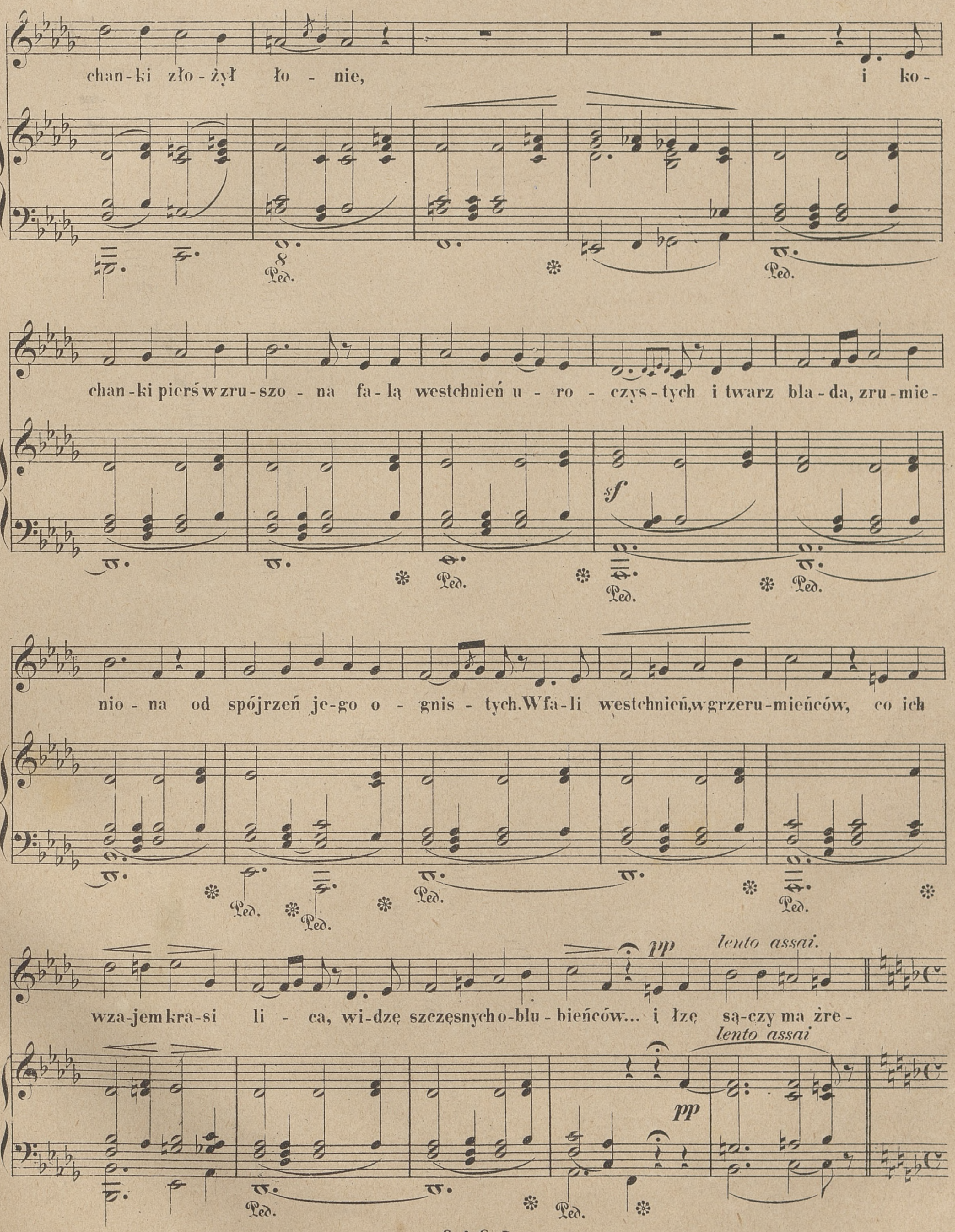
ROZMAITE.

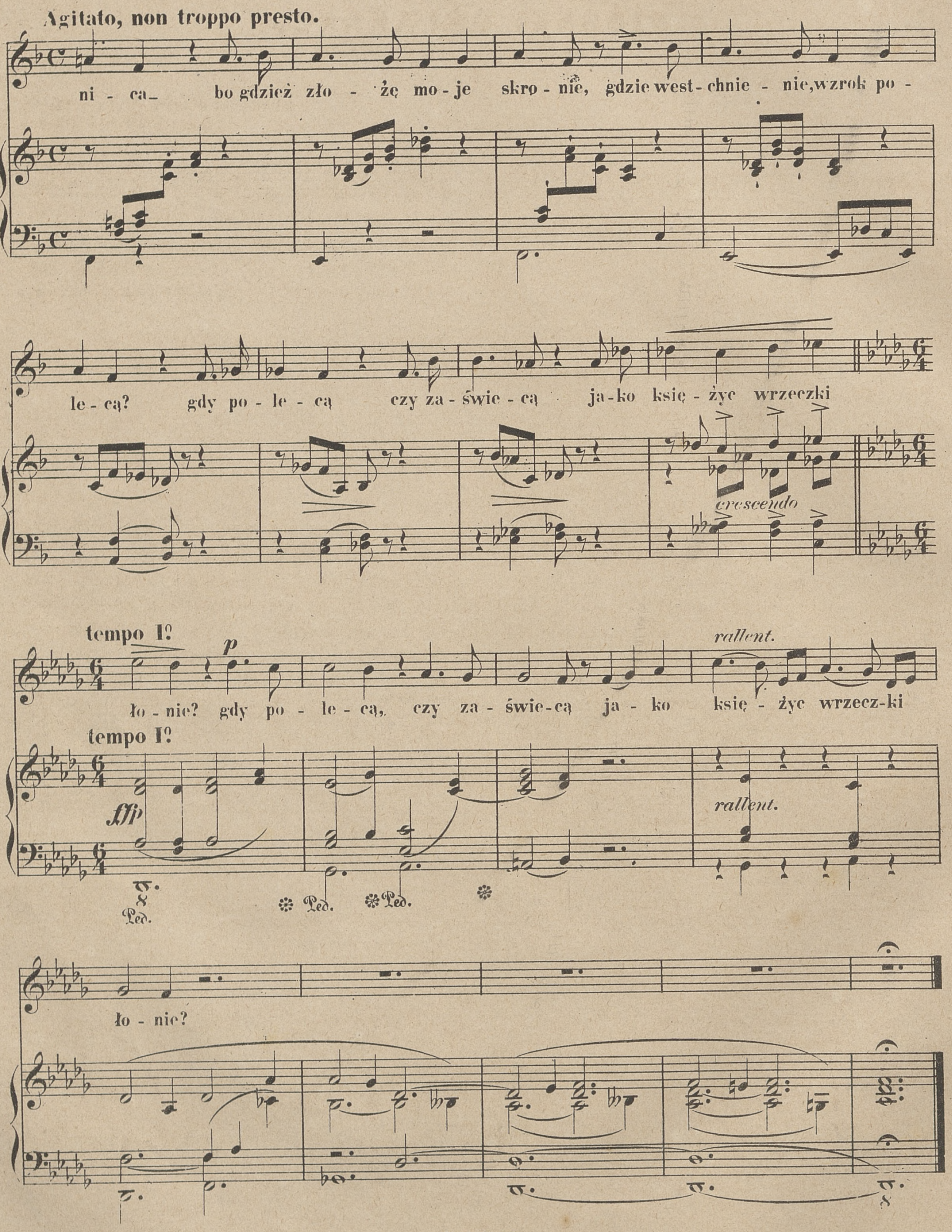
G.&C 7

KSIĘŻYC I RZECZKA.

A. Sowy.

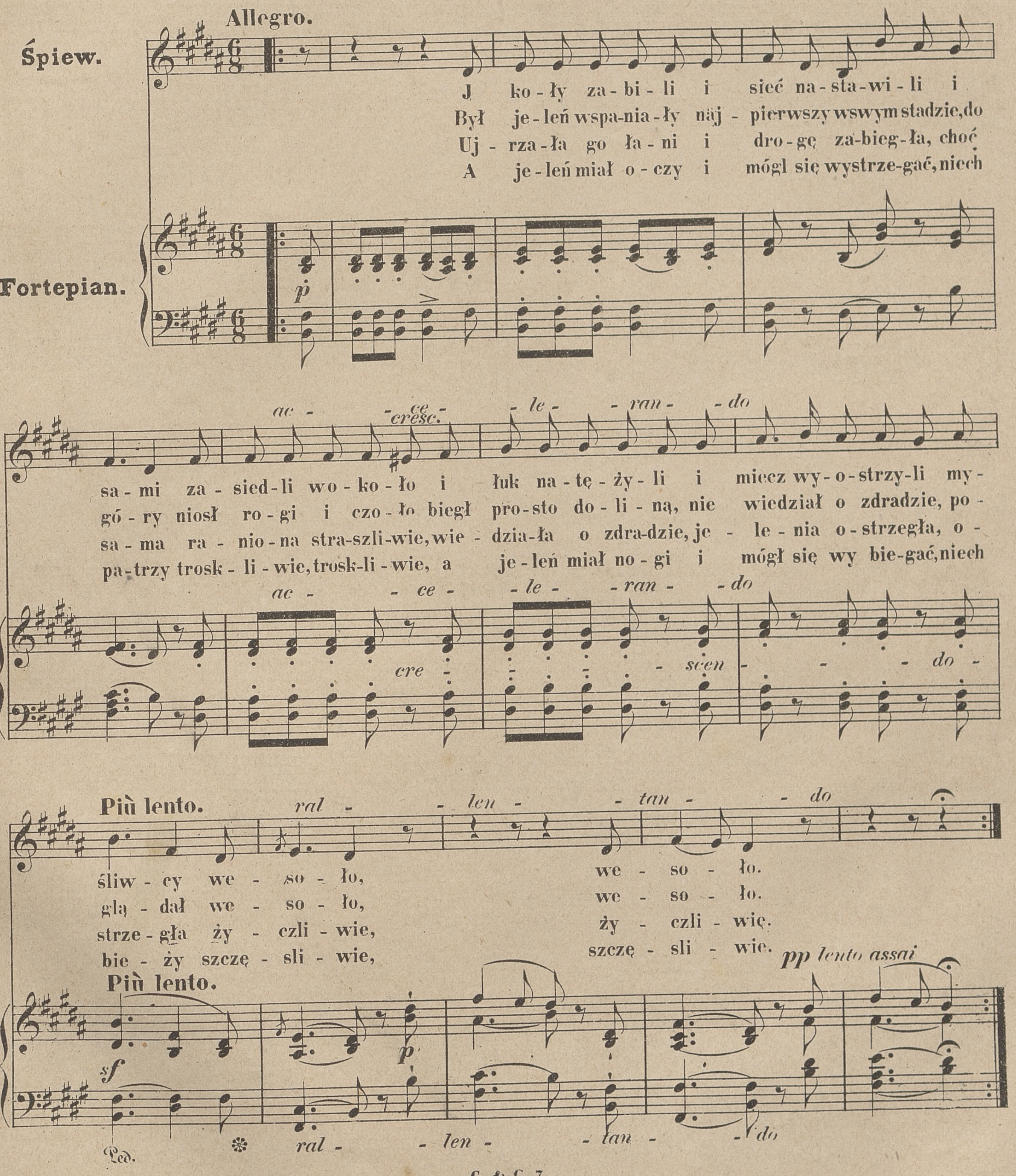

chan-ki zło-żył ło - nie, i ko-
chan-ki pierś w zru-szo - na fa-lą westchnień u - ro - czys-tych i twarz bla-da, zru-mie-
nio-na od spójrzeń je-go o - gnis - tych. W fa-li westchnień, w grzeru-mieńców, co ich
wza-jem kra-si li - ca, wi-dzę szczęsnych o-blu - bieńców... i łzę są-czy ma źre -
lento assai.
lento assai
pp
f
Ped.

Agitato, non troppo presto.
ni - ca_ bo gdzież zło - żę mo - je skro - nie, gdzie west - chnie - nie, wzrok po -
le - cą? gdy po - le - cą czy za - świe - cą ja - ko księ - życ wrzeczki
crescendo
tempo I°
p
ło - nie? gdy po - le - cą, czy za - świe - cą ja - ko księ - życ wrzecz - ki
rallent.
ffp
Ped.
ło - nie?
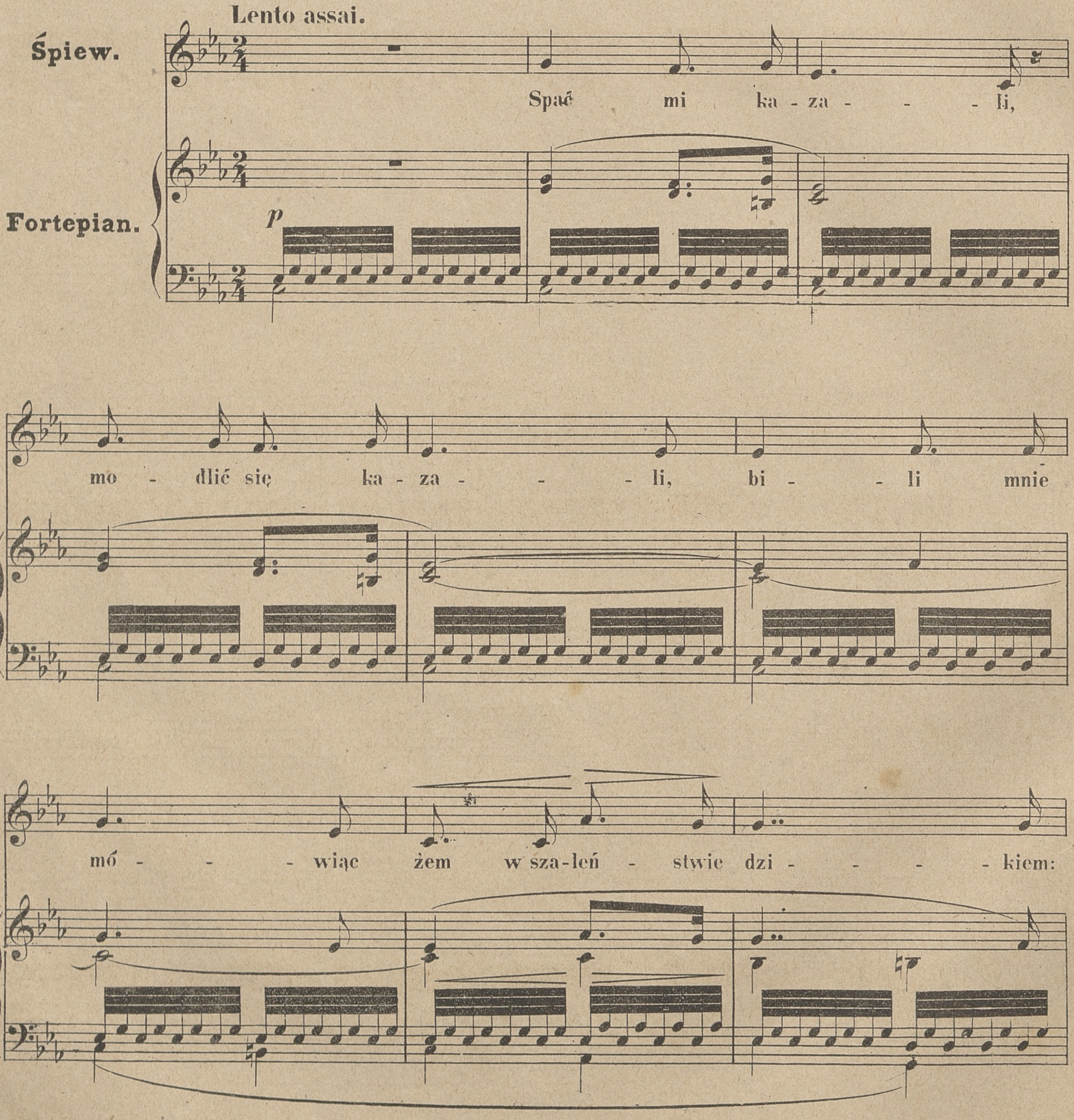
PIOSNKI OBŁĄKANEJ.
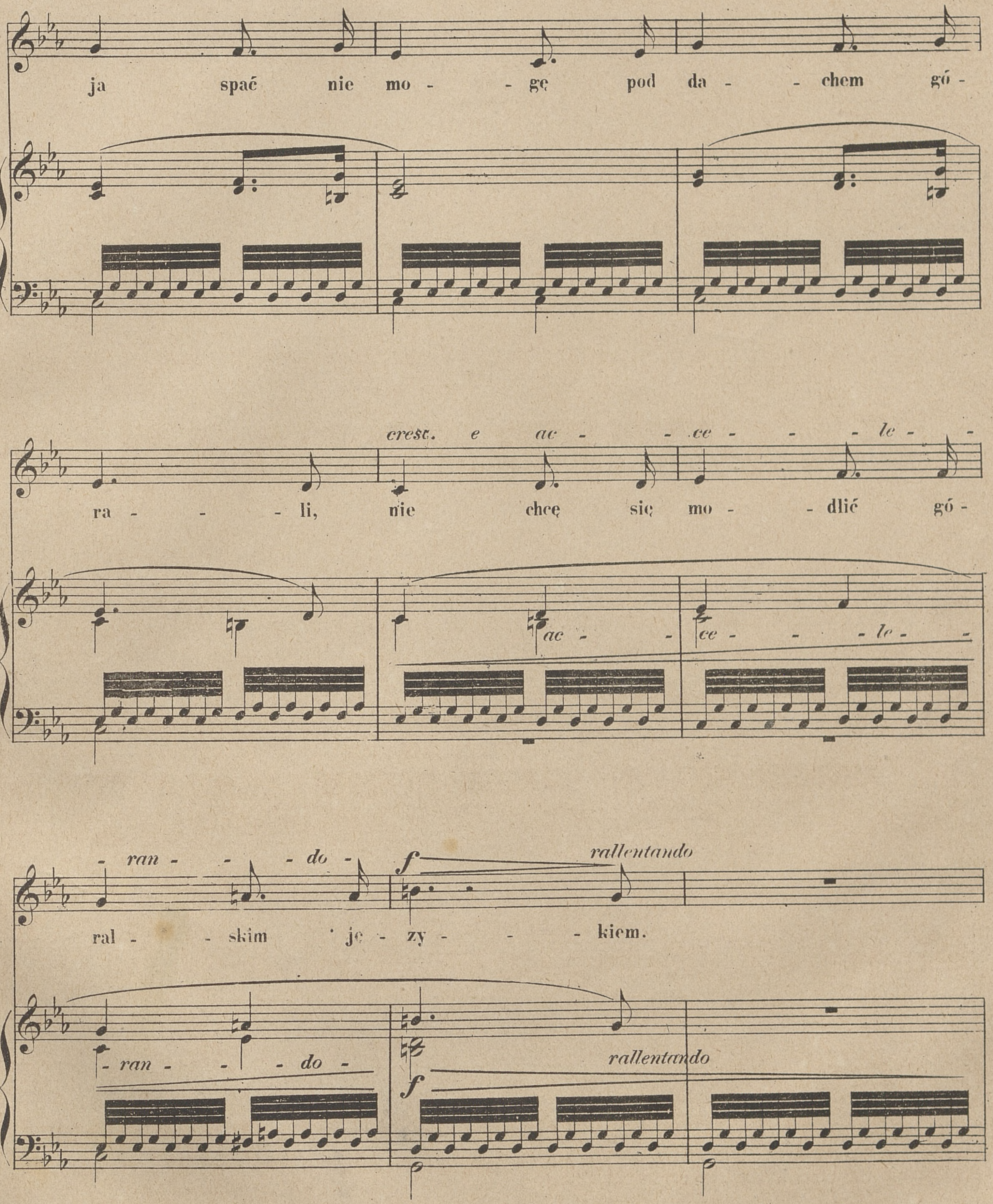
1.
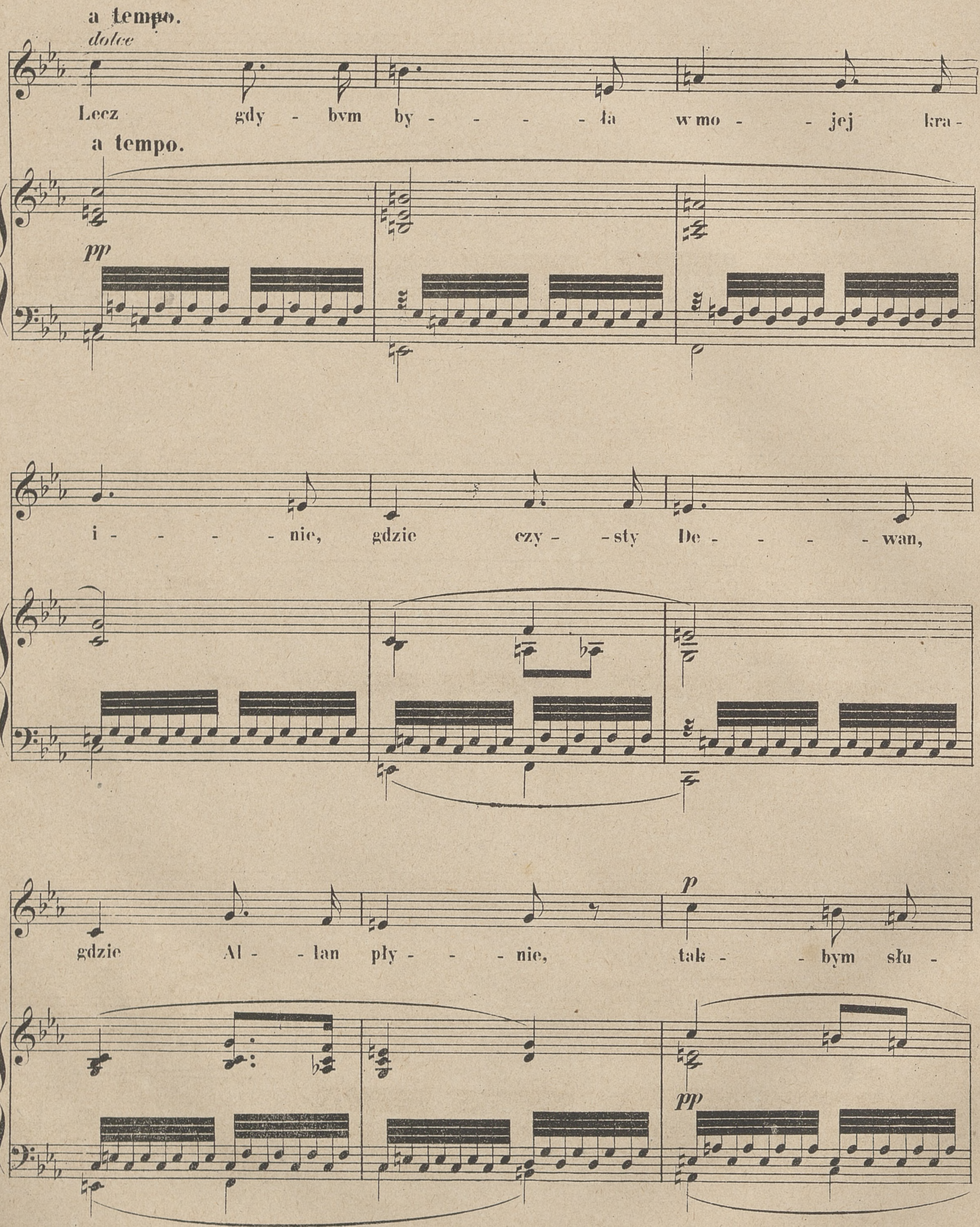
z Dziewicy Jeziora Walter - Skotta.
tłómaczenie A. E. Odyńca.
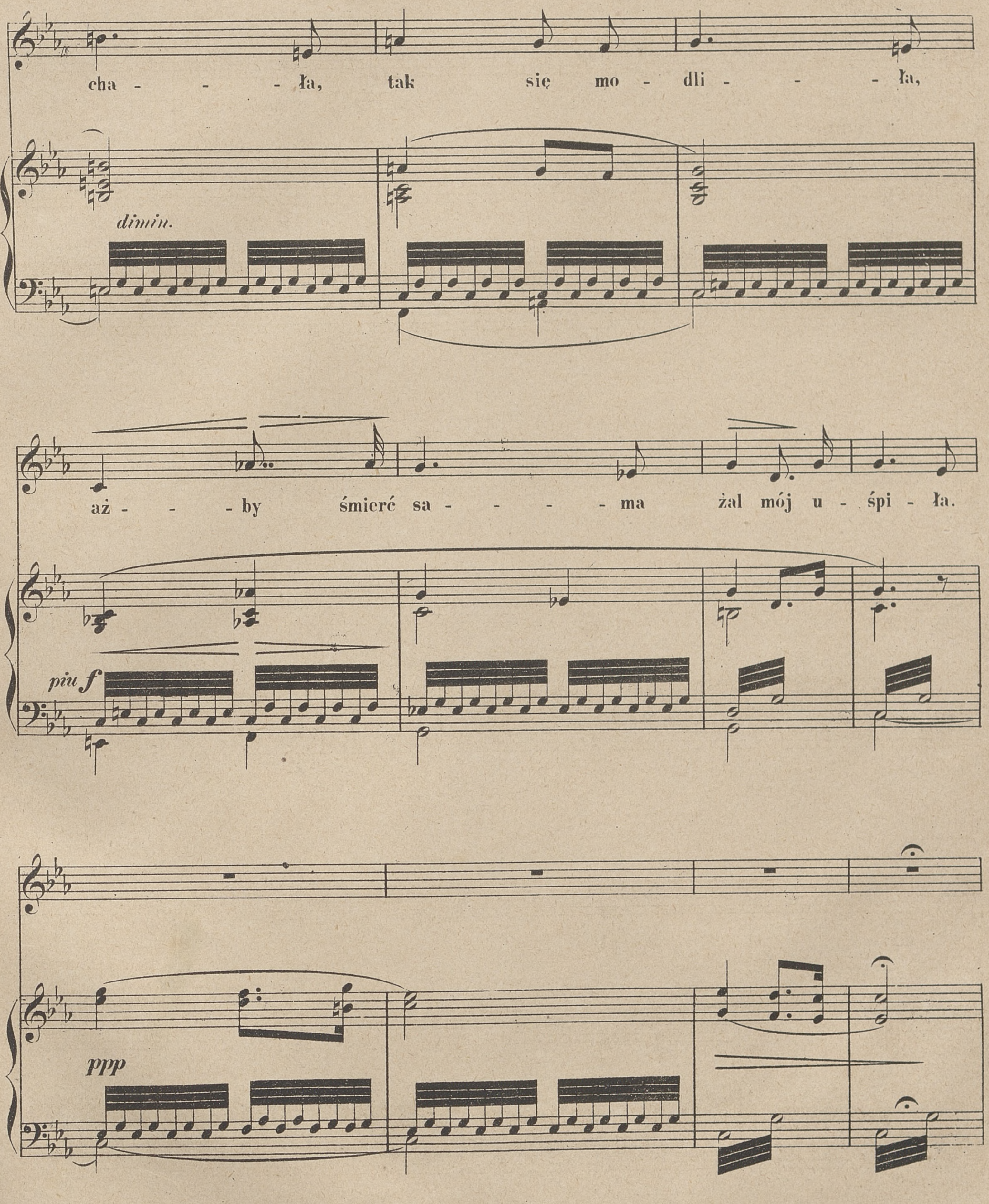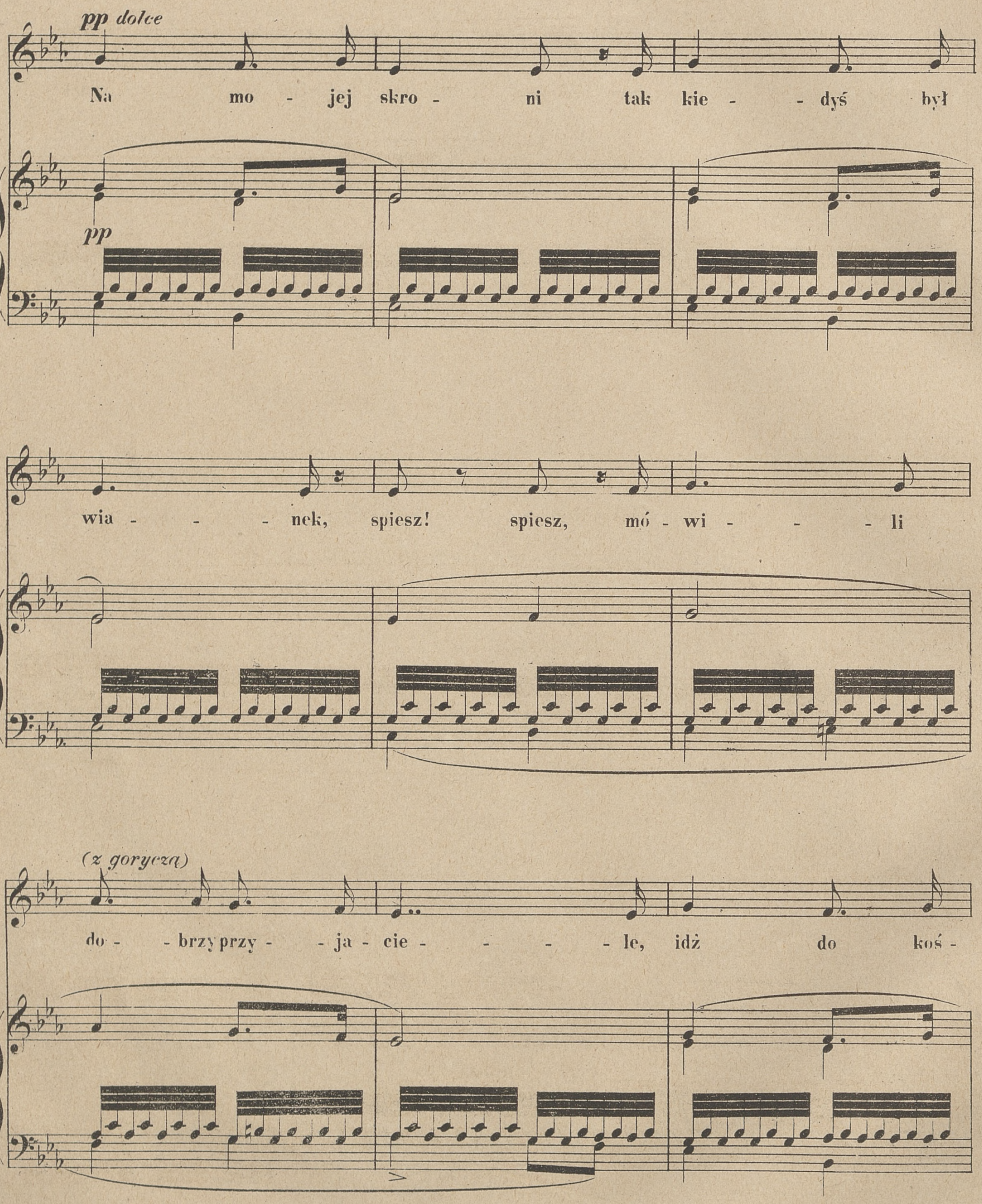

2.
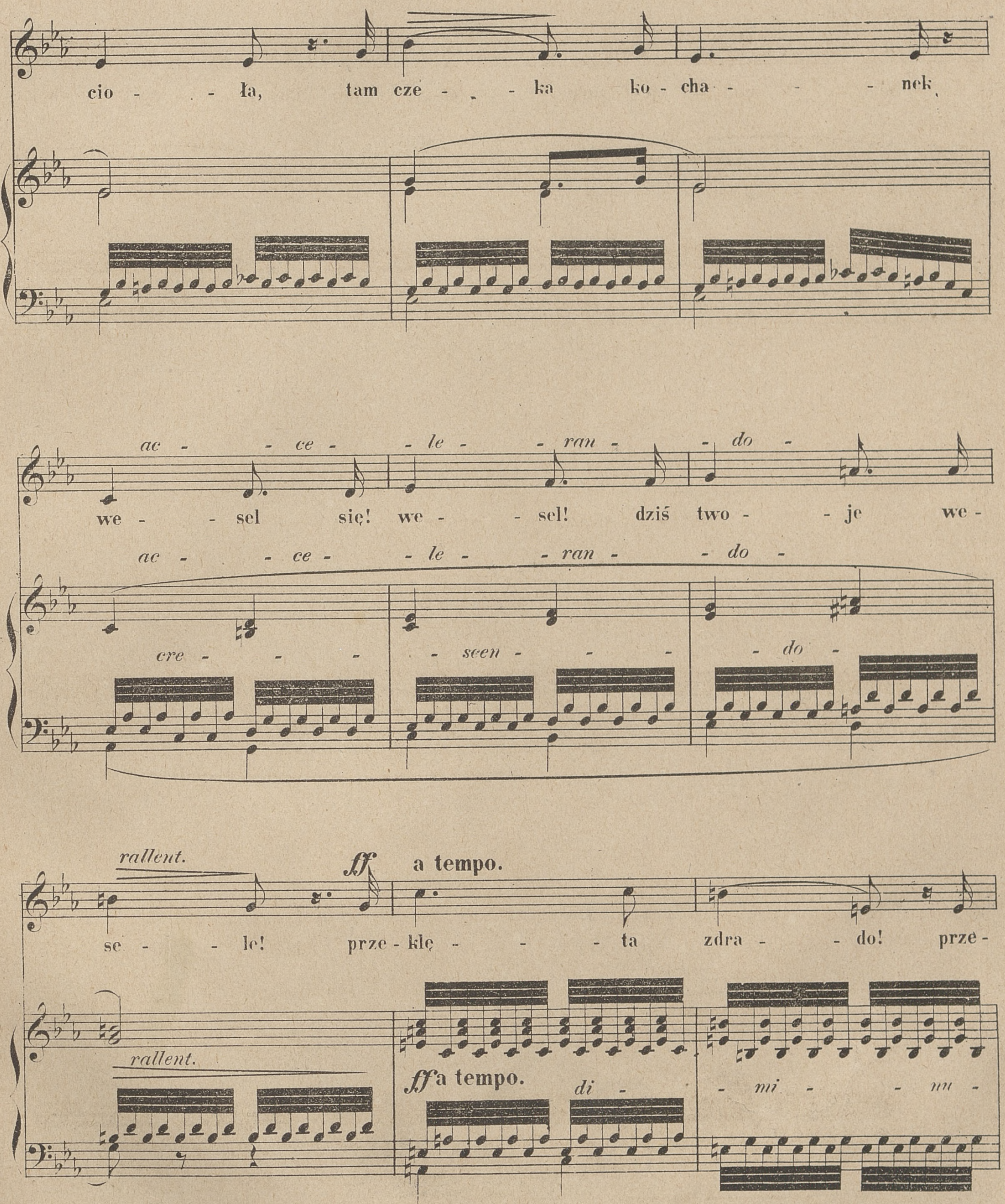

Lento assai.
Śpiew.
Fortepian.
p
Spać mi ka - za - - - li,
mo - dlić się ka - za - - - li, bi - - li mnie
mó - - - wiąc żem w sza - leń - stwie dzi - - - - kiem:
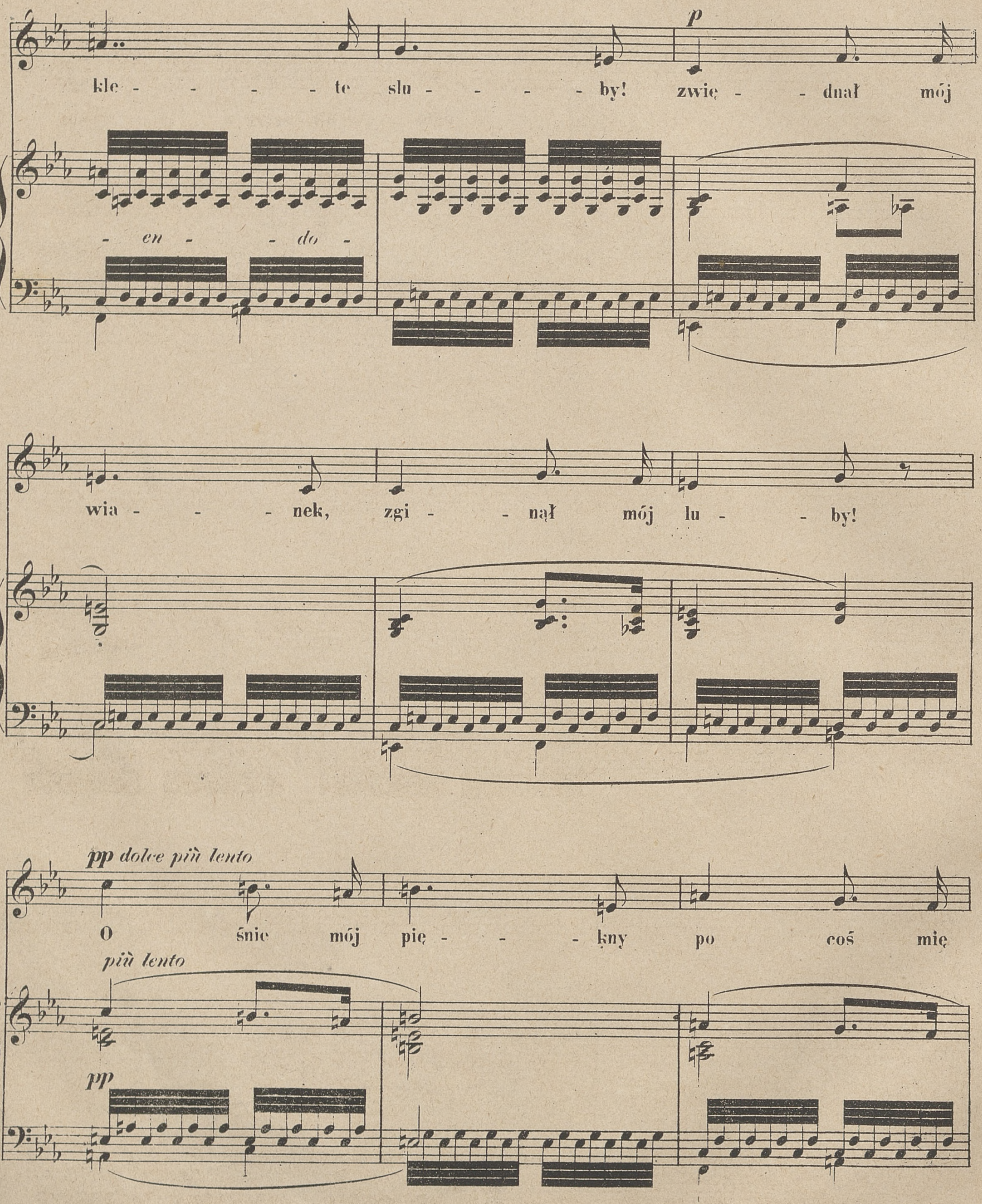

ja spać nie mo - - gę pod da - - chem gó -
cresc. e ac - - ce - - - le - -
ra - - - li, nie chcę się mo - - dlić gó -
ac - - ce - - - le -
- ran - - do -
f
rallentando
ral - - skim ' je - zy - - - kiem.
- ran - - do -
f
rallentando

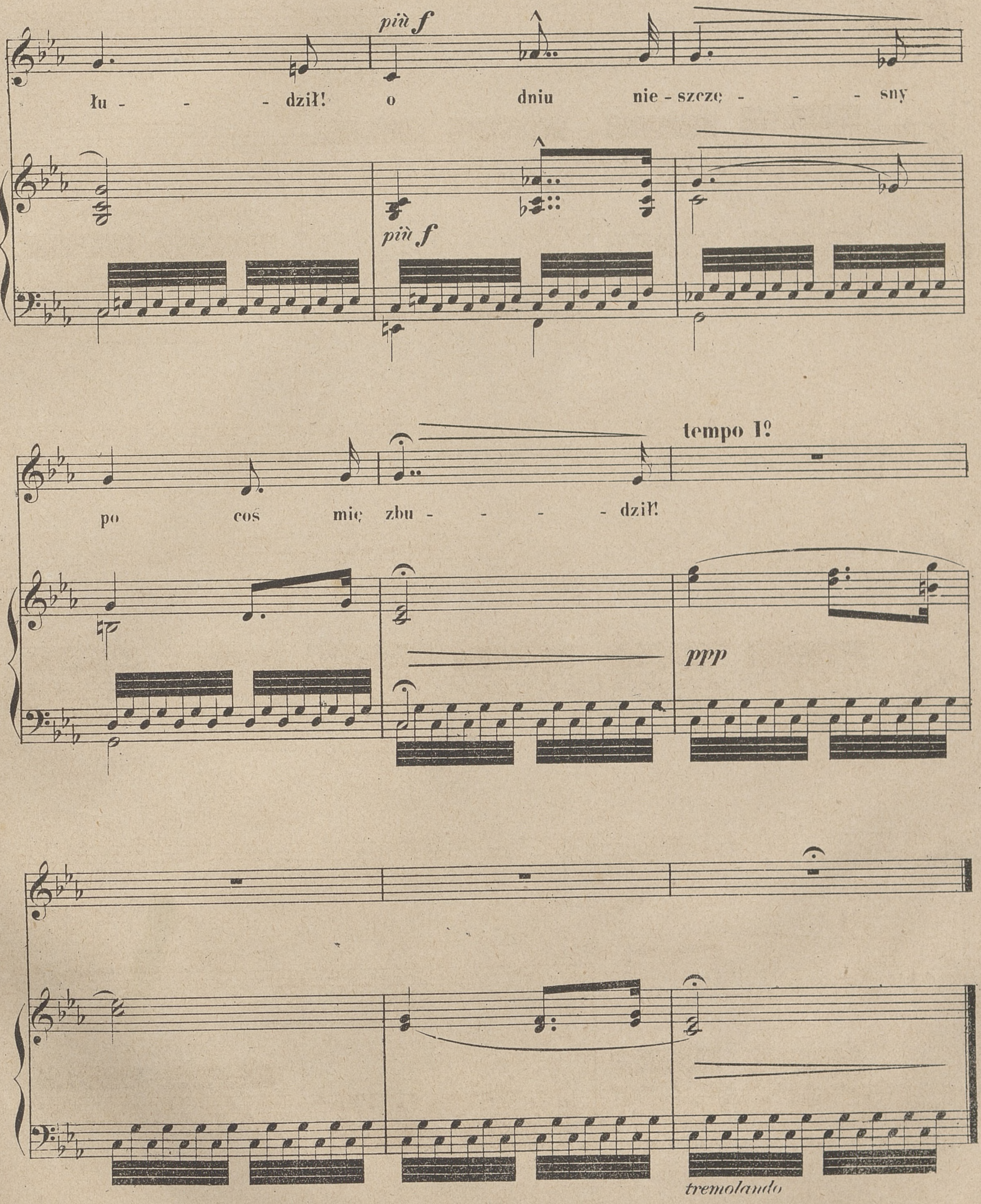

a tempo.
dolce
Lecz gdy - bym by - - - - ła w mo - - jej kra -
a tempo.
pp
i - - - - nie, gdzie czy - sty De - - - - wan,
gdzie Al - lan pły - - - nie, tak - bym słu -
p
pp

cha - - - ła, tak się mo - dli - - - ła,
dimin.
aż - - - by śmierć sa - - - - ma żal mój u - śpi - ła.
piu f
ppp

pp dolce
Na mo - jej skro - ni tak kie - - dyś był
pp
wia - - - nek, spiesz! spiesz, mó - wi - - - li
(z goryczą)
do - - brzy przy - - ja - cie - - - - le, idż do koś -

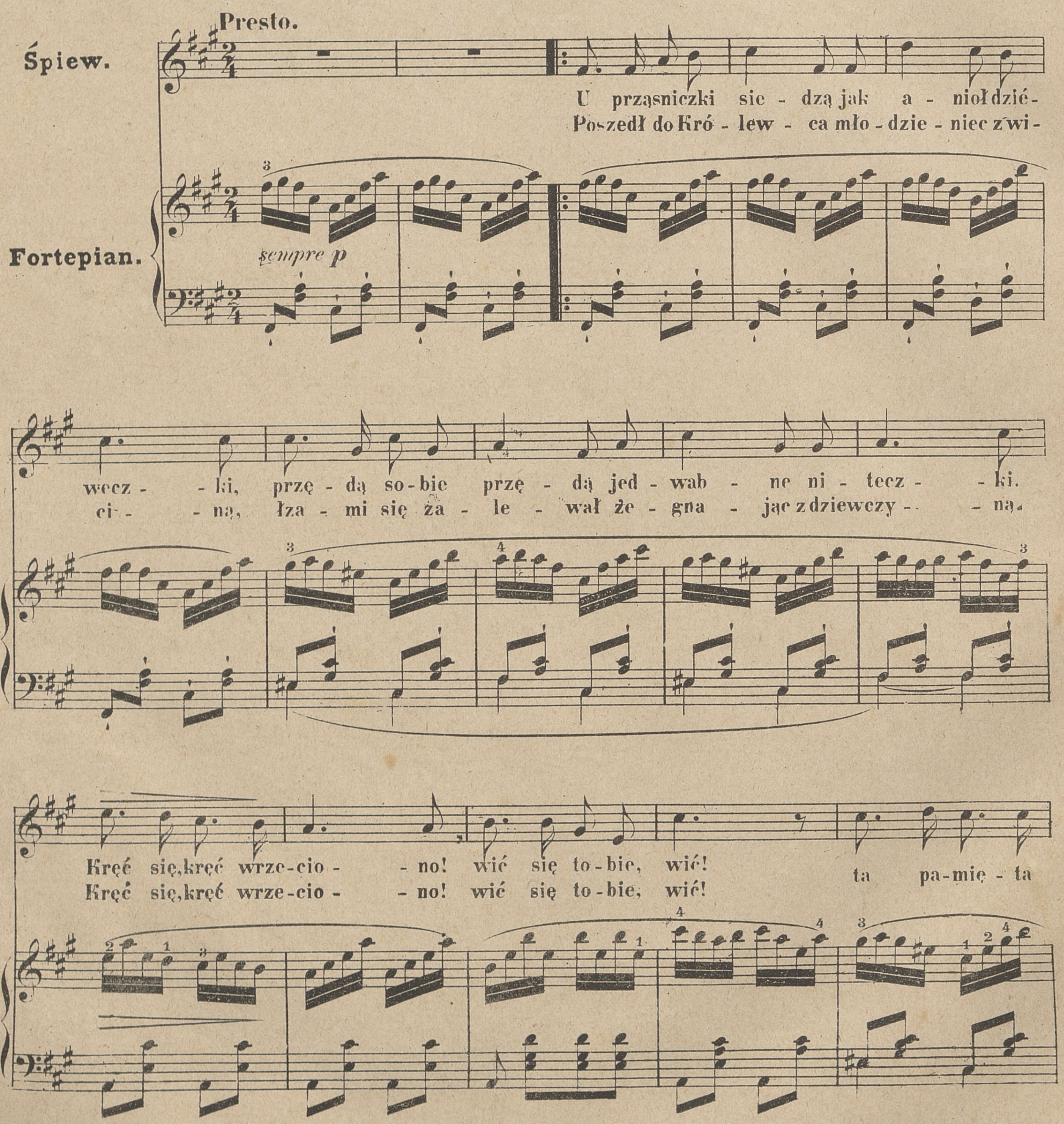

cio - - ła, tam cze - - - ka ko - cha - - - - nek,
ac - - ce - - le - - ran - - do -
we - - sel się! we - - sel! dziś two - - je we -
ac - - ce - - le - - ran - - do -
cre - - - - scen - - - - do -
rallent.
ff a tempo.
se - - le! prze - klę - - - - ta zdra - - do! prze -
rallent.
ff a tempo.
di - - mi - - nu -

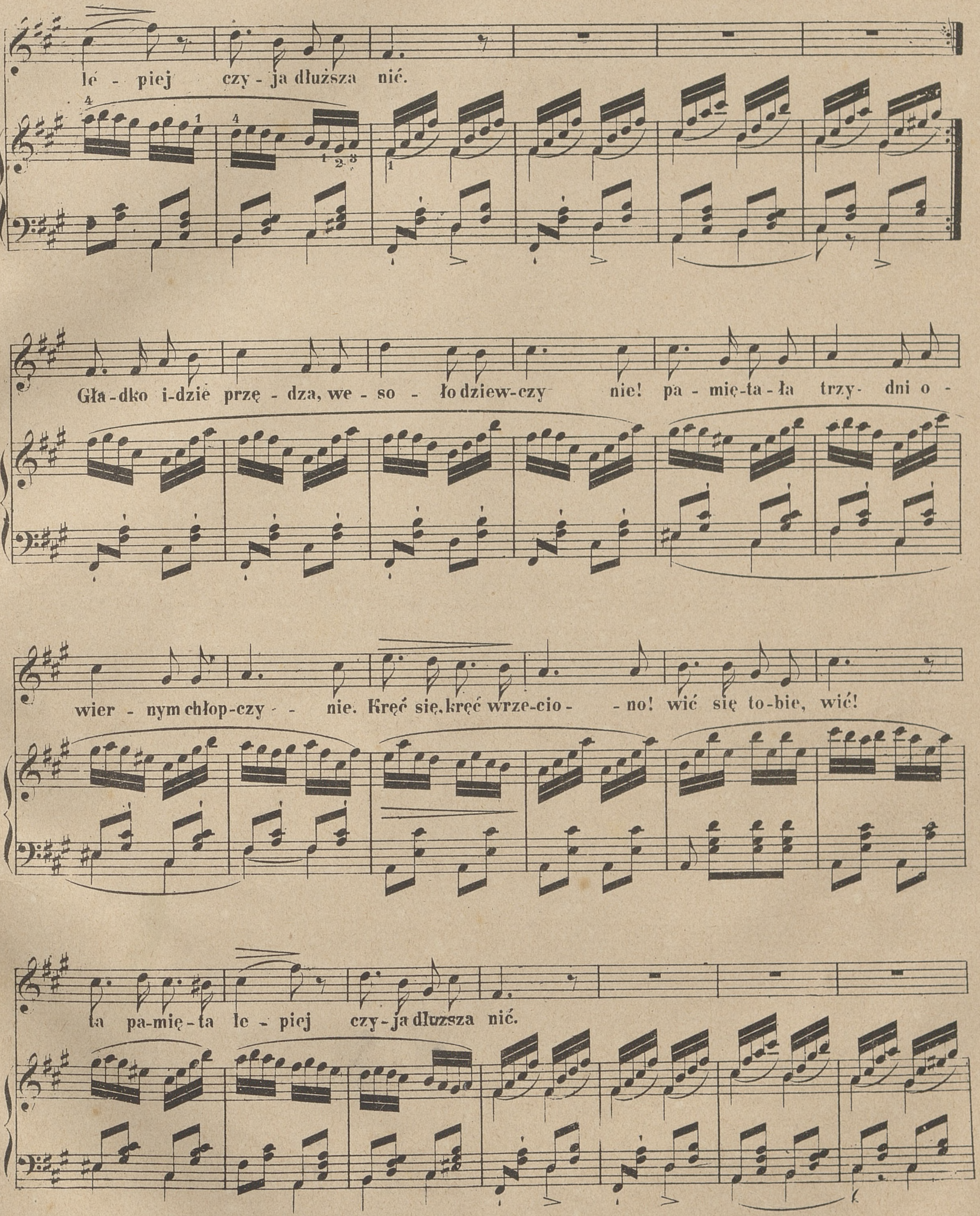

p
kle - - - - te slu - - - - - by! zwię - - dnał mój
- en - - do -
wia - - - nek, zgi - - nął mój lu - - by!
pp dolce più lento
O śnie mój pię - - - kny po coś mię
più lento
pp

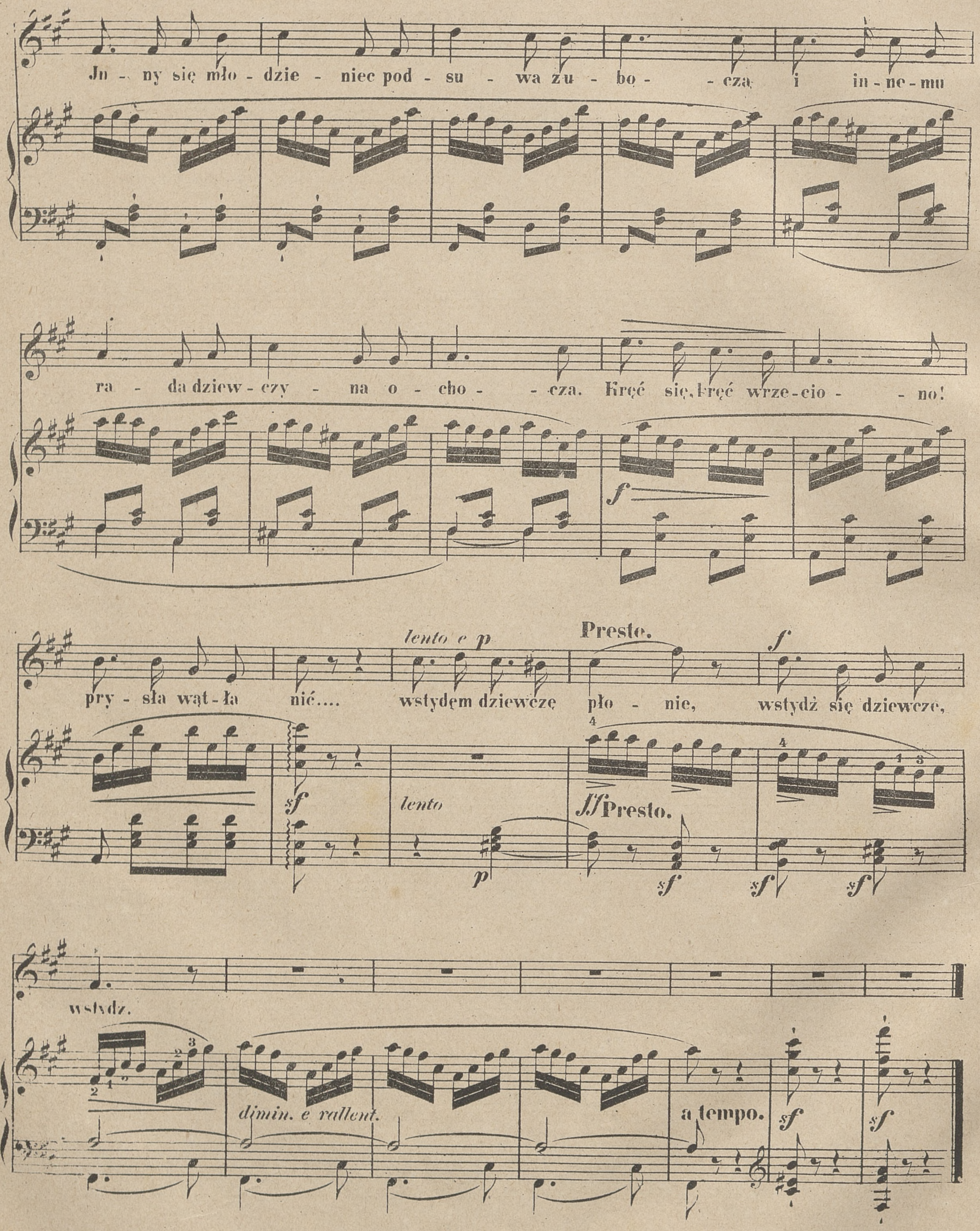

più f
łu - - - dził! o dniu nie - szczę - - - sny
più f
tempo I°
po coś mię zbu - - - - dził!
ppp
tremolando

PRZĄSNICZKA.

J. Czeczotta.

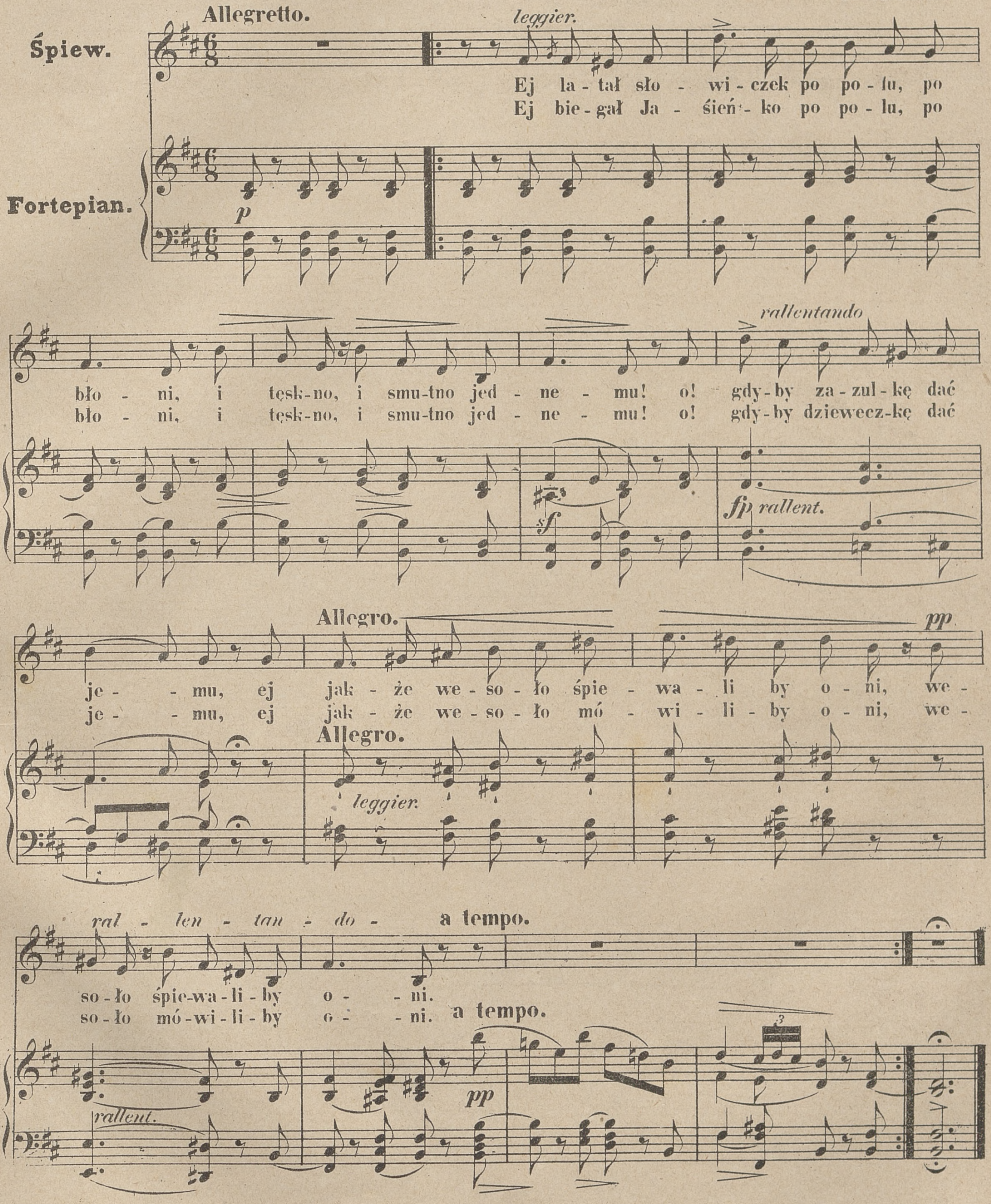

le - piej czy - ja dłuższa nić.
Gła-dko i-dzie przę - dza, we - so - ło dziew-czy nie! pa - mię-ta - ła trzy- dni o -
wier - nym chłop-czy - - nie. Kręć się, kręć wrze-cio - - no! wić się to-bie, wić!
ta pa-mię-ta le - piej czy-ja dłuzsza nić.

Ju - ny się mło - dzie - niec pod - su - wa zu - bo - czą i in - ne - mu
ra - da dziew - czy - na o - cho - cza. Kręć się, kręć wrze - cio - no!
pry - sła wąt - ła nić.... wstydem dziewczę pło - nie, wstydź się dziewcze,
wstydz.
lento e p
Presto.
lento
ffPresto.
dimin. e rallent.
a tempo.

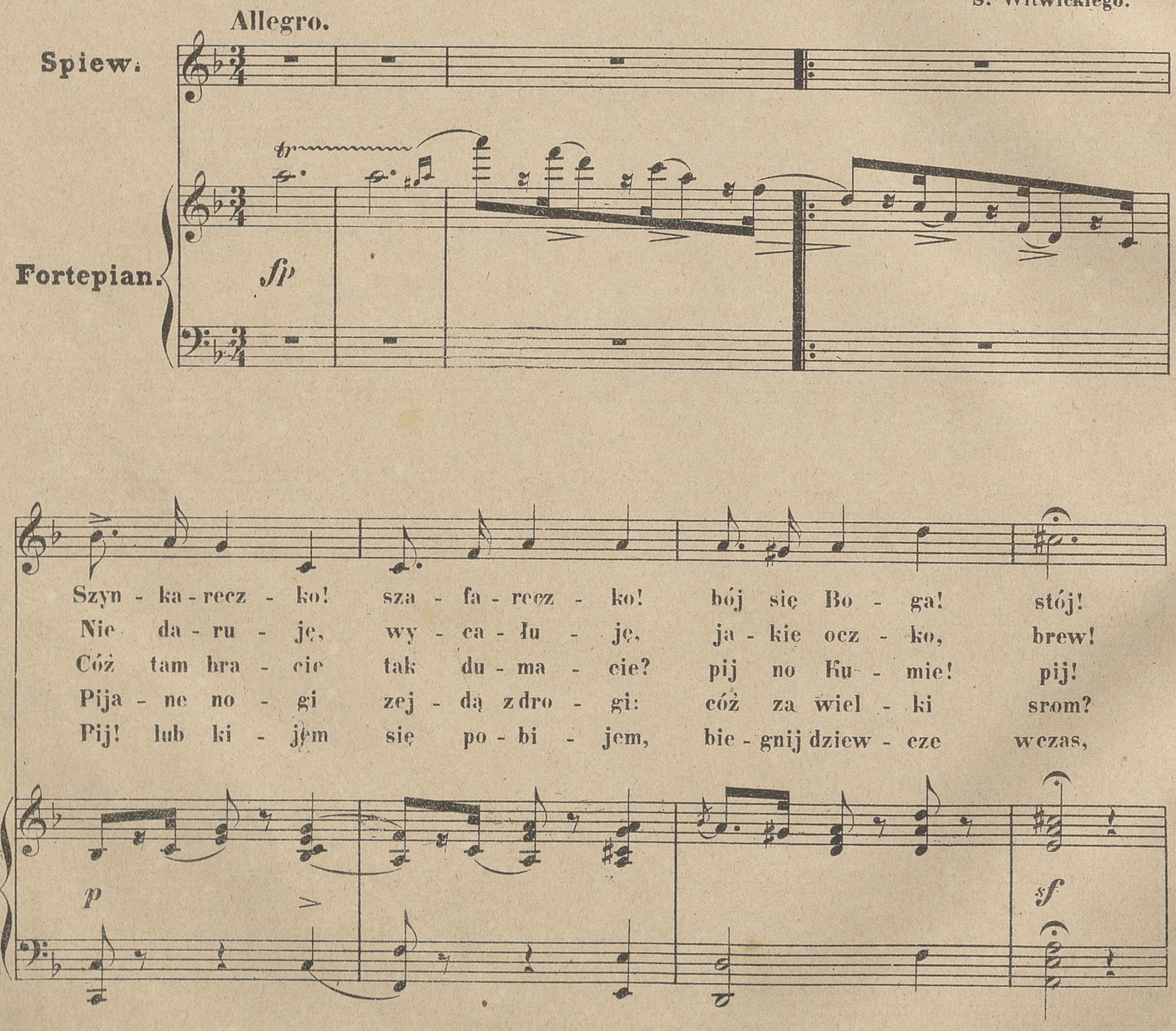
Z PIOSENEK WIEŚNIACZYCH.

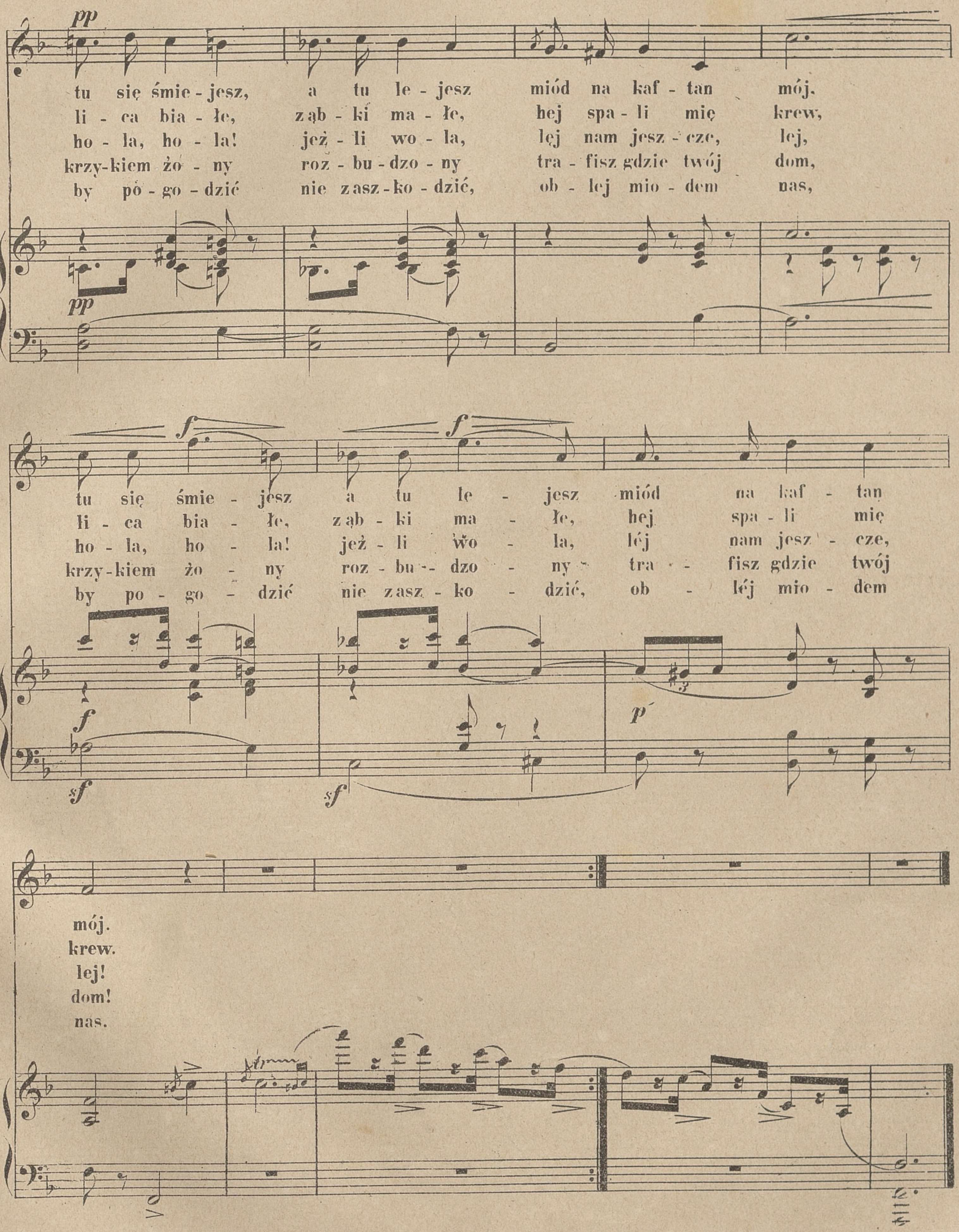
J. Czeczotta.

HULANKA.

S. Witwickiego.

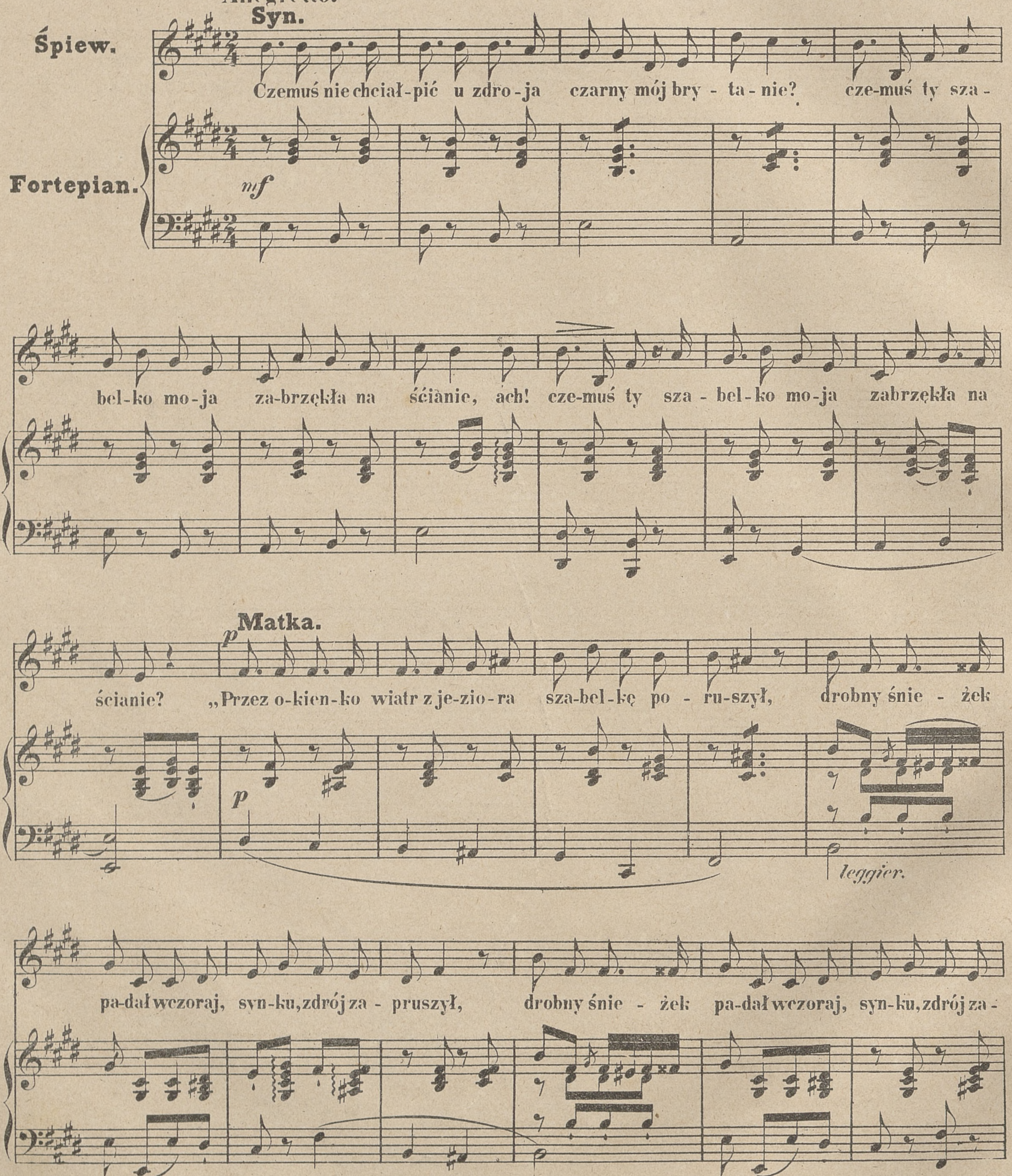

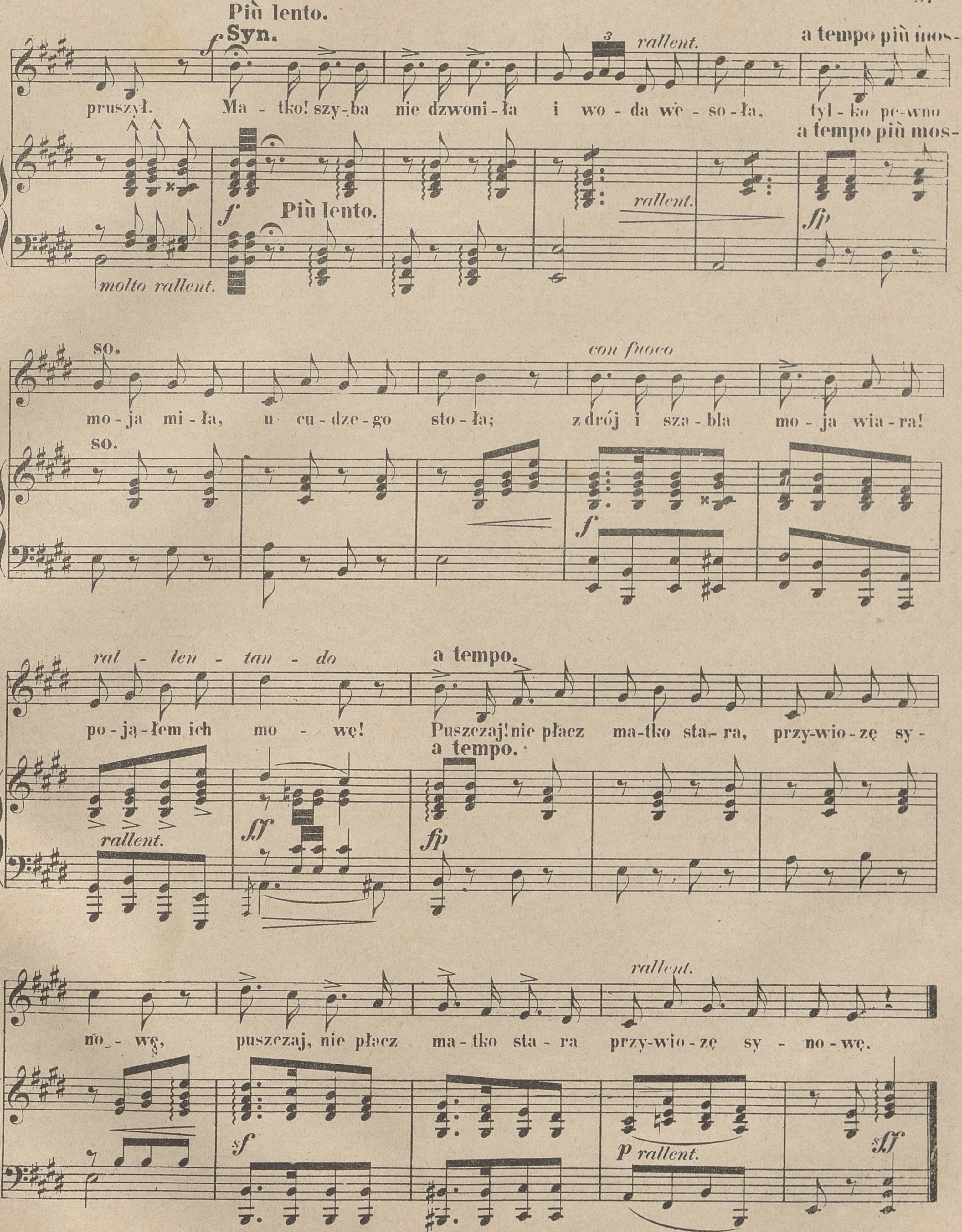

pp
tu się śmie - jesz, a tu le - jesz miód na kaf - tan mój.
li - ca bia - łe, ząb - ki ma - łe, hej spa - li mię krew,
ho - la, ho - la! jeż - li wo - la, lęj nam jesz - cze, lej,
krzy-kiem żo - ny roz - bu - dzo - ny tra - fisz gdzie twój dom,
by po - go - dzić nie zasz - ko - dzić, ob - lej mio - dem nas,
f
tu się śmie - jesz a tu le - jesz miód na kaf - tan
li - ca bia - łe, ząb - ki ma - łe, hej spa - li mię
ho - la, ho - la! jeż - li wo - la, léj nam jesz - cze,
krzy-kiem żo - ny roz - bu - dzo - ny tra - fisz gdzie twój
by po - go - dzić nie zasz - ko - dzić, ob - léj mio - dem
p
sf
mój.
krew.
lej!
dom!
nas.

WYJAZD.

Allegretto.
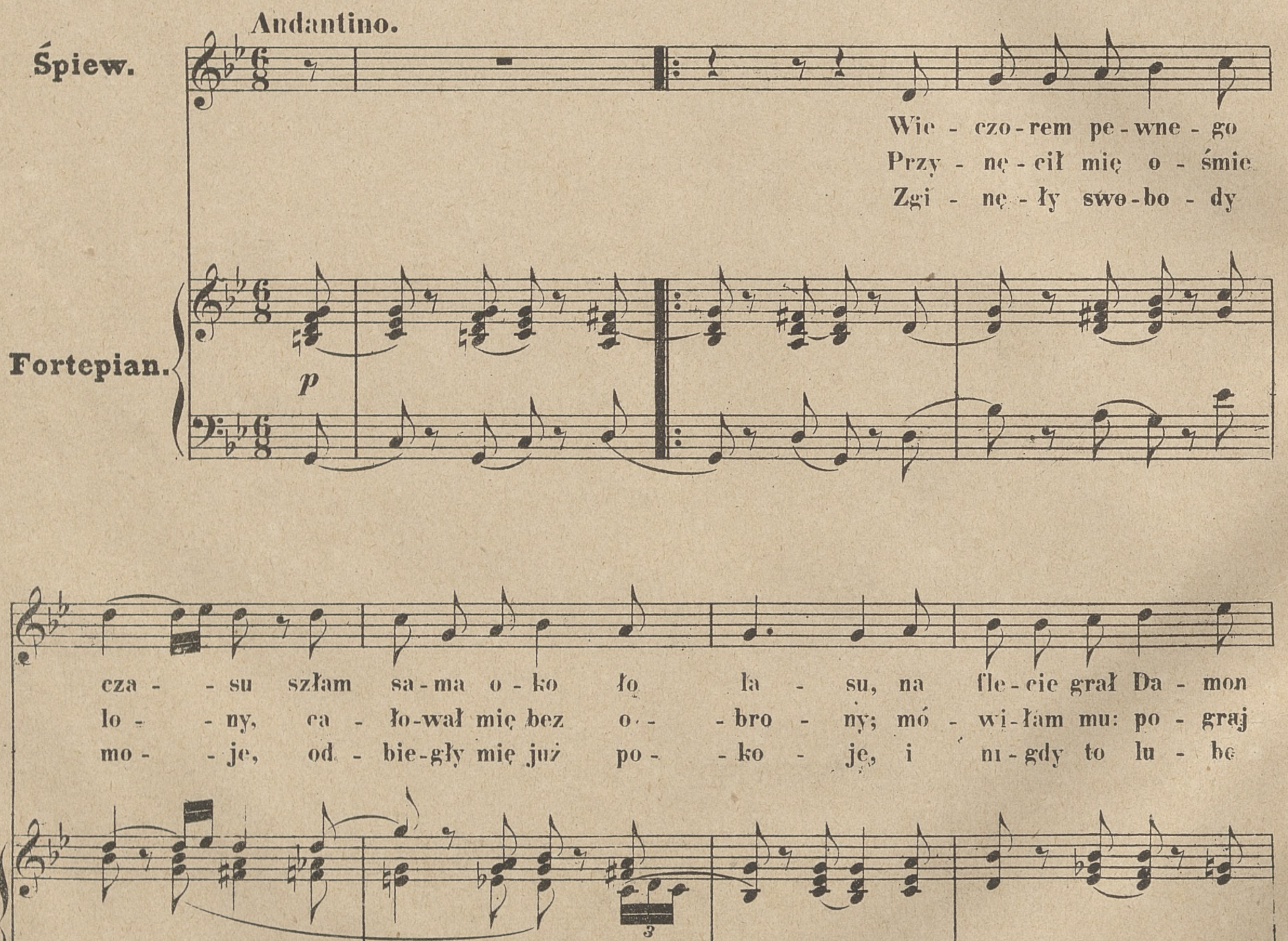
S. Witwickiego.

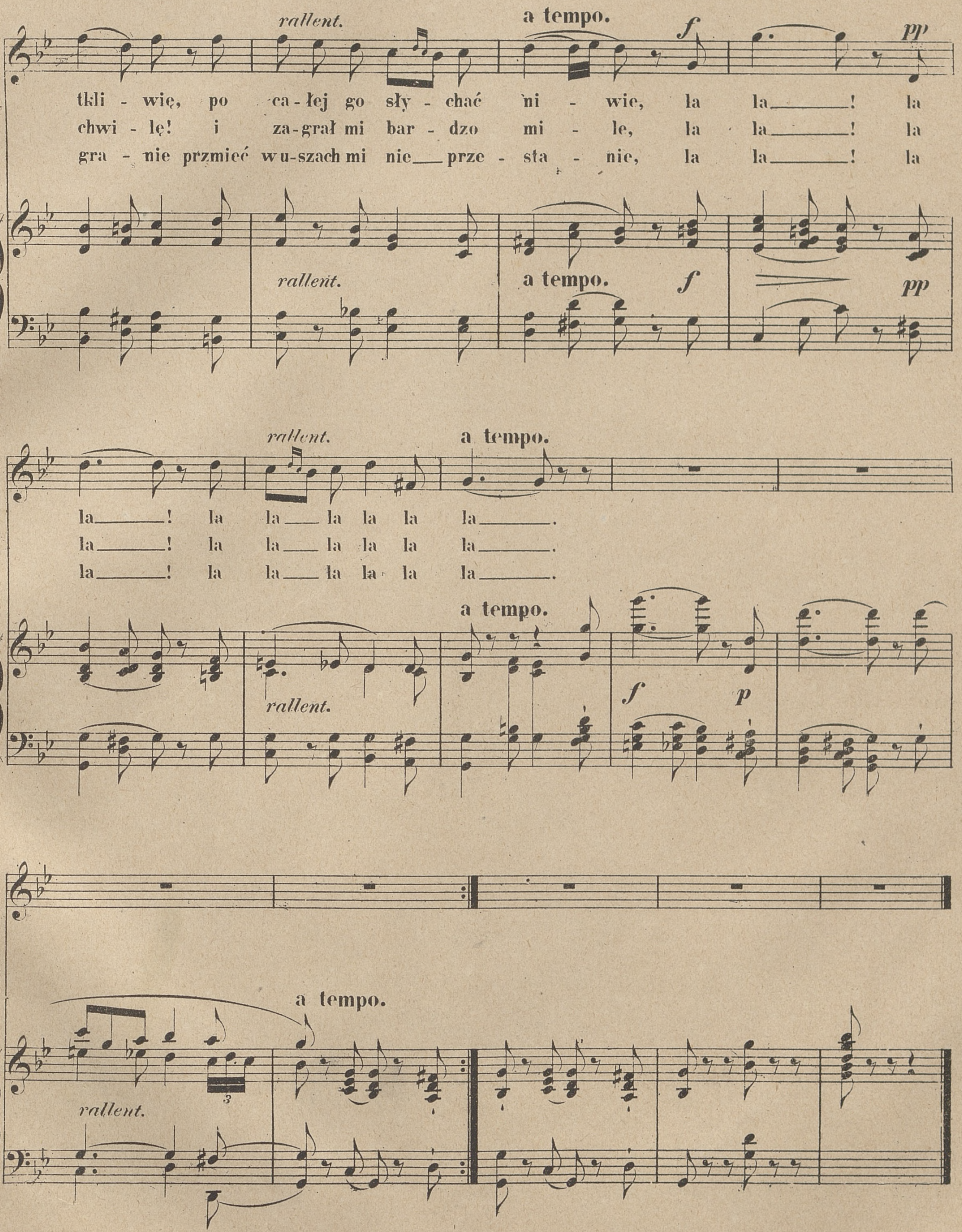

Più lento.
Syn.
rallent.
a tempo più mos-
pruszył. Ma - tko! szy - ba nie dzwoni - ła i wo - da wе - so - ła, tyl - ko pe - wno
a tempo più mos-
Più lento.
rallent.
molto rallent.
so.
con fuoco
mo - ja mi - ła, u - cu - dze - go sto - ła; zdrój i sza - bla mo - ja wia - ra!
so.
ral - len - tan - do
a tempo.
po - ją - łem ich mo - wę! Puszczaj! nie płacz ma - tko sta - ra, przy - wio - zę sy -
a tempo.
rallent.
rallent.
no - wę, puszczaj, nie płacz ma - tko sta - ra przy - wio - zę sy - no - wę.
p rallent.

NAWRÓCONA.

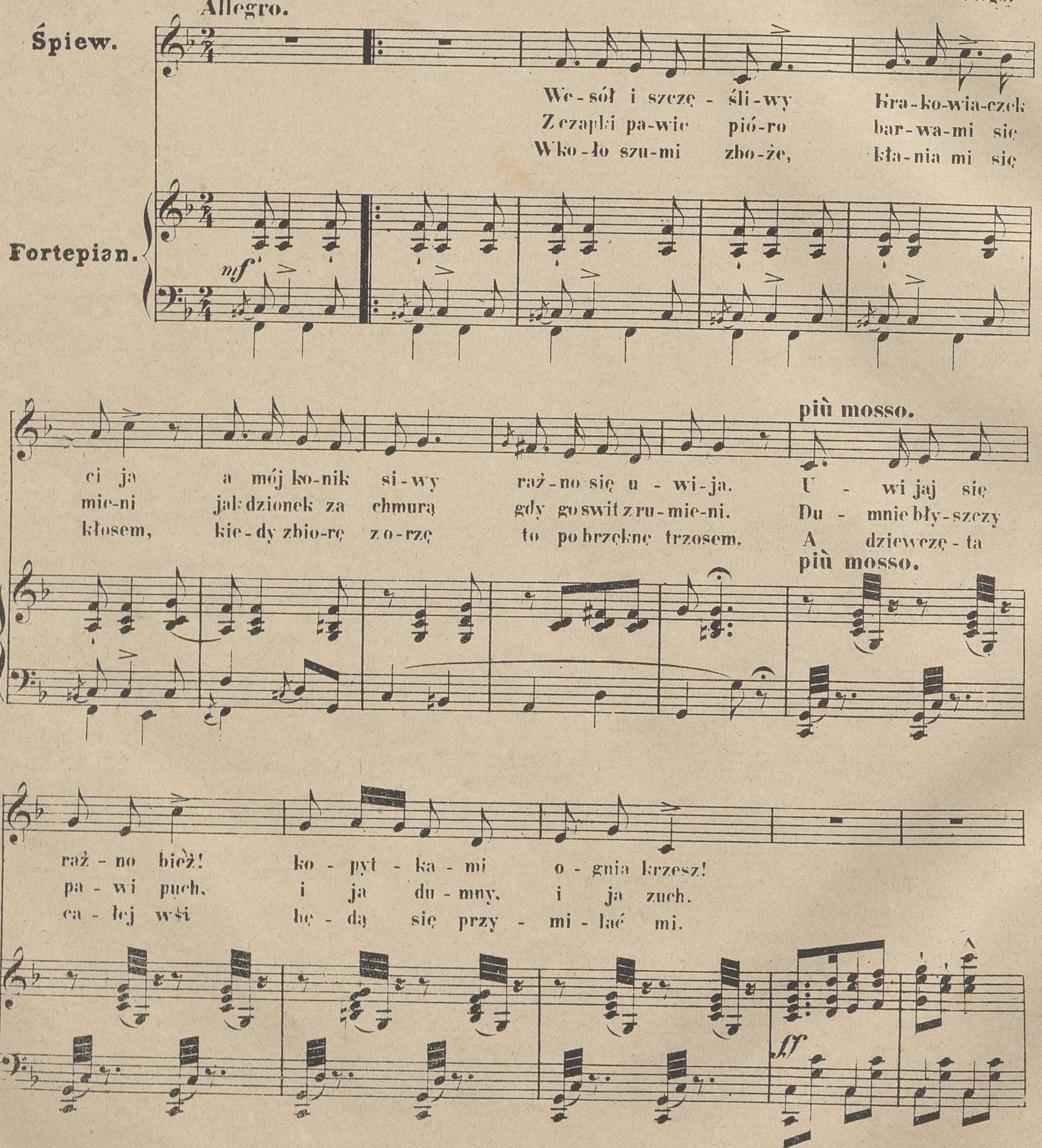
z Goethego, przekład
K. Brodzińskiego.

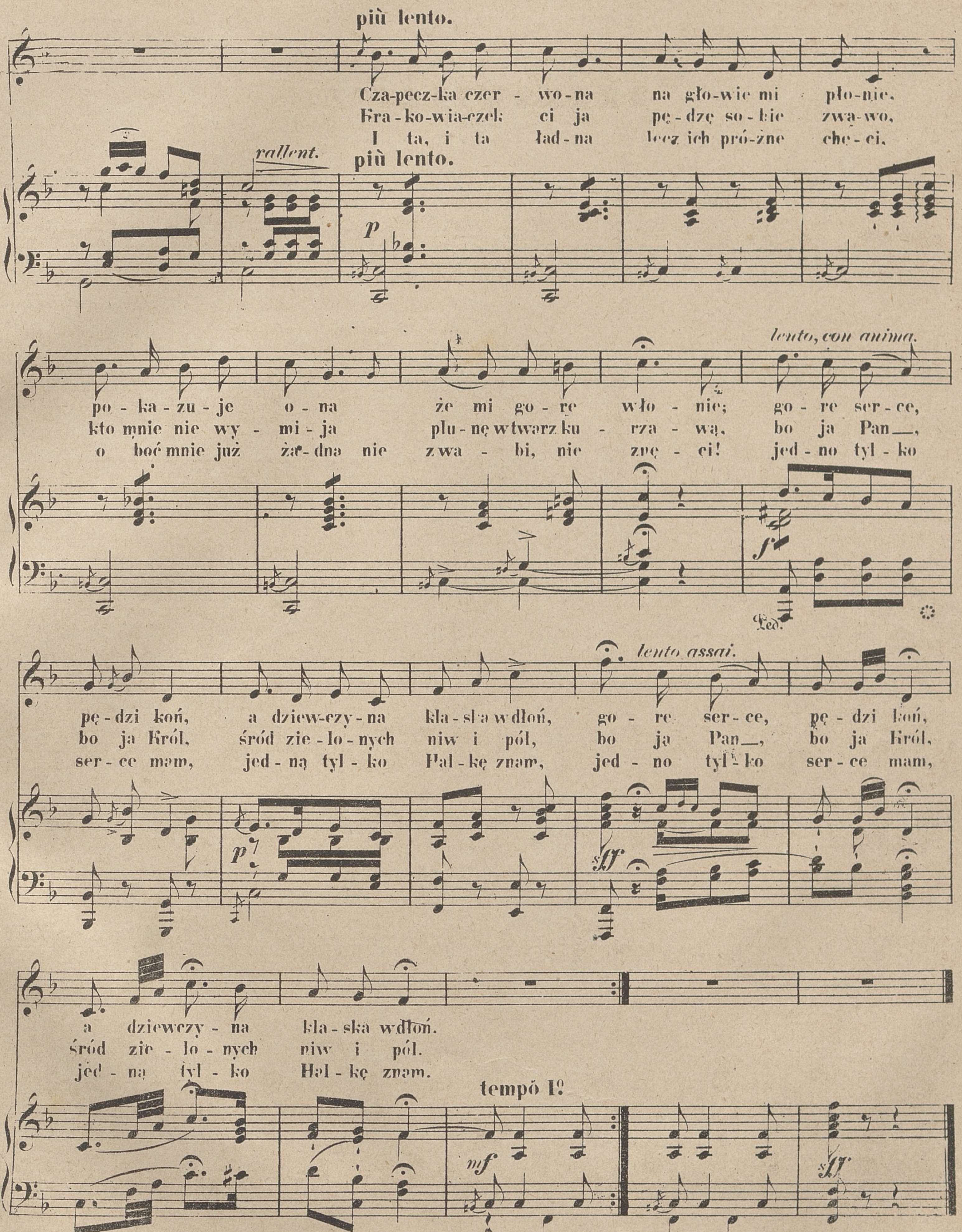

rallent.
a tempo.
f
pp
tkli - wię, po - ca - łej go sły - chać ni - wie, la la! la
chwi - lę! i za - grał mi bar - dzo mi - le, la la! la
gra - nie przmieć wuszach mi nie prze - sta - nie, la la! la
rallent.
a tempo.
f
pp
rallent.
a tempo.
la! la la la la la la.
la! la la la la la la.
la! la la la la la la.
a tempo.
f
p
rallent.
a tempo.
rallent.

KRAKOWIACZEK.

E. Wasilewskiego.

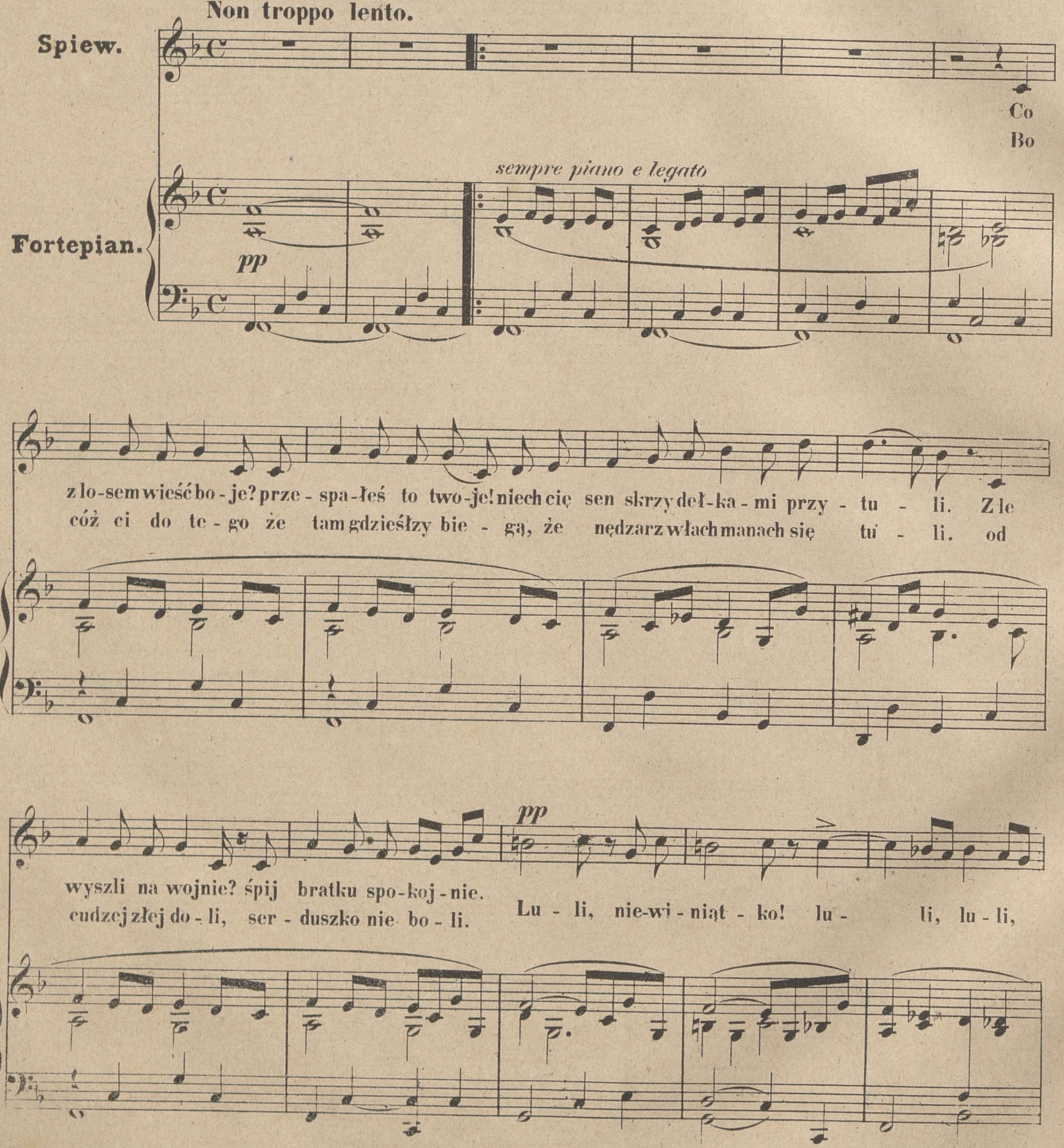

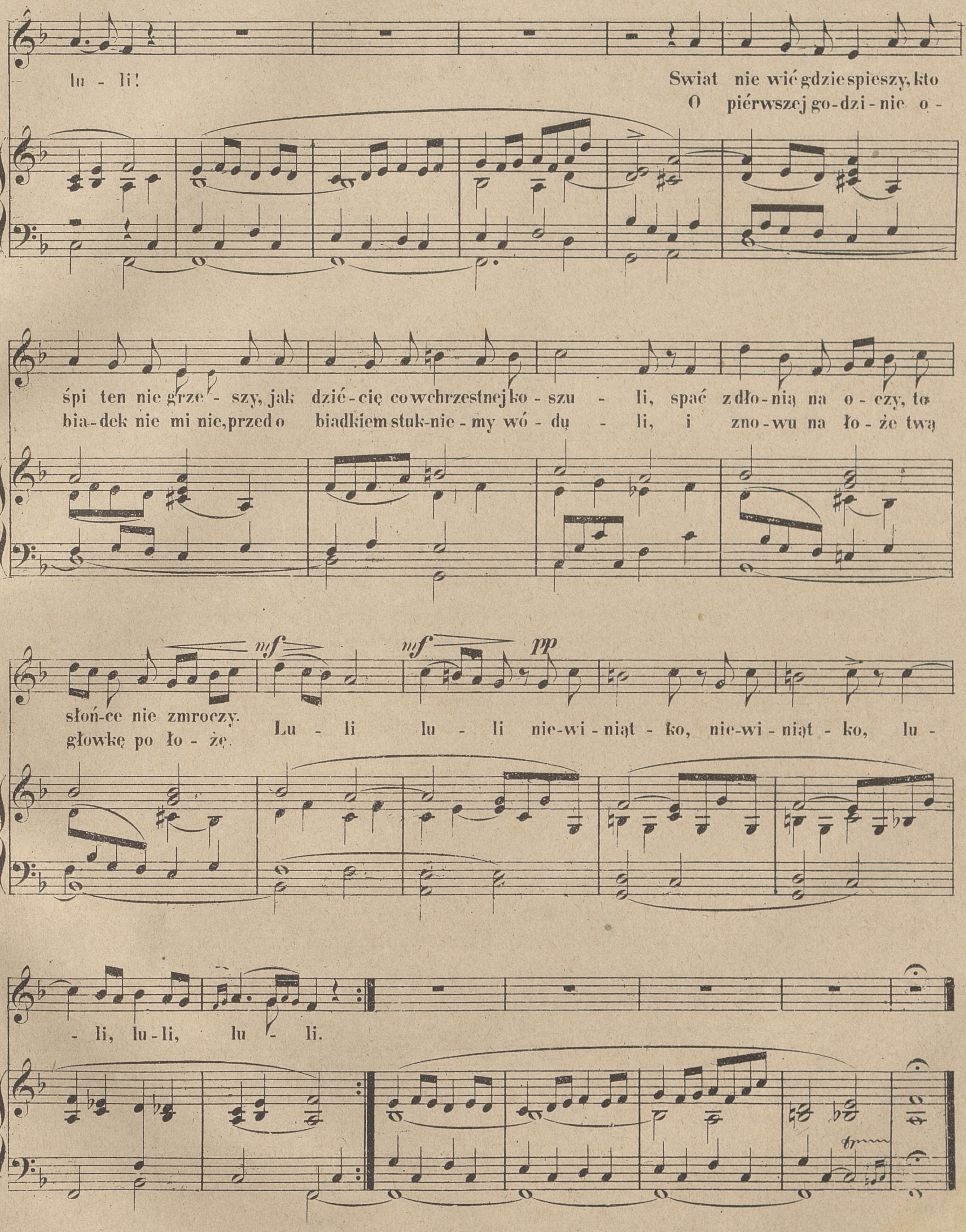

più lento.
Cza-pecz-ka czer - wo-na na gło-wie mi pło-nie.
Kra-ko-wia-czek ci ja pę-dzę so-kie zwa-wo,
I ta, i ta ładna lecz ich pró-żne chę-ci.
rallent.
più lento.
p
lento, con anima.
po - ka - zu - je o - na że mi go - re wło - nie; go - re ser - ce,
kto mnie nie wy - mi - ja plu - nę w twarz ku - rza - wą, bo ja Pan__,
o boć mnie już ża-dna nie zwa - bi, nie zwę - ci! jed - no tyl - ko
f
Ped.
lento assai.
pę - dzi koń, a dziew-czy - na kla - ska w dłoń, go - re ser - ce, pę - dzi koń,
bo ja Król, śród zie - lo - nych niw i pól, bo ja Pan__, bo ja Król,
ser - ce mam, jed - ną tyl - ko Hal - kę znam, jed - no tyl - ko ser - ce mam,
p
sff
a dziewczy - na kla - ska w dłoń.
śród zie - lo - nych niw i pól.
jed - ną tyl - ko Hal - kę znam.
tempo I°
mf
sff

LULI.

W. Syrokomli.

Non troppo lento.
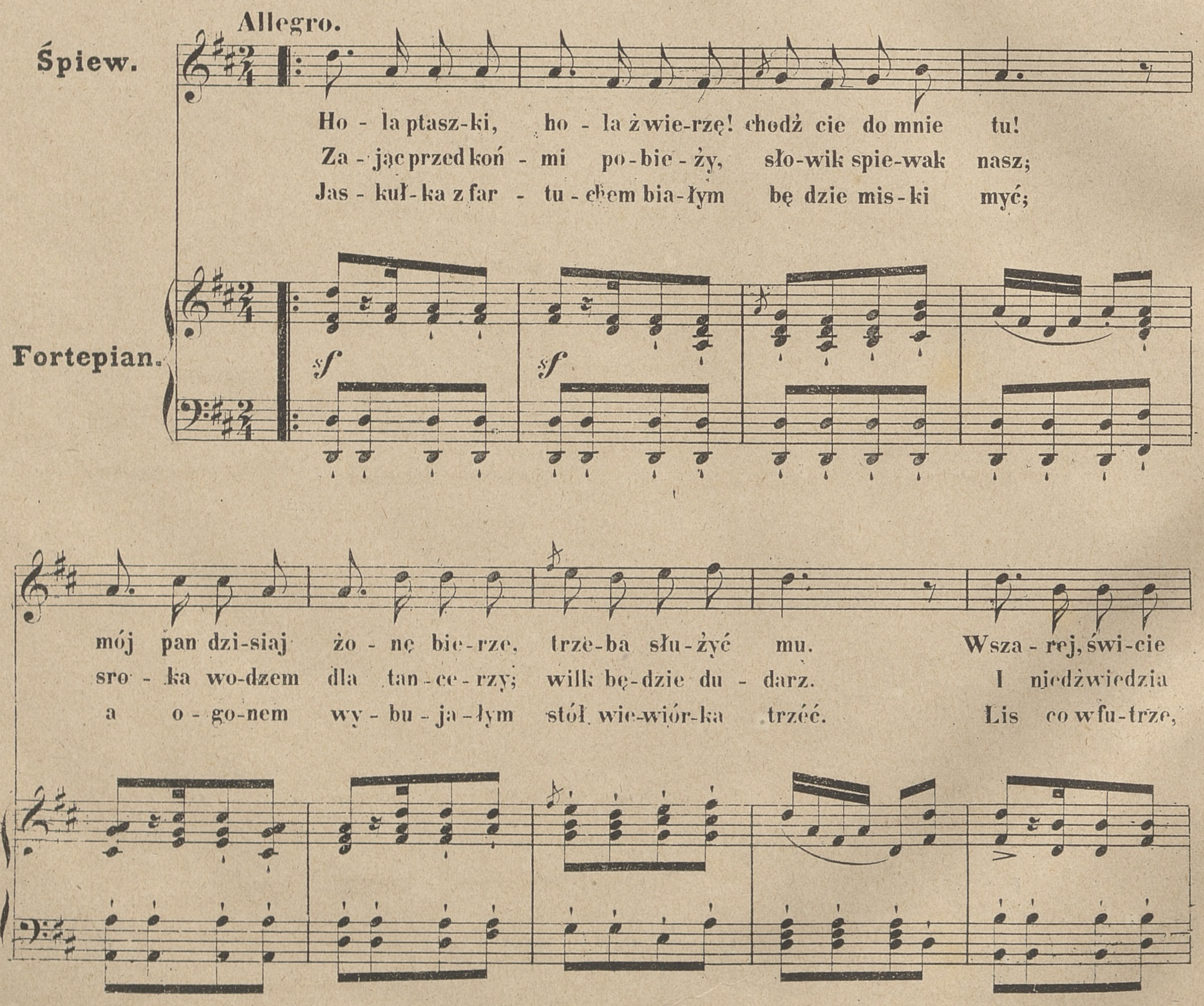

lu - li!
Swiat nie wié gdzie spieszy, kto
O pierwszej go-dzi-nie o -
śpi ten nie grze - szy, jak dzié-cię co wchrzestnej ko - szu - li, spać z dło-nią na o - czy, to
bia-dek nie mi nie, przed o biadkiem stuk-nie - my wó - dų - li, i zno-wu na ło - że twą
mf
mf
pp
słoń-ce nie zmroczy.
główkę po ło - żę.
Lu - li lu - li nie-wi - niąt - ko, nie-wi - niąt - ko, lu -
- li, lu - li, lu - li.

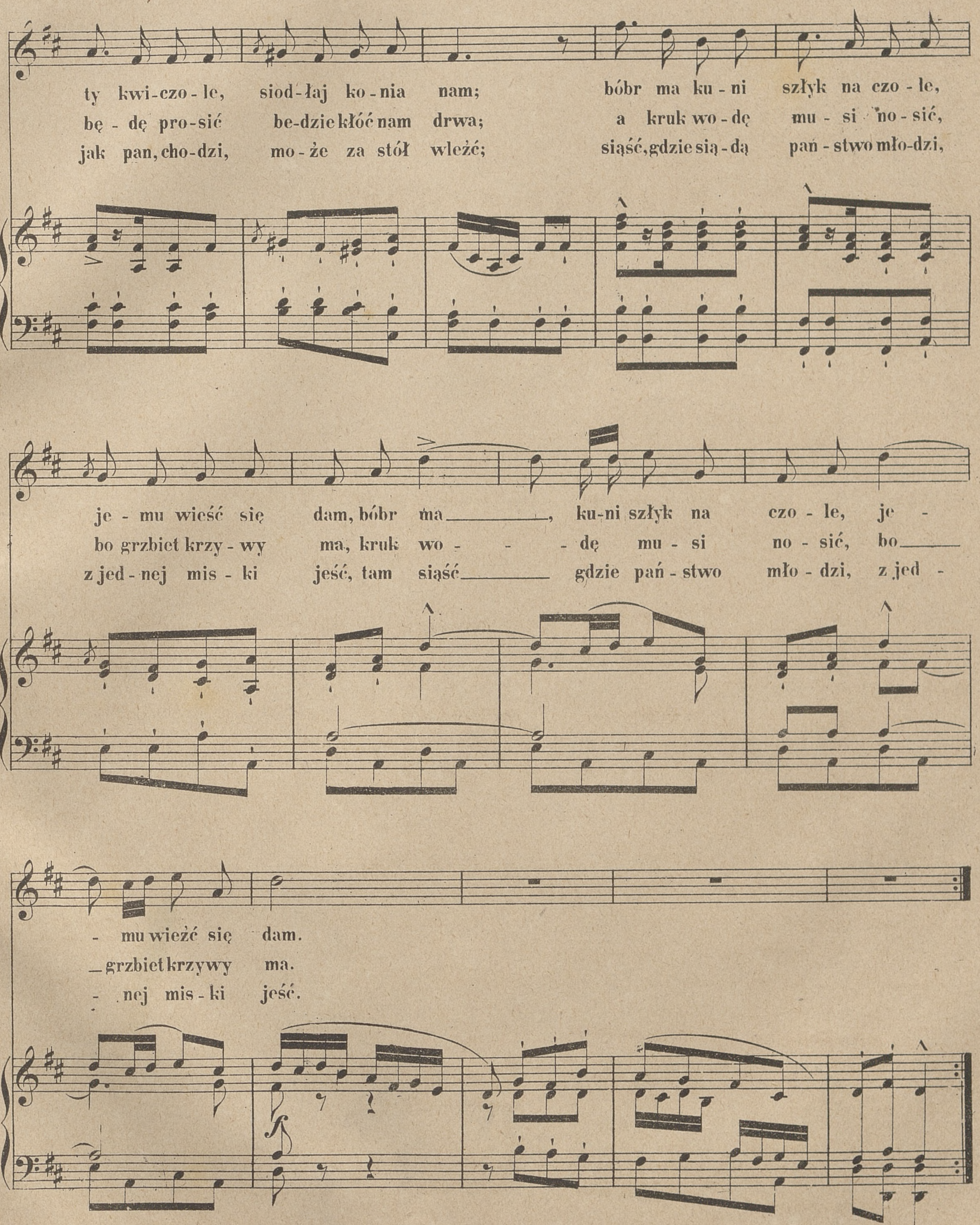
MUZYKA
do
WITOLORAUDY

Poezya J. I. Kraszewskiego.

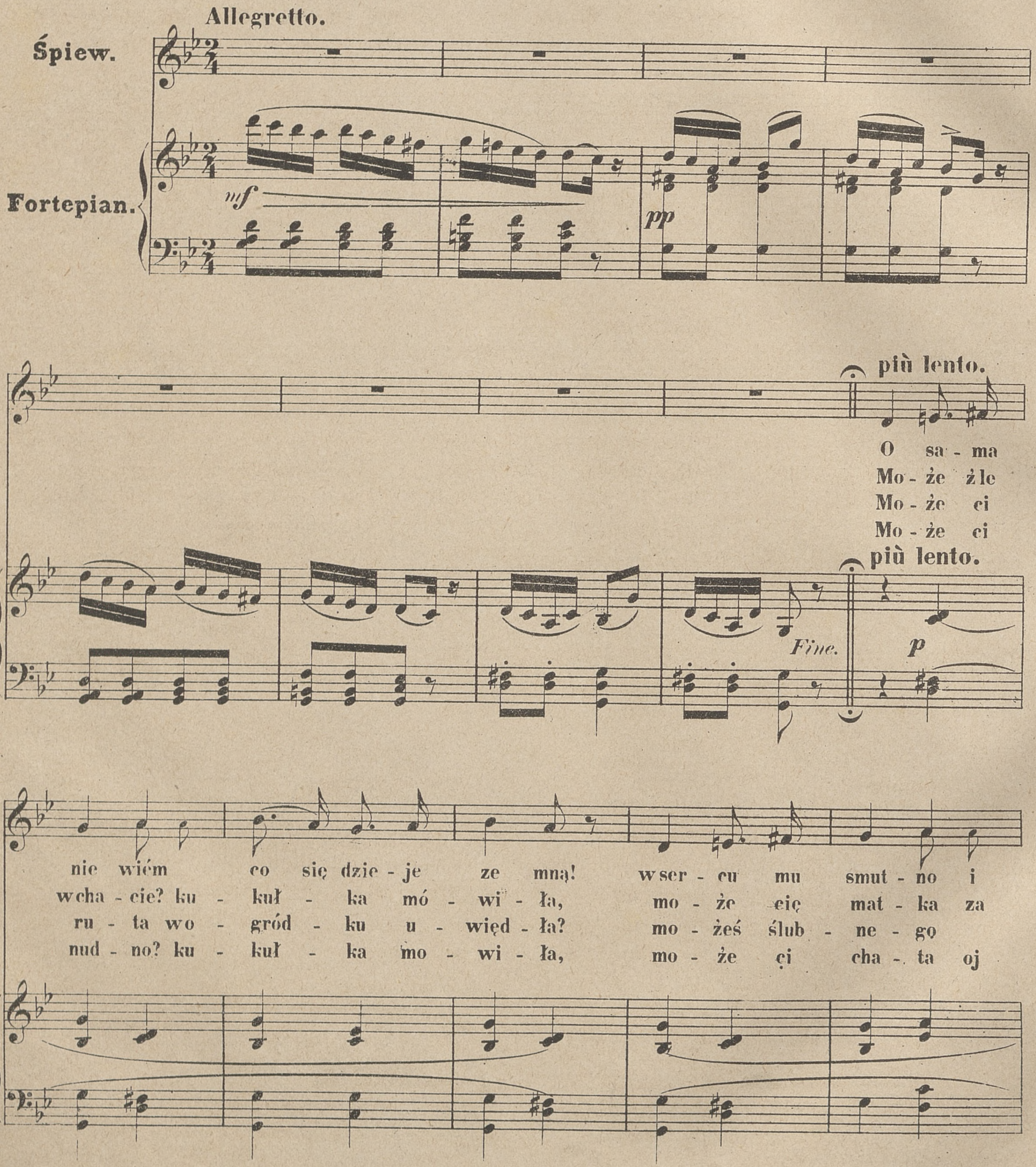
PIOSNKI ROMUSSY.

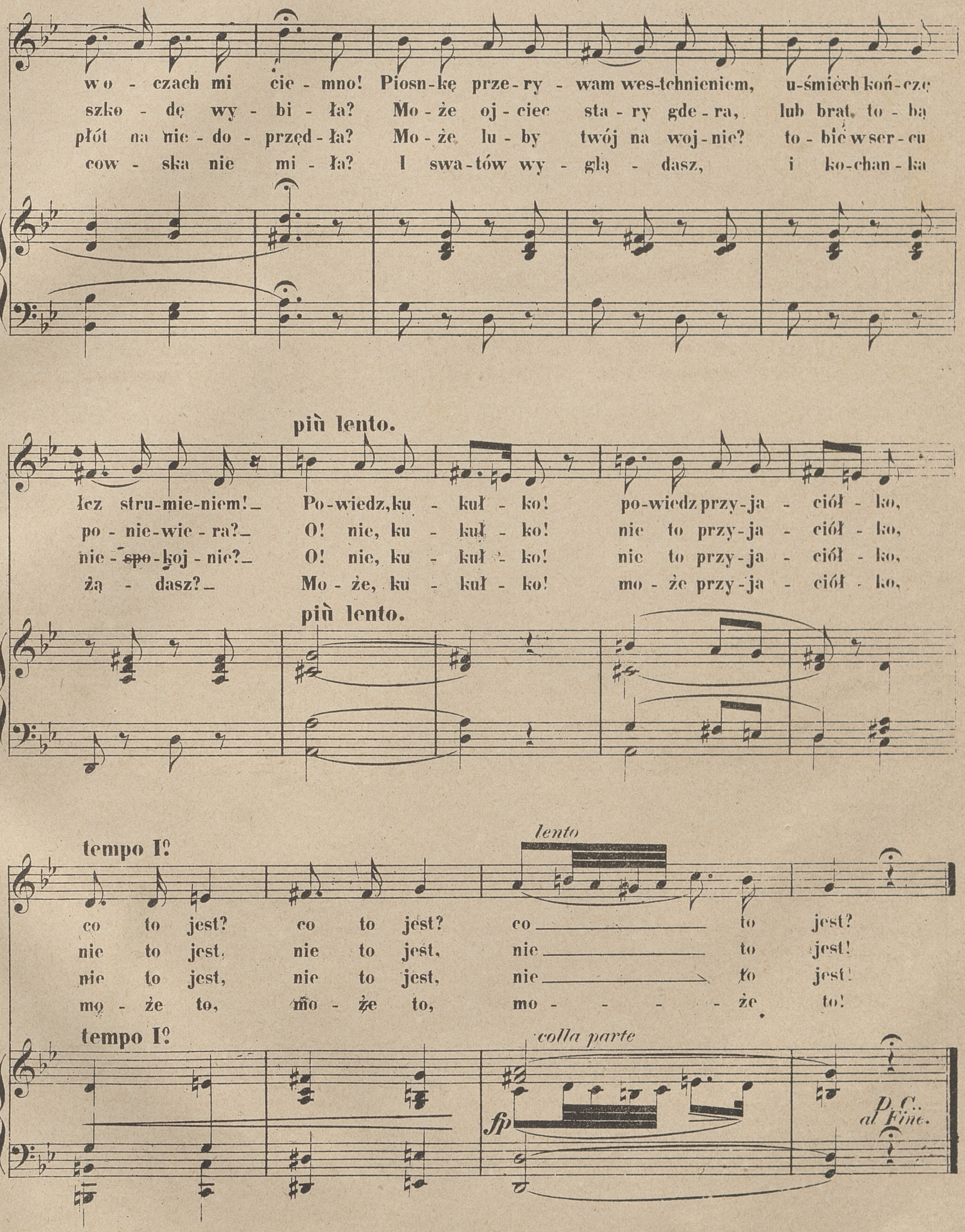
1.

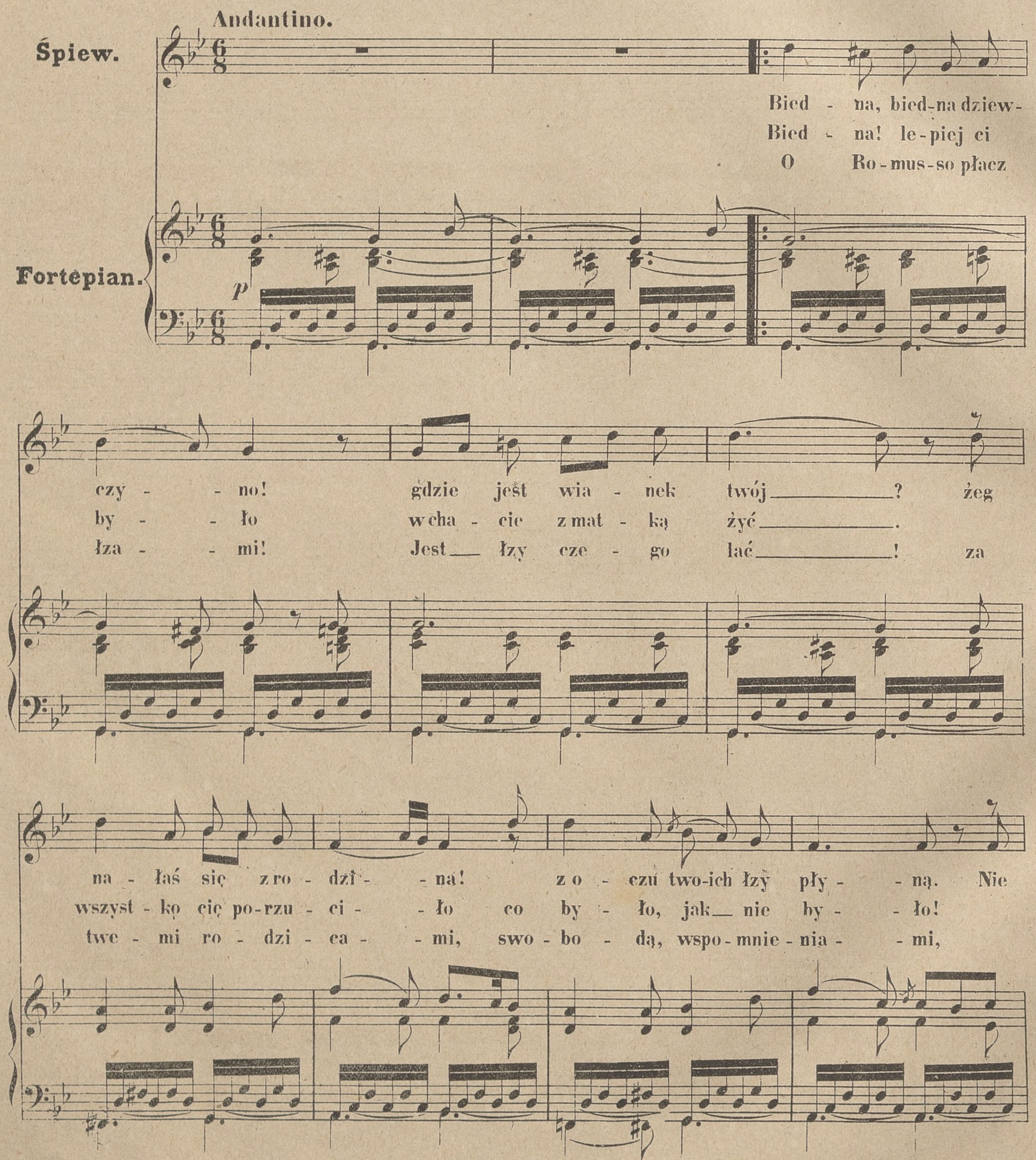

ty kwi-czo-le, siod-łaj ko-nia nam; bóbr ma ku-ni szłyk na czo-le,
bę-dę pro-sić be-dzie kłóć nam drwa; a kruk wo-dę mu-si no-sić,
jak pan, cho-dzi, mo-że za stół wleźć; siąść, gdzie sią-dą pań-stwo mło-dzi,
je-mu wieść się dam, bóbr ma, ku-ni szłyk na czo-le, je-
bo grzbiet krzy-wy ma, kruk wo-dę mu-si no-sić, bo
z jed-nej mis-ki jeść, tam siąść gdzie pań-stwo mło-dzi, z jed-
-mu wieźć się dam.
grzbiet krzywy ma.
-nej mis-ki jeść.

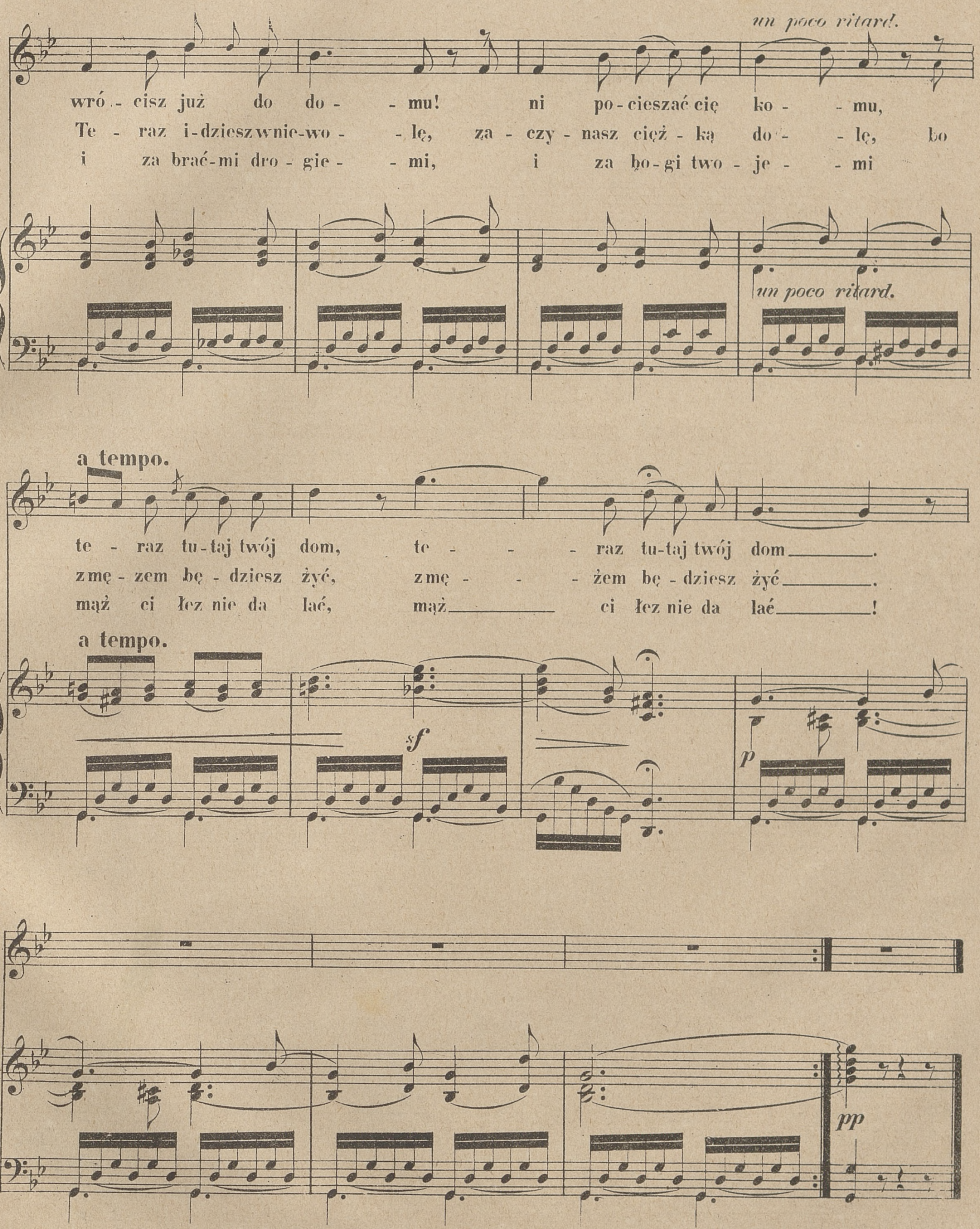
2.

Allegretto.
Śpiew.
Fortepian.
mf
pp
più lento.
O sa - ma
Mo - że źle
Mo - że ci
Mo - że ci
più lento.
Fine.
p
nie wiém co się dzie - je ze mną! w ser - cu mu smut - no i
w cha - cie? ku - kuł - ka mó - wi - ła, mo - że cię mat - ka za
ru - ta wo - gród - ku u - więd - ła? mo - żeś ślub - ne - go
nud - no? ku - kuł - ka mo - wi - ła, mo - że ci cha - ta oj

wo - czach mi cie - mno! Piosn - kę prze - ry - wam wes - tchnieniem, u - śmiech koń - czę
szko - dę wy - bi - ła? Mo - że oj - ciec sta - ry gde - ra, lub brat, to - bą
płót na nie - do - przęd - ła? Mo - że lu - by twój na woj - nie? to - bie w ser - cu
cow - ska nie mi - ła? I swa - tów wy - glą - dasz, i ko - chan - ka
più lento.
łez stru - mie - niem! Po - wiedz, ku - kuł - ko! po - wiedz przy - ja - ciół - ko,
po - nie - wie - ra? O! nie, ku - kuł - ko! nie to przy - ja - ciół - ko,
nie - spo - koj - nie? O! nie, ku - kuł - ko! nie to przy - ja - ciół - ko,
żą - dasz? Mo - że, ku - kuł - ko! mo - że przy - ja - ciół - ko,
più lento.
tempo I°
lento
co to jest? co to jest? co to jest?
nie to jest, nie to jest, nie to jest!
nie to jest, nie to jest, nie to jest!
mo - że to, mo - że to, mo - że to!
tempo I°
colla parte
fp
D.C. al Fine.

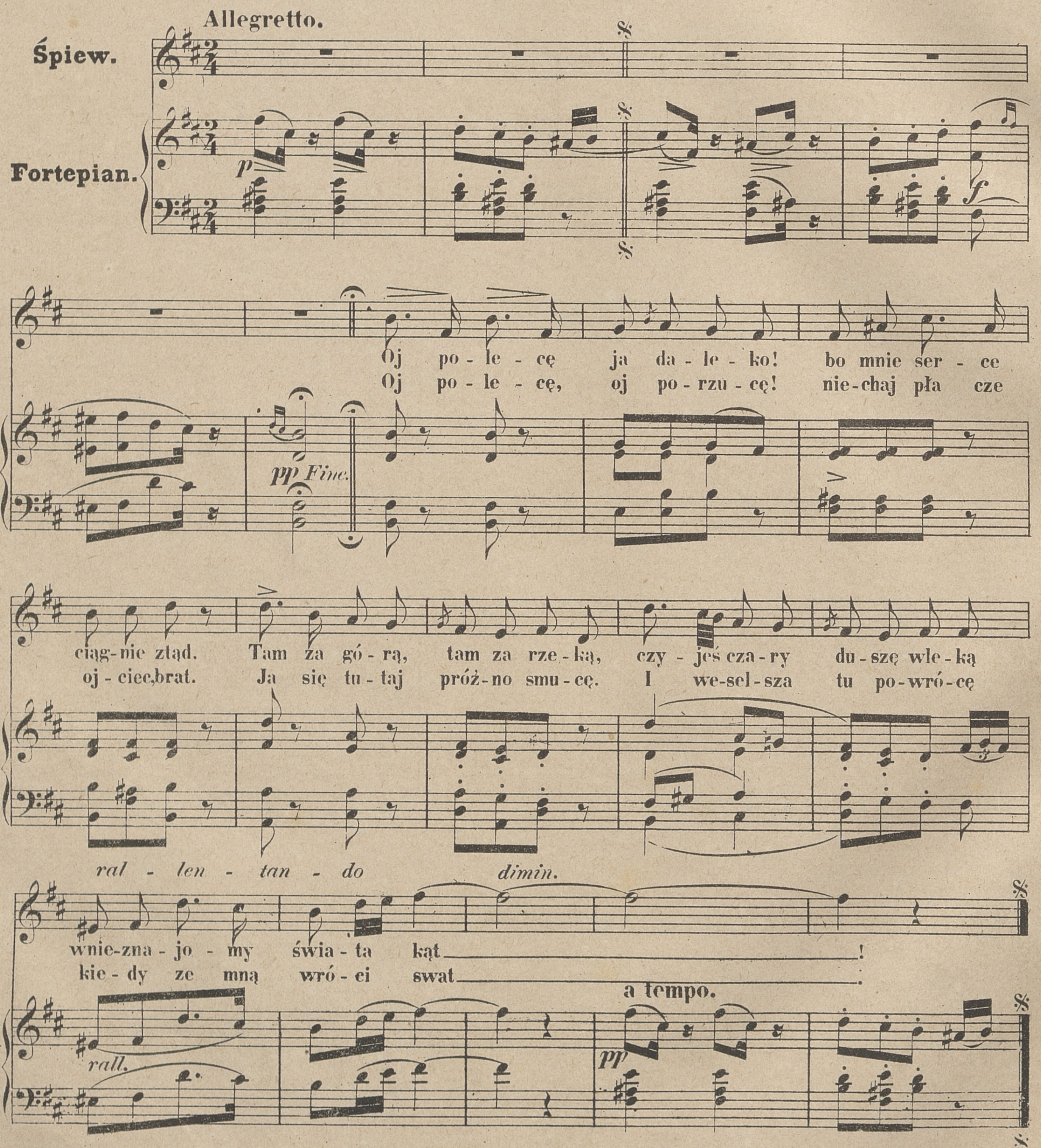
PIEŚŃ DRUŻEK.

un poco ritard.
wró - cisz już do do - - mu! ni po - cieszać cię ko - - mu,
Te - raz i - dzieszwnie - wo - - lę, za - czy - nasz cięż - ką do - - lę, bo
i za brać - mi dro - gie - - mi, i za bo - gi two - je - - mi
un poco ritard.
a tempo.
te - raz tu - taj twój dom, te - - - raz tu - taj twój dom.
zmę - zem bę - dziesz żyć, zmę - - - żem bę - dziesz żyć.
mąż ci łez nie da lać, mąż ci łez nie da lać!
a tempo.
sf
p
pp
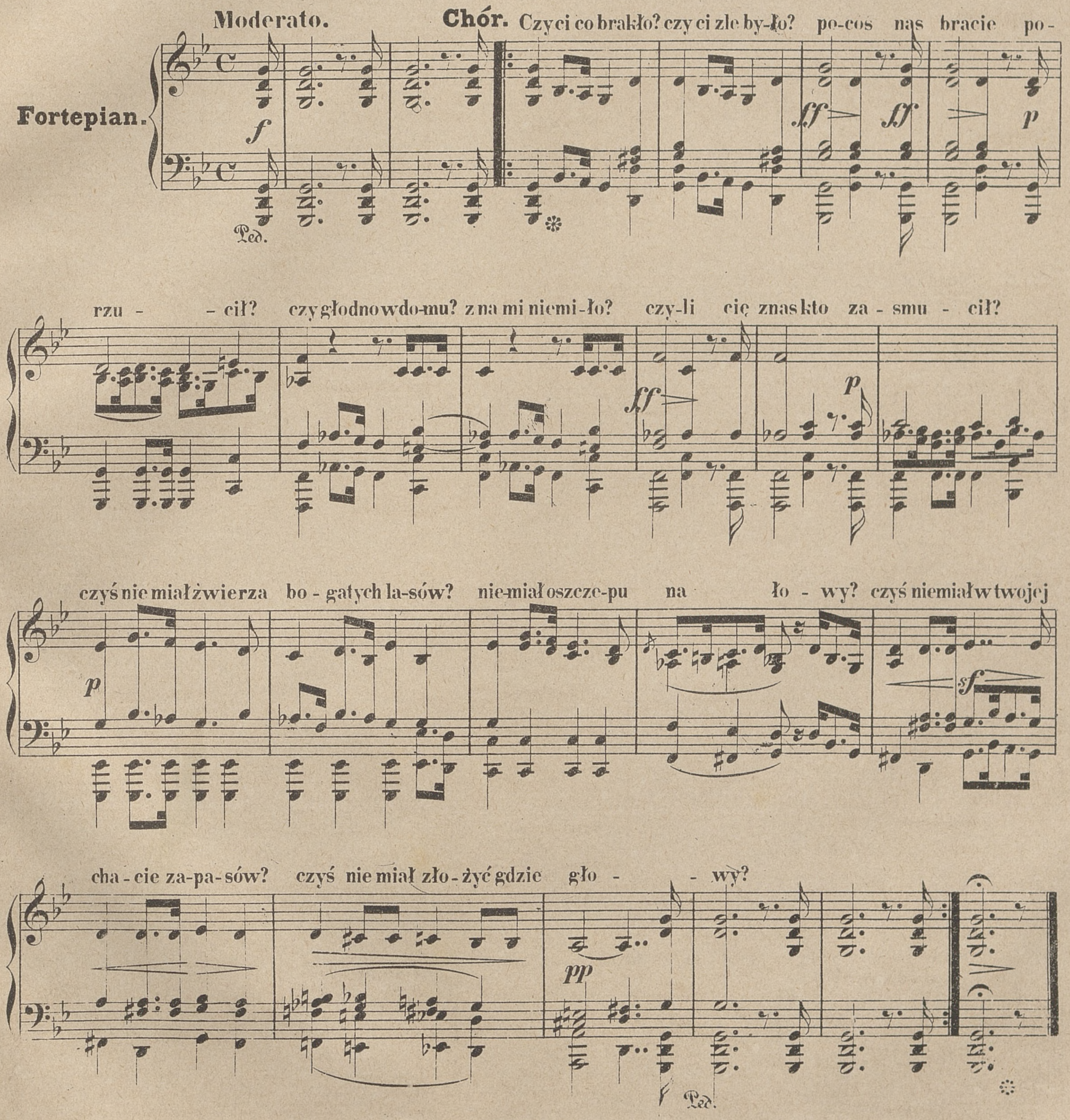
PIOSNKA ROMUSSY.

3.

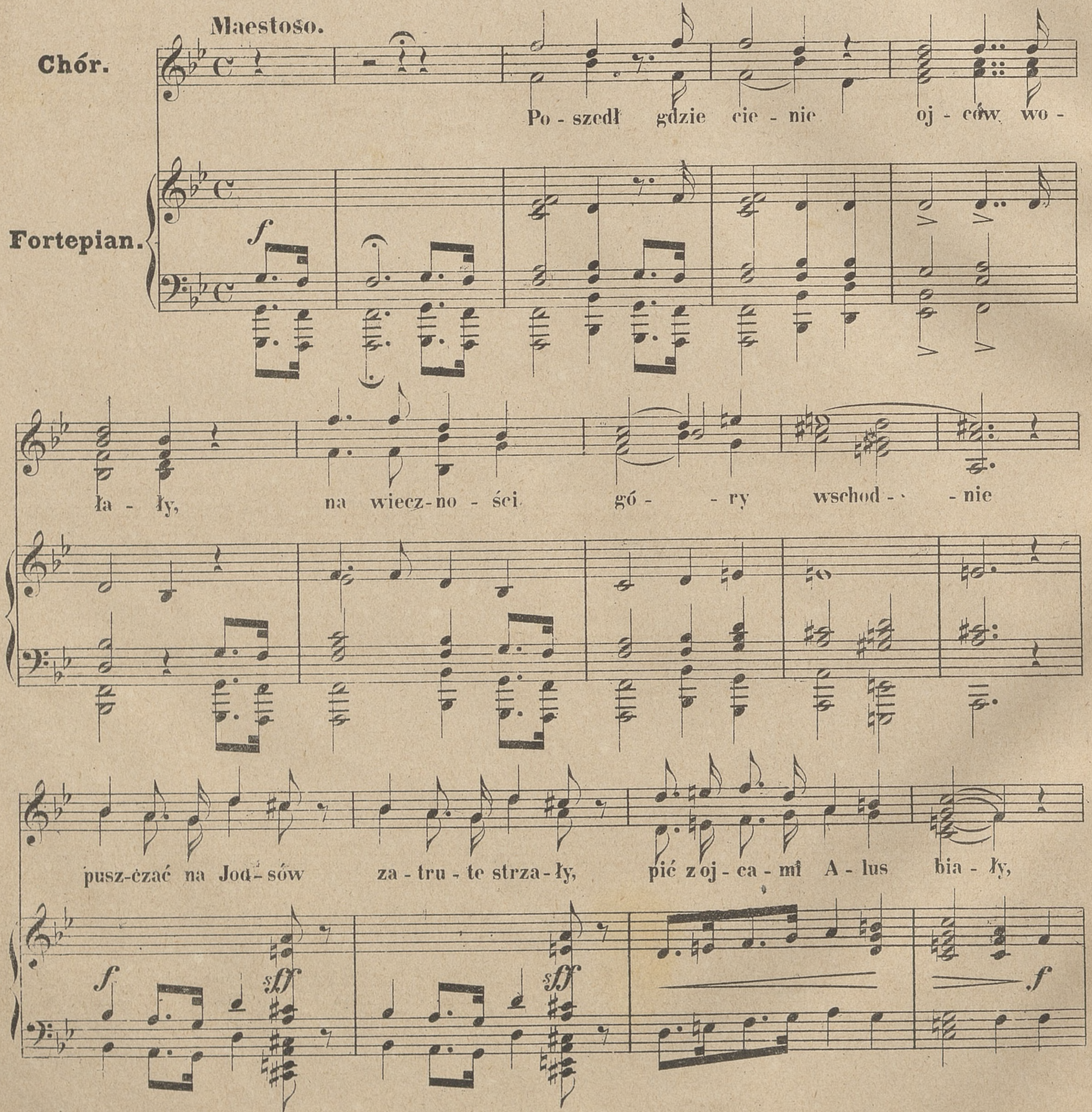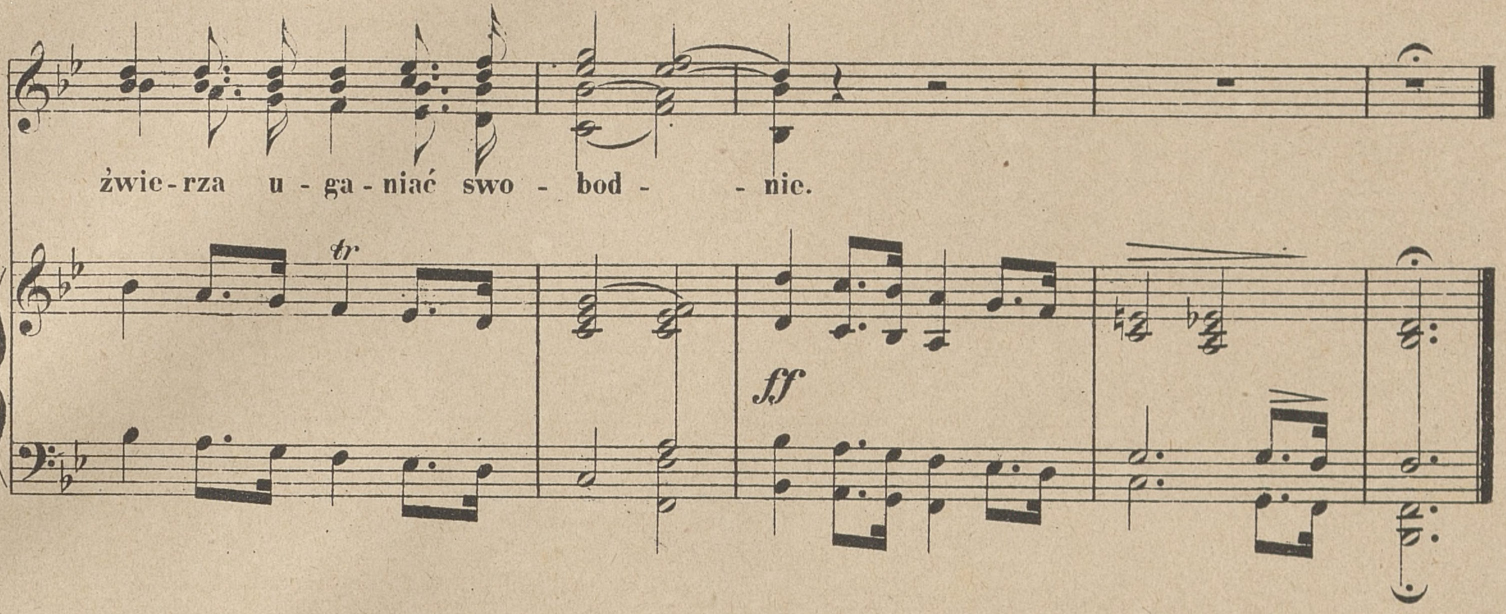

PIEŚNI POGRZEBOWE.

1.

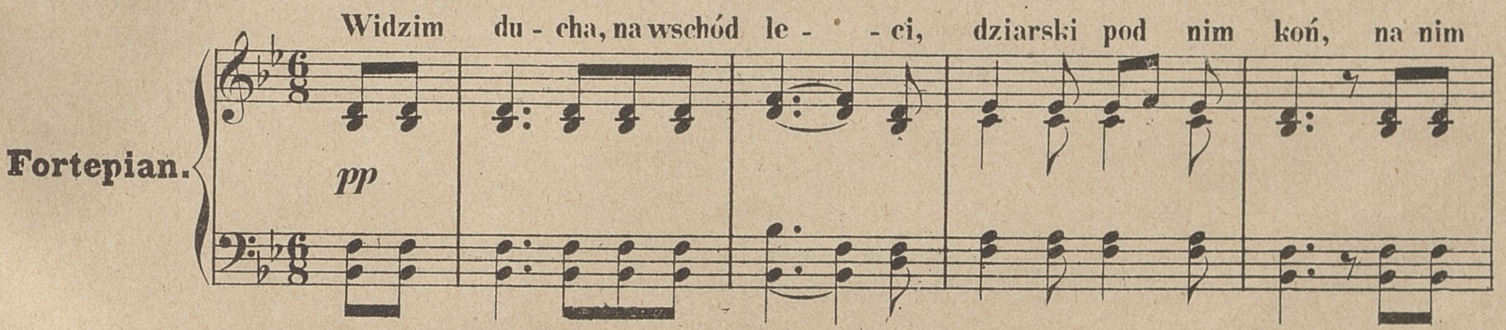
2.

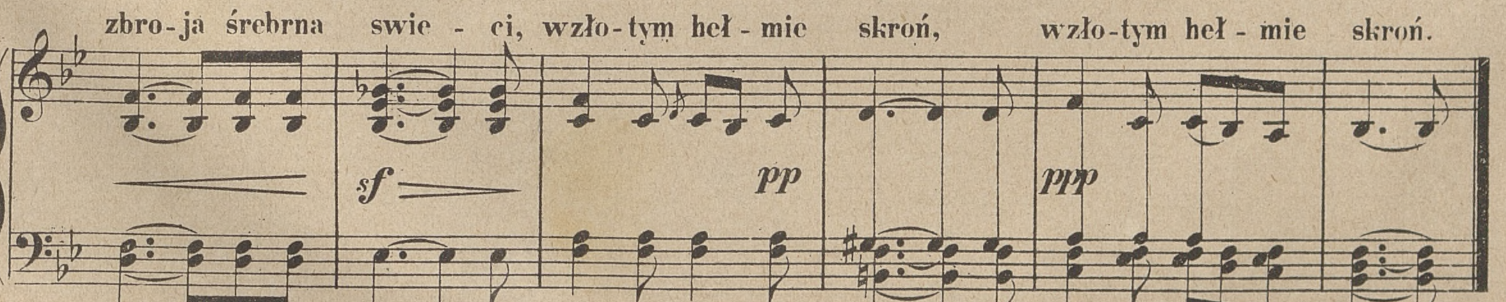

Maestoso.
Chór.
Fortepian.
Po - szedł gdzie cie - nie oj - ców wo -
ła - ły, na wiecz-no - ści gó - - ry wschod - - nie
pusz-czać na Jod - sów za - tru - te strza - ły, pić z oj - ca - mi A - lus bia - ły,

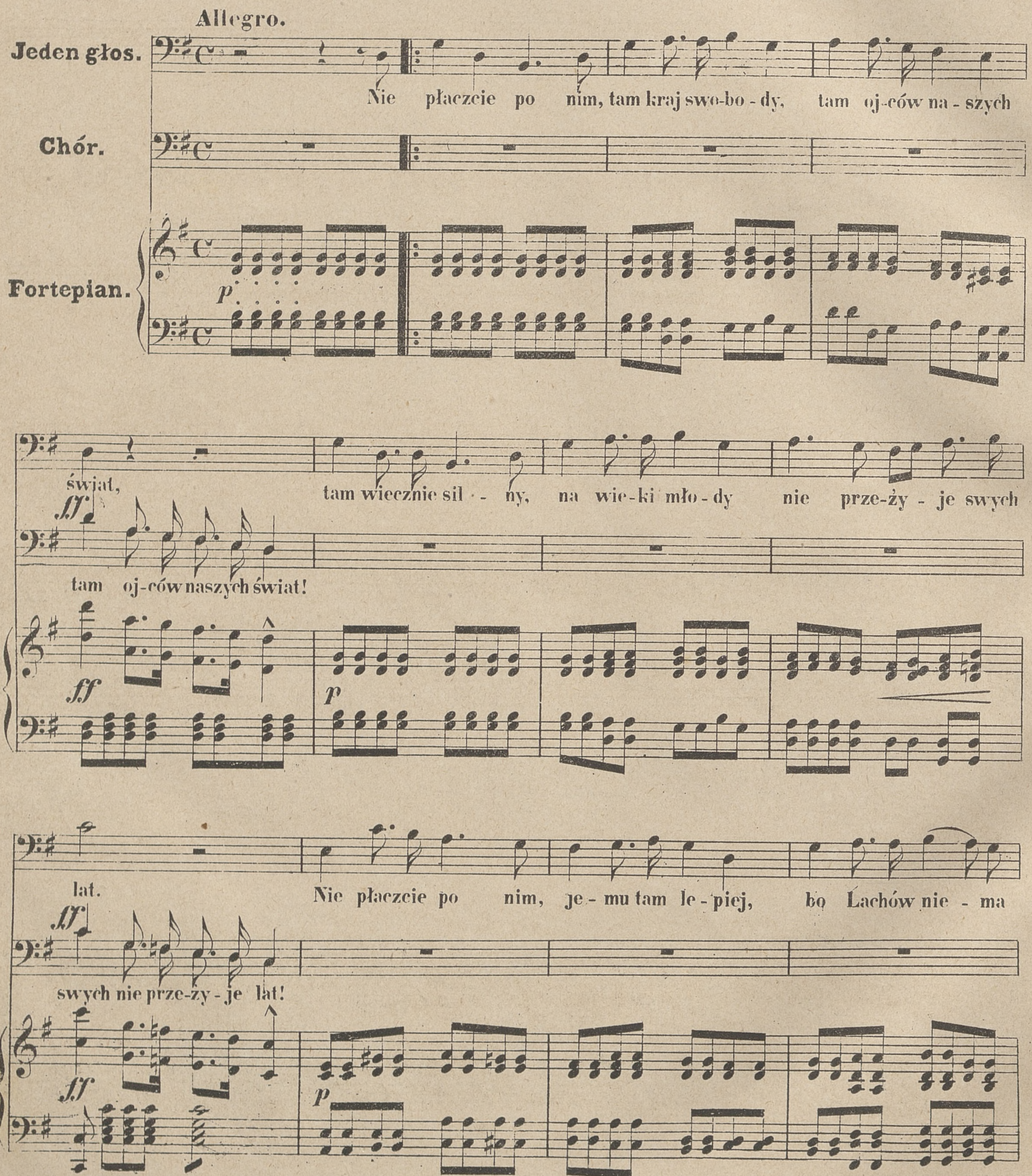
3.

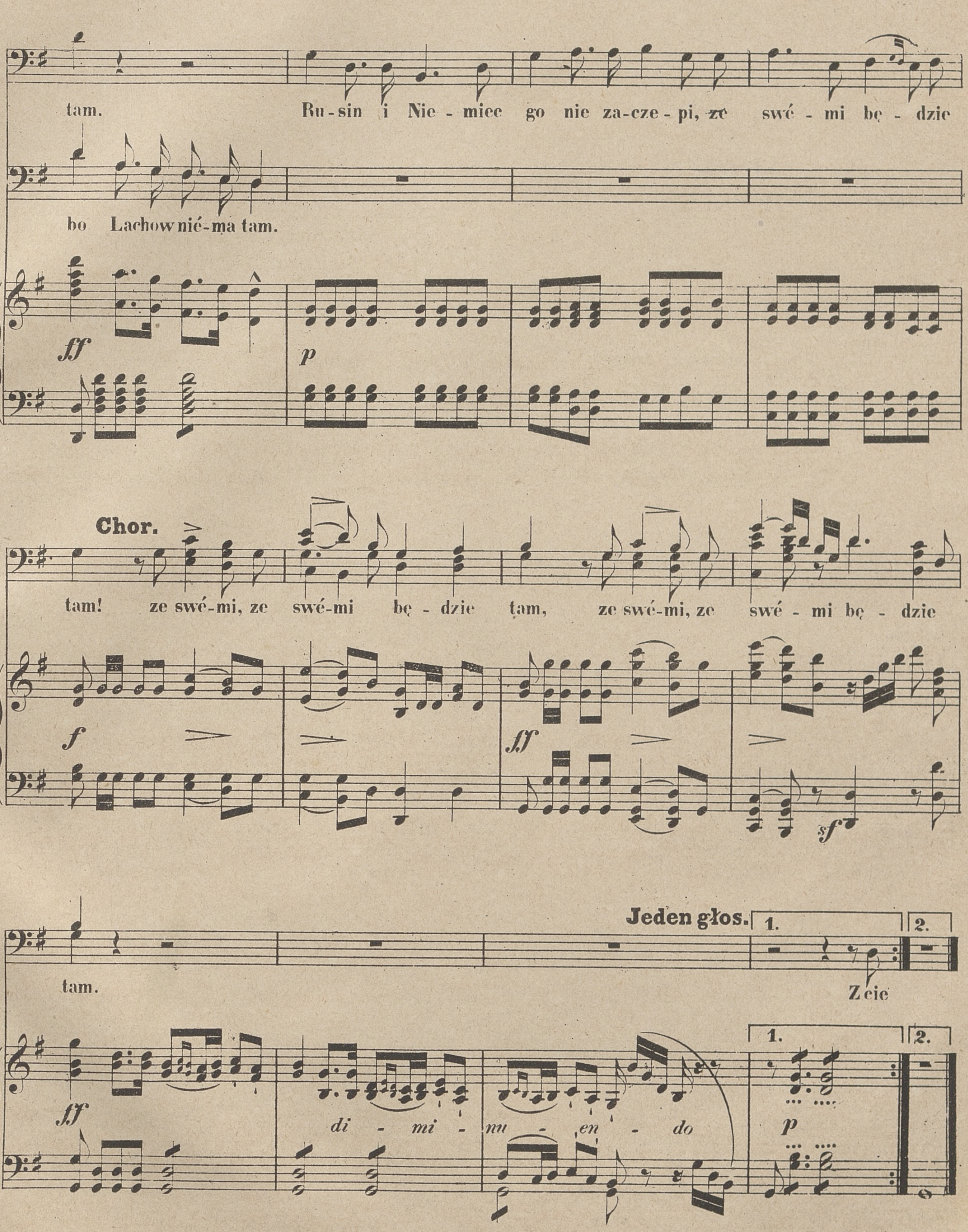
Allegretto.
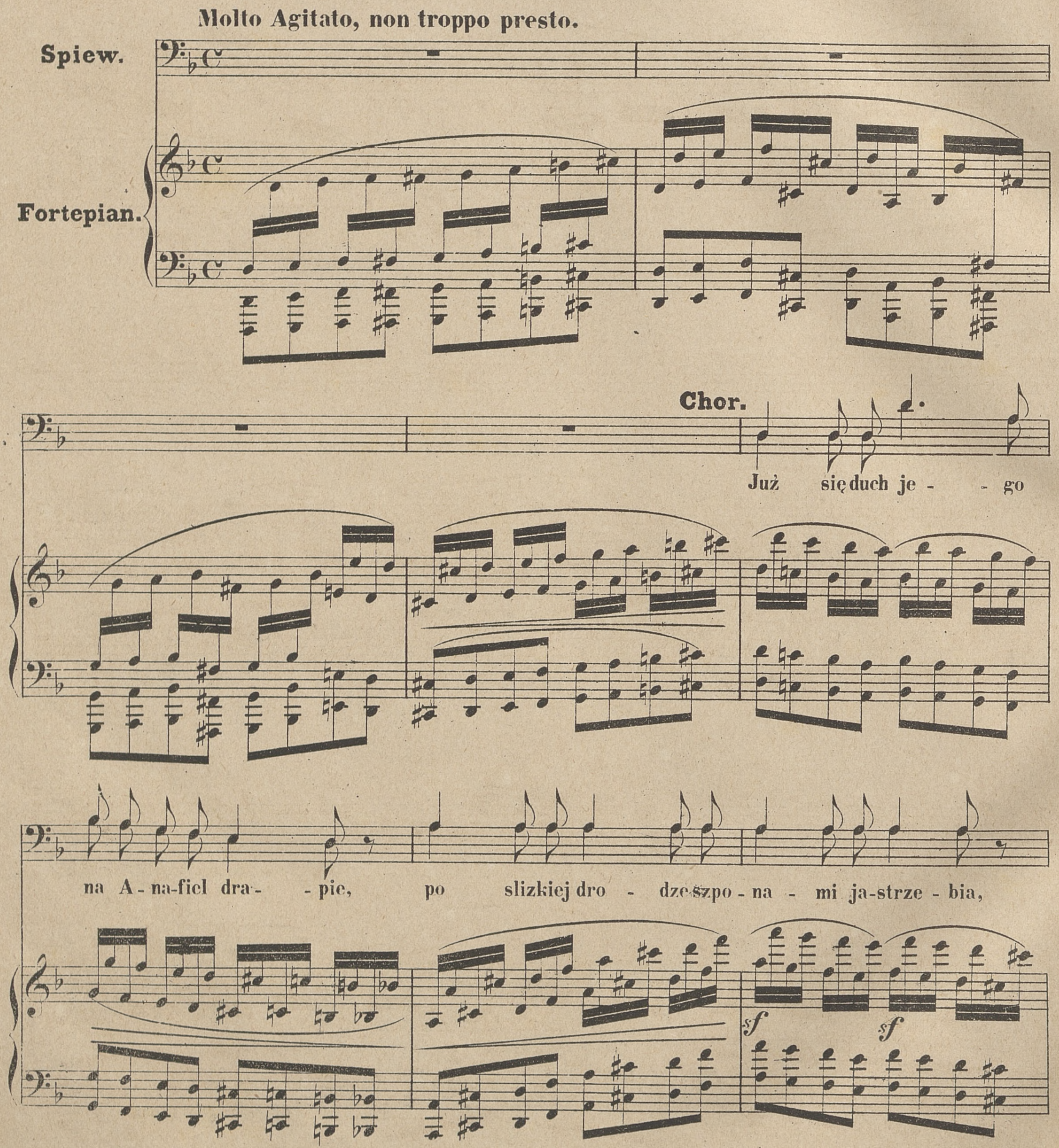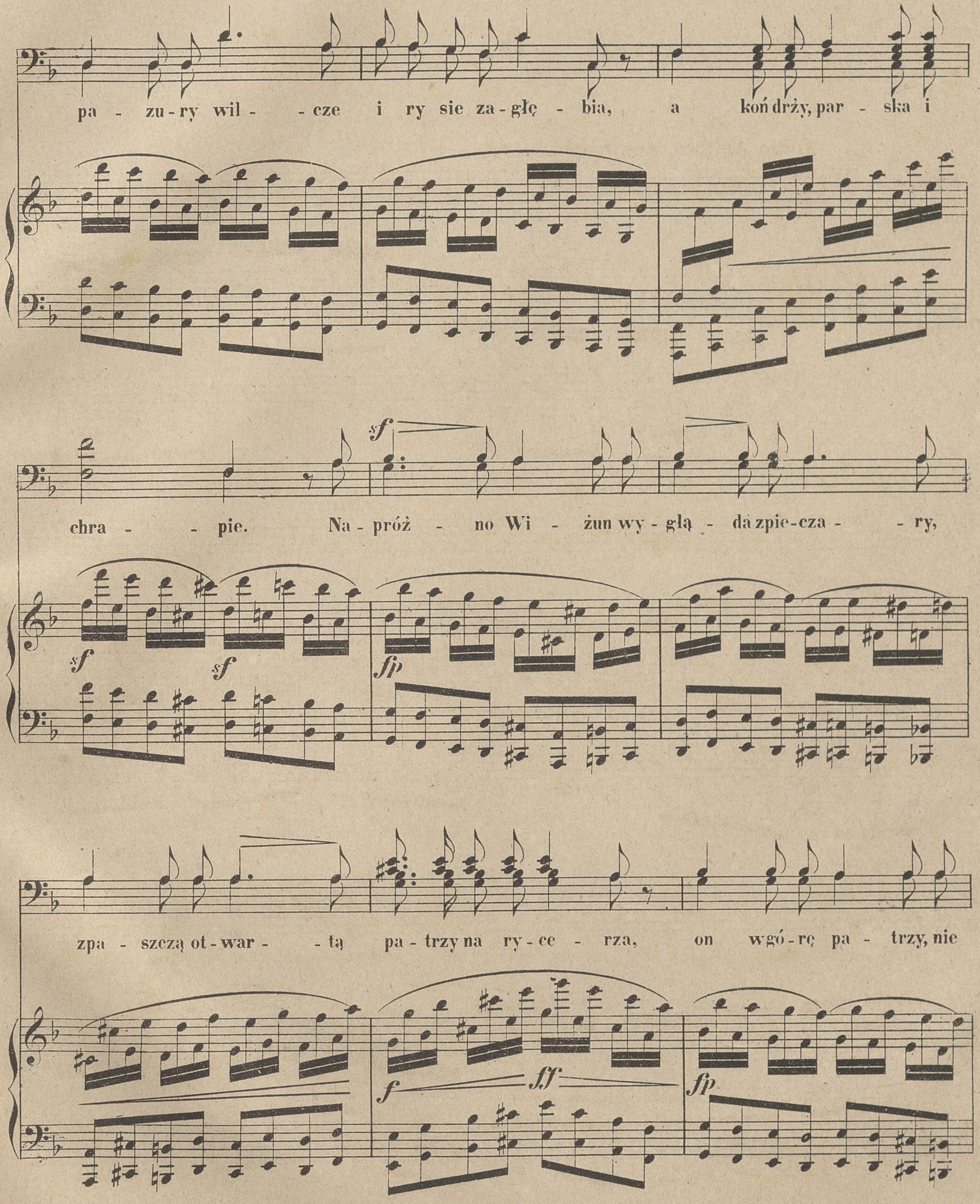

4.

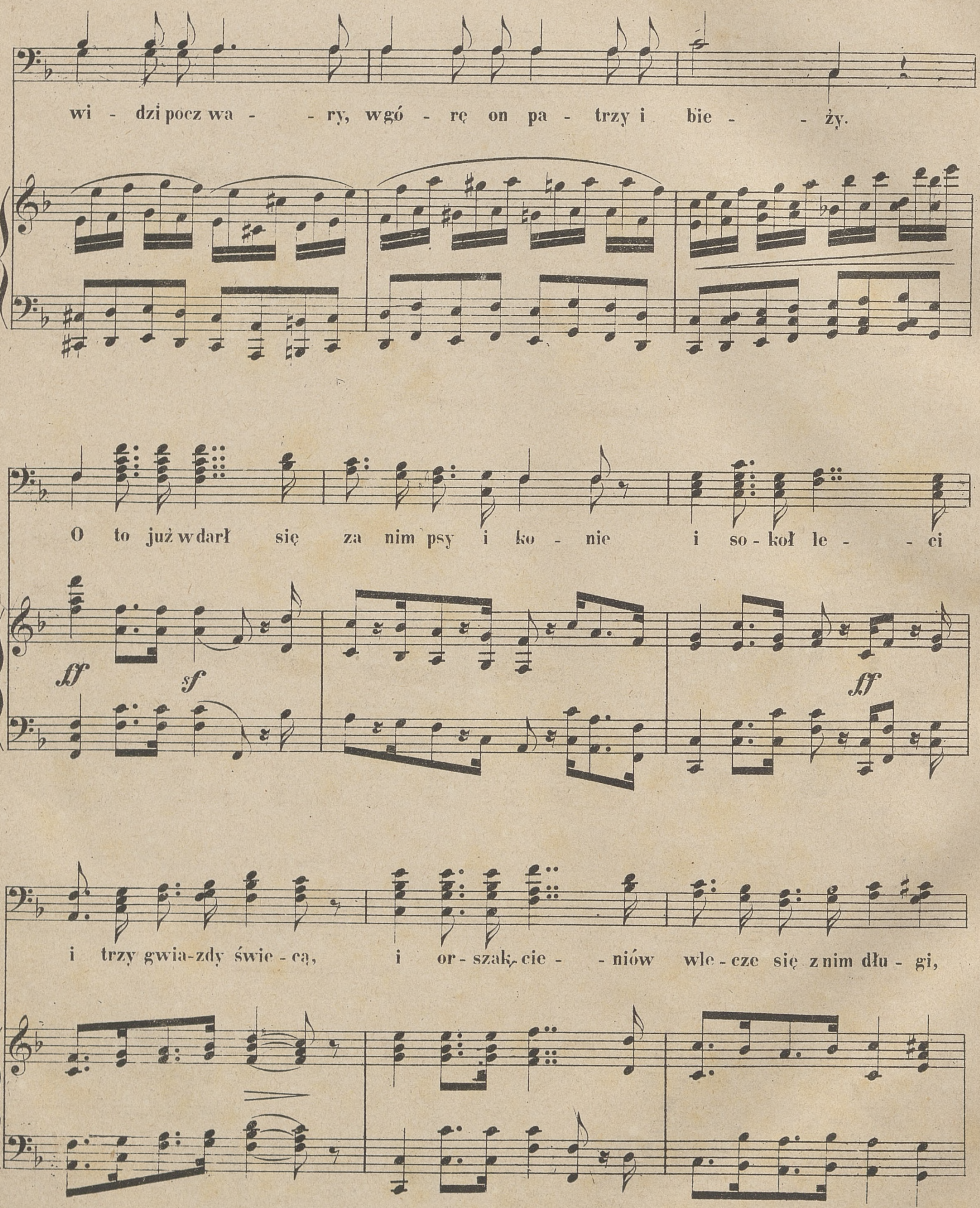

Allegro.
Jeden głos.
Chór.
Fortepian.
Nie płaczcie po nim, tam kraj swo-bo-dy, tam oj-ców na-szych
świat,
tam oj-ców naszych świat!
tam wiecznie sil - ny, na wie-ki mło-dy nie prze-ży - je swych
lat.
swych nie prze-zy - je lat!
Nie płaczcie po nim, je-mu tam le-piej, bo Lachów nie-ma

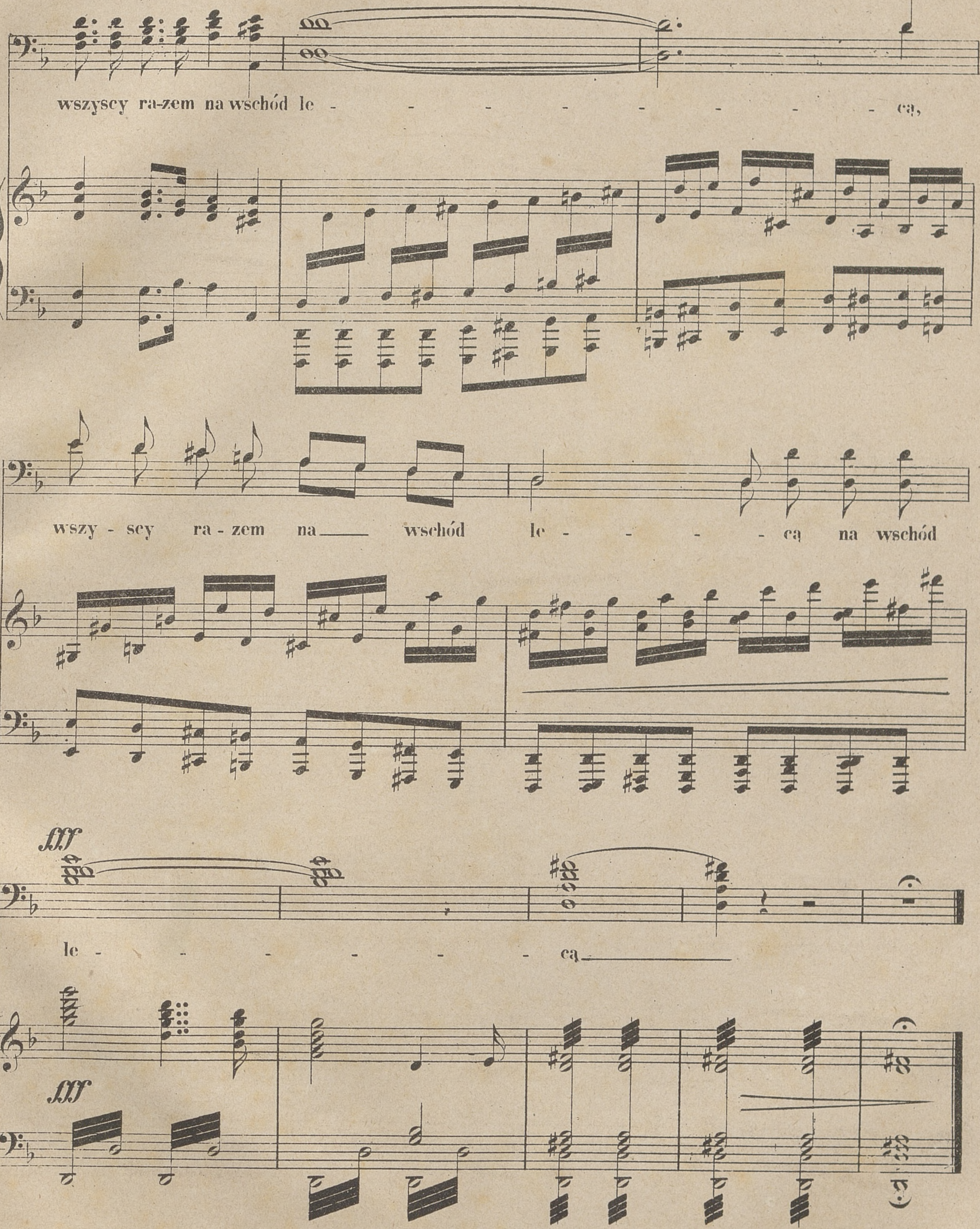

tam. Ru-sin i Nie - miec go nie za-cze - pi, ze swé - mi bę - dzie
bo Lachow nić-ma tam.
ff
p
Chor.
tam! ze swé-mi, ze swé-mi bę - dzie tam, ze swé-mi, ze swé - mi bę - dzie
f
ff
sf
Jeden głos.
1.
2.
tam.
Zcie
ff
di - mi - nu - en - do
p

5.

Molto Agitato, non troppo presto.
Spiew.
Fortepian.
Chor.
Już się duch je - - go
na A-na-fiel dra- -pie, po slizkiej dro - dze szpo-na - mi ja-strze - bia,
sf
sf

pa - zu - ry wil - - cze i ry sie za - głę - - bia, a koń drży, par - ska i
chra - - pie. Na - próż - no Wi - żun wy - glą - dą zpie - cza - - ry,
zpa - szczą ot - war - - tą pa - trzy na ry - ce - rza, on wgó - rę pa - trzy, nie

wi - dzi pocz wa - - ry, w gó - rę on pa - trzy i bie - - ży.
ff
sf
O to już wdarł się za nim psy i ko - nie i so - koł le - - ci
ff
i trzy gwia - zdy świe - cą, i or - szak cie - - niów wle - cze się z nim dłu - gi,

wszyscy ra-zem na wschód le - - - - - - - - - cą,
wszy - scy ra - zem na wschód le - - - - cą na wschód
fff
le - - - - - - - cą
fff